

Иске Ғәһед

БАШЛАНМЫШ



Рәсәй Библия йәмғиәте
Санкт-Петербург
2009

«Библияның Рәсәй халыктары телдәренә тәржемәләре»
серияһы

ISBN 978-5-85524-325-3

© Перевод, глоссарий, карты и оформление,
Российское Библейское Общество, 2009.

Хөрмәтле укыусы!

Һезҙең игтибарығыҙға Библияның тәүге китабы «Башланмыш»тың тәржемәһен тәкдим итәбез. 77 китаптан торған Библия донъя әҙәбиәтенең һәм дини мәҙәниәттәң иң күренекле комарткыларының береһе иҫәпләнә. Шуға күрә уны хатта «Китаптарҙың китабы» тип йөрөтәләр.

«Башланмыш»тың башкортсаға тәржемәһе Рәсәй Библия йәмғиәте тарафынан әҙерләнде. Библия китаптарын төп нөсхәнән тәржемә итеү өсөн башкорт әҙәбиәтселәре ике йыл буйы Санкт-Петербург калаһында тәржемә оҫталығын һәм боронғо йәһүд телен өйрәнде. Биш йыл эсендә Библияның 20 китабының тәүге караламалары әҙер булды. Был эштә, тәржемәселәрҙән башка, тәфсир һәм филология буйынса мөхәррирҙәр катнашты. Тәфсирҙәрҙең теүәллегенә Берләшкән Библия йәмғиәттәренең тәржемә буйынса консультанты етәкселек итә, проектка дөйөм етәкселекте иһә Рәсәй Библия йәмғиәтенең Санкт-Петербург бүлексәһе аткара.

Башкорт йәмғәтселеген ошо белгестәрҙең эш һөҙөмтәләре менән таныштырыу максатында Рәсәй Библия йәмғиәте иң тәүҙә «Башланмыш» китабын айырым ғына нәшер итергә булды. Әҙәбиәтсе ғалимдарҙың, языусыларҙың, төрлө диндәр вәкилдәренең эшебез хакындағы фекерен ишетергә теләр инек. Без уларҙы ентекләп өйрәнәсәкбез һәм артабан иҫәпкә аласакбыҙ.

Укыусыларға уңайлы булһын өсөн без текстты бүлөп, атамалар куйыҡ, ә китаптың аҙағында өҫтәлмә материалдар тәкдим ителә. Баҫмаға боронғо Яҡын Көнсығыштың һәм Боронғо Жынаандың карталары, иң катмарлы һүзҙәрҙең аңлатмаларын

үз эсенә алған һүзлек индерелде. Шулай ук «Башланмыш»
китабының төп темалары һәм бүлектәре хақында бәйән иткән
Һуңғы һүз урынлаштырылды.

Укыусыларҙан фекер һәм тәкдимдәрҙе түбәндәге адрес бу-
йынса ебәреүҙерен һорайбыз:

191014, Санкт-Петербург,
а/я 127, Санкт-Петербургское отделение
Российского Библейского Общества.

*Гөлсирә Ғиззәтуллина,
яуаплы мөхәррир*

Башланмыш





Беренсе бүлек Донъяның башланғаны Яратылмыш

1 ¹Иң элек Алла күк менән ерзе яратты. ²Әле рәүеше лә булмаған ер буп-буш, ә караңғыға сумған икһез-сикһез даръя һыузары өстөндә Алланың кеүәтле рухы һизелә ине.

³Әйтте Алла: «Яктылык булһын». Яктылык булды. ⁴Алла яктылыкты күрзе, уның якшы икәнән күрзе һәм уны караңғылыктан айырзы. ⁵Алла яктылыкты көн, ә караңғылыкты төн тип атаны. Кис булды, таң атты — беренсе көн булды.

⁶Алла: «Донъя һыузарын икегә айырып торған көмбәз хасил булһын, һыузарзы бер-беренән айырһын», — тине. ⁷Шулай булды. Алла көмбәззе бар кылды, көмбәз астындағы һыузы көмбәз өстөндәге һыузан айырзы. ⁸Алла көмбәзгә күк тип исем бирзе. Кис булды, таң атты — икенсе көн булды.

⁹Әйтте Алла: «Күк астындағы һыу бер урынға йыйылһын да коро тупрак күренһен». Шулай булды. ¹⁰Алла коро урынға ер тип исем бирзе, ә йыйылған һыузарзы диңгез тип атаны. Алла бының якшы икәнән күрзе. ¹¹Әйтте Алла: «Ерзән үсемлектәр — орлок таратыусы үләндәр һәм емеш биреүсе төрлө-төрлө ағастар

1:1–3 Был урынды түбәндәгесә лә укырға мөмкин: «Донъя барлыкка килгәнгә тиклем, бушлык өстөндә караңғылык ятканда, Алла Рухы һыузар өстөндә талпынды һәм Алла, яктылык булһын, тип күк менән ерзе бар кыла башланы, һәм яктылык булды».



үсеп сыкһын, емешендәге орлоктар ергә сәселһен». Шулай булды. ¹²Ер үсемлектәр — орлок биреүсе һәр төрлө үлэндәр һәм емеше эсендә орлоғо булған төрлө-төрлө ағастар үстерзе. Алла бының якшы икәнен күрзе. ¹³Кис булды, таң атты — өсөнсө көн булды.

¹⁴Әйтте Алла: «Көндө төндән айырыу, йыл мизгелдәрен, көндәрзе һәм йылдарзы сикләү, байрамдарзы билдәләү өсөн күк йөзөндә яктырткыстар булһын. ¹⁵Улар күк йөзөнән нур һибеп, ер өстөн яктыртып торһон». Шулай булды. ¹⁶Алла зурырағы көн, бәләкәйерәге төн менән идара итһен өсөн ике зур яктырткысты һәм йондоззарзы яратты. ^{17–18}Ер йөзөн яктыртһын, көн менән төнгә идара итһен һәм яктыны караңғылыктан айырһындар өсөн Алла уларзы күк йөзөнә урынлаштырзы. Алла бының якшы икәнен күрзе. ¹⁹Кис булды, таң атты — дүртенсе көн булды.

²⁰Алла әйтте: «Һыу тере йән эйәләре менән тулһын, ә ер өстөндә, күк көмбәзе астында, коштар осоп йөрөһөн». ²¹Алла ғәләмәт зур диңгез балыктарын һәм һыуза кайнап-мыжғып торған һәр төрлө йән эйәләрен, төрлө-төрлө канатлы коштарзы бар кылды. Алла бының якшы икәнен күрзе. ²²Уларға фатихаһын биреп, әйтте: «Үрсегез, артығыз, диңгез һыуҙарында тулып-мыжғып тороғоз; күп булһын кош-корт ер йөзөндә». ²³Кис булды, таң атты — бишенсе көн булды.

²⁴Әйтте Алла: «Ерзә һәр төрлө йән эйәләре — мал-тыуар, вак йәнлектәр, күп төрлө кейек-януарзар барлыкка килһен». Шулай булды. ²⁵Алла төрлө-төрлө кейек-януарзар, мал-тыуар һәм ер өстөндә мыжғып йөрөгән һәр төрлө һөйрәлеүсе йәнлектәрзе хасил итте. Алла бының якшы икәнен күрзе.

²⁶Әйтте Алла: «Кешене бар кылайык — Үзебез рәүешле итеп һәм Үзебезгә окшатып. Ул диңгеззәрзәге балыктарға, һауалағы коштарға, мал-тыуарға, бөтә ер йөзөнә, ер өстөндәге барлык тереклеккә хаким булһын».

²⁷Алла кешене яратты, Үз рәүешенә, Аллаға, окшатып яратты — ир менән катынды бар кылды.

²⁸Алла, уларға фатиха кылып, әйтте: «Үрсегез, күбәйегез, ер өстөндә таралығыз һәм уға хужа булығыз. Диңгеззәрзәге балыктар, һауалағы коштар һәм ерзәге бөтә йәнлектәр өстөнән

хакимлык итегез». ²⁹Тағы ла былай тине Алла: «Бына Мин һезгә орлок таратыусы бөтә үсемлектәрзе, орлокло төрлө-төрлө емеш ағастарын бирәм. Улар һезгә ризык булыр. ³⁰Ә кейектәргә, кош-кортка һәм ерзәге бөтә йәнлектәргә — эсендә йәне булған бөтә нәмәгә — азык итеп йәшел үлән бирәм». Шулай булды. ³¹Алла Үзе бар кылған донъяны байканы — ул бик якшы ине. Кис булды, таң атты — алтынсы көн булды.

2 ¹Бөтә донъя, ундағы тәртип бына шулай барлыкка килде.

²Етенсе көнгә Алла донъя яратыузы тамам кылды.

Ял итте Алла етенсе көндә.

Донъя яратыузы тамам кылды Ул.

³Фатиха кылды Алла етенсе көнгә

һәм дә изге итте уны,

сөнки был көндә Ул ял итте:

донъяны яратыу һәм бар итеүзе тамам кылды.

⁴Күк һәм ер — улар барлыкка килгән дәүерзәр хакындағы хикәйәт бына ошо.

Йәннәт

Раббы ер менән күкте яраткан сакта ⁵ерзә бер генә кыуаклык та, бер генә үлән дә юк ине. Сөнки Раббы ергә ямгыр яузырмағайны әле. Тупракты эшкәртергә кеше лә юк ине. ⁶Ерзе тик ер астынан сыккан һыу ғына һуғарзы. ⁷Раббы кешене ерзәге тупрактан әүәләне, танауы аша йән өрзө. Шулай итеп, кеше тере йән зйәһенә әүерелде.

⁸Әденда, көнсығышта, Раббы йәннәт баксаһын бар кылды. Үзе яраткан кешене шунда урынлаштырзы. ⁹Раббы йәннәттә тәмле емеш биргән төрлө-төрлө матур ағастар үстәрзе, ә бакса уртаһында мәңгелек ғүмер ағасы һәм якшылык менән яуызлыкты аңлау ағасы бар ине. ¹⁰Әдендан йылға ағып сығып, йәннәт баксаһын һуғара һәм артабан дүрт тармакка айырыла ине. ¹¹Уларзың береһе Пишон тип атала, ул Хавила ерен — алтын сыккан ерзәрзе уратып аға ¹²(был ерзең алтыны саф ине, унда тағы хуш есле ысмала менән акык ташы бар).

¹³Икенсе йылға Гихон тип атала, ул Куш ерзәре буйлап аға.

¹⁴Өсөнсө йылғаның исеме Тигр, ул Ашшурзан көнсығышка

табан аға. Дүртенсе йылға — Евфрат. ¹⁵Кешене Эден баксаһына урынлаштырғас, — йәннәтте эшкәртәргә һәм һакларға тейеш ине ул — ¹⁶Раббы Алла кешегә шуны бойорзо:

— Һин был баксалағы теләгән бер ағастың емешен ашай алаһың, ¹⁷тик якшылык менән яуызлыкты аңлау ағасына теймә, уның емешен ашама: әгәр ашаһаң — шул көндә үк үлерһең.

¹⁸Раббы Алла былай тине:

— Кешенең яңғыз булыуы якшы түгел; уға үзенә лайык бер ярҙамсы яратайык.

¹⁹Раббы Алла тупрактан һәр төрлө кырағай хайуандарҙы һәм һауалағы бөтә коштарҙы яратты ла уларҙы кешегә алып килде, уларҙы нисек атауын карарға булды. Кеше һәр тере йән эйәһенә ниндәй атама бирһә, уның исеме шулай булды. ²⁰Кеше бөтә мал-тыуарға, барлык коштарға һәм кыр йәнлектәренә исем бирҙе; әммә кешегә лайык ярҙамсы табылманы. ²¹Шунда Раббы Алла кешене тәрән йокоға талдырҙы. Ул йоклап киткәс, бер кабырғаһын алып, урынын ит менән капланы. ²²Раббы Алла кешенән алған кабырғанан бер катын яратты һәм уны кешегә алып килде. ²³Әйтте кеше:

— Был һөйәк минең һөйәгемдән,
тәне минең тәнемдән.
Катын тип аталасак ул,
сөнки ирҙән алынған ул.

²⁴Бына шуға күрә кеше, атаһы менән әсәһен калдырып, катынына кушылыр һәм уның менән икешә бер тән булып. ²⁵Улар икешә лә — ир ҙә, катын да — шәрә ине, әммә бер-береһенән оялманы.

Гонаһ һәм уның эзәтләре

З ¹Раббы Алла бар иткән бөтә йәнлектәр араһында йылан иң хәйләкәре ине. Ул катындан:

— Был йәннәт баксаһында Алланың һезгә бер ағастың да емешен ашарға рөхсәт итмәүе ысынмы? — тип һораны.

²— Ағастарҙың емешен ашай алабыҙ без, — тине катын йыланға. ³— Алла, тик йәннәт уртаһындағы ағастың ғына емешен ашамағыҙ, хатта теймәгез ҙә, юғиһә үлерһегез, тине.

⁴— Юк, үлмәйһегез, — тине йылан катынға. ⁵— Тик Алла шуны белә: ул ағастың емешен ашаһағыз, күзегез асыласак та изгелек менән яуызлыкты белгән Алла кеүек буласаҡһығыз.

⁶Катын күрзе: был ағастың емештәрен ашағы килеп тора, карар күзгә күркәмдәр, өстәүенә, улар белем биреүе менән кызыктыра. Ул бер емеште алды ла ашаны; янындағы иренә лә бирзе, ул да ашаны. ⁷Икененең дә күззәре асылды. Үззәренең яланғас булыуҙарын аңланылар һәм, инжир ағасы япрактарын тегеп, альяпкыс бәйләп алдылар.

⁸Көн кызыуы һүрелгәс, кеше менән катын баксала йөрөгән Раббының тауышын ишеттеләр зә, унан касып, ағас араһына йәшенделәр.

⁹— Кайза һин? — тип өндәште Раббы Алла кешегә.

¹⁰— Мин баксала тауышыңды ишеттем дә яланғас булыуымдан куркып йәшендем, — тип яуап бирзе кеше.

¹¹— Яланғас икәнәңде һиңә кем әйтте? — тип һораны Раббы Алла. — Мин ашама тип тыйған ағастың емешен ашаныңмы әллә?

¹²— Һин миңә иш итеп биргән катын — ул бирзе миңә был ағастың емешен, ә мин ашаным, — тип яуапланы кеше.

¹³— Ниңә улай эшләнең? — тип һораны Раббы Алла катындан.

Катын:

— Йылан котортто мине, шуға ашаным, — тине.

¹⁴Раббы Алла йыланға былай тине:

— Кәһәр алдың һин был кылығың өсөн,
барлык мал-тыуар, кейектәр араһында кәһәрле һин,
ғүмерең буйына ерзә һөйрәлерһең,
тупрак менән тукланырһың.

¹⁵Һинең менән катын араһына дошманлык һалам Мин;
балаларығыз за бер-береһенә дошман булыр,
катындың улы башыңды гел изер,
ә һин сағырһың уның аяғын.

¹⁶Раббы Алла катынға былай тине:

— Ғазаплы итәм Мин йөклә сағыңды,
яфаланып табасаҡһың балаңды.

Иреңде гел көсәп торорһоң:
ирең булыр һинең хакимың.

¹⁷Ә кешегә Раббы Алла шуны әйтте:

— Катынды тыңлап, Мин ашама тип тыйған
емеште ейзең һин!

Хәзәр ер зә кәһәрләнде һинең аркала:
яфаланып табасакһың уның емешен ғүмерең буйына.

¹⁸Тупрак сәнскәк менән билсән үстерәсәк һиңә,
яландағы үләндәр менән тукланасакһың хәзәр;

¹⁹әсе тир түгеп табырһың икмәгеңде.

Ерзән яратылғайның һин,
ергә кире кайтасакһың,
сөнки саң-тузан һин

һәм яңынан саң буласакһың.

²⁰Кеше — Әзәм катынына Һауа тип исем бирзе, бөтә кеше-
ләрзең әсәһе булды ул.

²¹Раббы Алла, тиренән кейем-һалым эшләп, Әзәм менән ка-
тынын кейендерзе. ²²Шунан Раббы Алла былай тине:

— Бына Әзәм, изгелек менән яуызлыкты белеп, беззең кеүек
булды. Инде ғүмер ағасының емешен өзөп ашап, үлемһез зә
булып куймаһын тағы!

²³Раббы Алла кешене йәннәттән кыуып сығарзы — үзе
яратылған тупракты эшкәртһен әйзә, тине. ²⁴Әзәмде кыуып
сығарзы ла, ғүмер ағасына илткән юлды һаклау өсөн, Әден
баксаһының көнсығыш яғына кирубтар һәм әйләнеп тороусы
утлы кылыс куйзы.

Әзәм менән Һауаның улдары

4 ¹Әзәм катыны Һауа менән йокланы. Һауа ауырға калды һәм
Кабил исемле ул тапты. Әйтте Һауа: «Раббы рәхмәте менән
уллы булдым». ²Һуңынан уның кустыһы Һабилды тыузырзы.
Һабил һарык көттө, ә Кабил ер эшкәртте.

3:20 Әзәм — йәһүдсә кеше, Һауа йәшәү тигәнде аңлата.

3:24 Кирубтар — был урында Алланың ожмахты карауылларға ебәргән
һаксылары.

³Бер ни тиклем вакыт үткәс, Кабил үстөрөп алған уңышынан Раббыға хәйер килтерзе. ⁴Җабил да көтөүендәге тәүге үрсем бәрәстәрен һәм уларзың эс майын алып килде. Раббы Җабилды һәм уның хәйерен хуш күрзе, ⁵ә Кабилды һәм уның хәйерен окшатманы. Асыузан Кабилдың һөмһөрө койолдо.

⁶— Ниңә кәйефең кырылды? — тип һораны Раббы Кабилдан. — Ниңә йөзөңдө һөрөм капланы?

⁷Күңелең якшы икән — хәйерең булыр кабул,
яуыз уйлы кеше булһаң, хәйерең булмаҫ кабул.
Җәм ишегең төбөндә гонаһың көтөп торор.
Үзенә ылыктырырға ул һине көңәп торор,
Әммә ләкин һин уға хужа бул.

⁸Кабил кустыһы Җабилға:

— Әйзә, яланға сығайык, — тине.

Бергәләп яланға сыктылар. Шунда Кабил Җабилға ташланды ла уны үлтерзе.

⁹Раббы Кабилдан:

— Җабил кайза, кустың кайза һинең? — тип һораны.

— Белмәйем, — тип яуапланы Кабил. — Әллә мин кустыма һаксымынмы?

¹⁰— Ни эшләнең һин? — тине Раббы. — Туғаныңдың каны тупрактан Миңә иңрәп өндәшә! ¹¹Туғаныңдың һин койған канын эсер өсөн ауызын асқан тупрак һине кәһәрләй. ¹²Инде һисек кенә эшкәртһәң дә, ул һине туйындырмәҫ. Берәзәк булып кыуылып йөрөйәсәкһең ер йөзөндә.

¹³— Күтәрә алмәҫлык ауыр яза был миңә, — тине Кабил Раббыға.

¹⁴— Кыуаһың һин мине был тупрактан,
касып китәм инде һинән.

Берәзәк мин ер йөзөндә, касак,
һәр осраған мине үлтерә аласак.

¹⁵Әммә Раббы былай тине:

— Кем дә кем Кабилды үлтерә, шул кешенән ете тапкыр артығырак кон кайтарыласак. — Җәм Раббы, осраған кешеләрзең береһе лә үлтермәһен өсөн, Кабилға бер билдә һалды.

¹⁶Кабил, Раббы янынан китеп, Әдендан көнсығыштағы Нод

ерендә урынлашты. ¹⁷Кабил катыны менән йокланы. Катыны ауырға калды һәм Ханох исемле ул тапты. Кабил кала төзөнө, уны улының исеме менән Ханох тип атаны. ¹⁸Ханохтың улы — Ирад, Ирадтың — Михуаел, Михуаелдың — Метушаел, Метушаелдың Ламех исемле улдары тыуы. ¹⁹Ламех ике катынға өйләнде, берененең исеме Ада, икенсенең Силла ине. ²⁰Аданың Явал исемле улы тыуы; ул мал асырап, сатырза йәшәүсе халыктардың ата-бабаһы булды. ²¹Явалдың кустыһы Ювал исемле ине — унан көснәлә һәм һыбызғыла уйнаусылар нәселе таралды. ²²Силланың Тувалкаин исемле улы тыуы — ул бакырзан, тимерзән төрлө коралдар яһаусы булды. Тувалкаиндың Наама исемле һенләһе тыуы. ²³Ламех катындарына былай тине:

— Ада, Силла, тауышымды ишетегез!
Катындарым, мин әйткәнде тыңлағыз!
Мине зыянлаған өсөн бер кешене үлтерзем!
Мине яралаған өсөн бер егетте үлтерзем!

²⁴ Кабил өсөн үс алынһа ете тапкыр,
Ламех өсөн — ете булыр етмеш тапкыр!

²⁵Әзәм катыны менән тағы йокланы. Һауа малай тапты һәм уға Шет тип исем бирзе. Был «Алла миңә Кабил үлтергән Һабил урынына тағы бала бирзе» тигәнде аңлата ине. ²⁶Шеттың улы булды, уны Энош тип атаны. Шул вақыттарҙан алып кешеләр Раббының исемен телгә ала башланы.

Әзәмдең Нухка тиклемге токомо

5 ¹Бына Әзәмдең һәм уның нәсел-нәсәбенең шәжәрәһе:
Алла кешене яратты,
бар кылды, рәүешенә Үзенең окшатты.

² Яратты Ул ир менән катынды,
уларға фатиха кылды.
Яраткан сағында уларҙы
исемдәрен кеше тип атаны.

³Әзәмгә йөз зә утыз йәш тулғанда, уның улы тыуы — тап үзенә окшағайны һәм үзе рәүешле ине. Әзәм уға Шет тип исем бирзе. ⁴Шет тыуғандан һуң, Әзәм һигез йөз йыл йәшәне; уның

башка улдары һәм кыззлары ла тыузы. ⁵Туғыз йөз утыз йыл йәшәп, Әзәм вафат булды.

⁶Шетка йөз зә биш йәш тулғанда, уның улы Энош тыузы. ⁷Энош тыуғандан һуң, Шет һигез йөз ете йыл йәшәне; тағы ла улдары һәм кыззлары тыузы. ⁸Туғыз йөз ун ике йыл йәшәп, Шет вафат булды.

⁹Эношка тукһан йәш булғанда, улы Кенан тыузы. ¹⁰Кенан тыуғандан һуң, Энош һигез йөз ун биш йыл йәшәне; уның тағы улдары һәм кыззлары тыузы. ¹¹Туғыз йөз биш йыл йәшәгәндән һуң, Энош вафат булды.

¹²Кенанға етмеш йәш булғанда, улы Маһалалел тыузы. ¹³Маһалалел тыуғандан һуң, Кенан һигез йөз кырк йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла булды. ¹⁴Кенан туғыз йөз ун йәшәндә вафат булды.

¹⁵Маһалалелға алтмыш биш йәш булғанда, улы Яред тыузы. ¹⁶Яред тыуғандан һуң, Маһалалел һигез йөз утыз йыл йәшәне; уның тағы ла улдары һәм кыззлары бар ине. ¹⁷Маһалалел һигез йөз тукһан биш йыл йәшәне.

¹⁸Яредка йөз зә алтмыш ике йәш булғанда, уның улы Ханох тыузы. ¹⁹Ханох тыуғандан һуң, Яред һигез йөз йыл йәшәне; уның тағы ла улдары һәм кыззлары бар ине. ²⁰Туғыз йөз алтмыш ике йыл йәшәп, Яред вафат булды.

²¹Ханохка алтмыш биш йәш булғанда, улы Мофассал тыузы. ²²Мофассал тыуғандан һуң, Ханох өс йөз йыл йәшәне, ғүмере буйына ул Алланан айырылманы. Уның тағы ла улдары һәм кыззлары булды. ²³Өс йөз зә алтмыш биш йәш йәшәне Ханох, ²⁴ғүмере буйына ул Алла хозурында булды, шунан юк булды Ханох: Алла уны Үзенә алды.

²⁵Мофассалға йөз зә һикһән ете йәш булғанда, уның улы Ламех тыузы. ²⁶Ламех тыуғандан һуң, Мофассал ете йөз һикһән ике йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла бар ине. ²⁷Мофассал туғыз йөз алтмыш туғыз йыл ғүмер итте.

²⁸Ламехка йөз зә һикһән ике йәш булғанда, уның улы тыузы. ²⁹Ламех уға Нух тип исем бирзе һәм: «Ул эшебеззә, Раббы кәһәрләгән тупрактағы хезмәттәребеззә безгә йуаныс кил-терер», — тине.

³⁰Нух тыуғандан һуң, Ламех биш йөз тукһан биш йыл йәшәне; уның тағы ла улдары һәм кыззаны бар ине. ³¹Ете йөз етмеш ете йыл йәшәп, Ламех вафат булды.

³²Нух биш йөз йыл йәшәгәндән һуң, уның Шем, Хам һәм Яфет исемле улдары тыузы.

Яза һәм вәғзә

6 ¹⁻²Ер йөзөндә кешеләр күбәйгәндән-күбәйзе. Кешеләрҙән тыуған кыззаның матурлығын күреп, күктәге тылсымлы заттар уларҙы үзәренә катын итеп алды.

³Әйтте Раббы:

— Мин кешегә йәнде мәңгелеккә бирмәйем, уның булмышы ни бары тән генә. Кешенең ғүмер оҙонлоғо йөз ҙә егерме йыл булһын.

⁴Тылсымлы заттар кеше кыззанына өйләнәп, кыззаны уларҙан бала тапкан замандарҙа һәм унан һуңыраҡ та ерҙә бәһлеүәндәр булған. Баһадир булған улар, исемдәрен данға күмгәндәр.

⁵Күрә Раббы: ер йөзөндә кешеләр бик ныҡ азған — уларҙың бөтә уй-ниәте һәр сак яуызлыҡта. ⁶Раббы ерҙә кешене яратыуына үкенде һәм йөрөгә әрнене.

⁷— Үзем бар кылған кешеләрҙе, шулай уҡ мал-тыуар, кейек-хайуандар һәм бөтә кош-кортто ер йөзөнән юк итәм, сөнки уларҙы яратканыма үкенәм, — тине.

⁸Әммә Нух Раббы мәрхәмәтендә ине.

⁹Бына Нух тураһында хикәйәт: замандаштары араһында тик Нух кына тәкүәле, тәүфиклы ине; Алла юлында йөрөнө.

¹⁰Нухтың Шем, Хам, Яфет исемле өс улы бар ине.

¹¹Күрҙе Алла: ер бозолған — ул яуызлыҡ менән тулған.

¹²Күрҙе Алла: ер бозолған — кешеләр йөрөй ялған юлдан.

¹³Алла Нухка былай тине:

— Ерҙә йәшәгән бөтә йән эйәһен кырам, сөнки ер улар аркаһында яуызлыҡ менән тулды. Мин уларҙы ер менән бергә юк итәм. ¹⁴Һин үзеңә каты ағастан көплө кәмә яһа, уны бүлмәләргә бүл, эсен-тышын ысмалалап сык. ¹⁵Уның оҙонлоғо — 150 метр, киңлеге — 25 метр, ә бейеклеге 15 метр булһын. ¹⁶Кәмәнең

түбәһенә ярты метр сығып торорлок итеп кыйык яһа, кабырға яктан ишек уй. Кәмәлә беренсе, икенсе, өсөнсө каттар булһын. ¹⁷Мин туфан һыузары калкытып, эсендә йәне булған бөтә нәмәне юк итәм, ерзә булған бөтә нәмә кырылып бөтәсәк. ¹⁸Әммә һинең менән Минең шундай килешеү булыр: һин улдарың, катының, килендәрең менән көплө кәмәгә ин. ¹⁹Кәмәгә шулай ук үзең менән бөтә төр йән эйәһенән аталы-инәле икешәр йәнлек ал, улар һинең менән бергә тере калырға тейеш. ²⁰Һәр төрлө кош-корттан, мал-тыуарзан һәм ер йөзөндәге бөтә төр йәнлектән аталы-инәле икешәр йән эйәһе, һинең менән кәмәгә инеп, тере калһын. ²¹Үзең менән төрлө ризык ал — үзеңә лә, йәнлектәргә лә етерлек булһын.

²²Нух бөтәһен дә Алла бойорғанса эшләне.

7 ¹Раббы Нухка былай тине:

— Бөтә ғаиләңдә алып кәмәгә ин, көллө ғәләм араһында Минең алда тик һин генә тәкүәләһең. ²Хәләл хайуандарзың һәр төрөнән аталы-инәле етешәр, хәрәм хайуандарзан аталы-инәле икешәр током, ³шулай ук хәләл коштарзан аталы-инәле етешәр, ә хәрәм коштарзан аталы-инәле икешәр кош ал, ер йөзөндә уларзың токомо һақланып калһын. ⁴Ете көндән һуң Мин ергә кырк көн, кырк төн буйына ямғыр яузырырмын. Үзем бар кылған һәммә нәмә ер йөзөнән юк булыр.

⁵Нух бөтәһен дә Раббы бойорғанса эшләне.

⁶Ер йөзөнә туфан калккан сакта, Нухка алты йөз йәш ине. ⁷Нух туфан һыуынан улдары, катыны, килендәре менән кәмәгә инеп йәшеренде. ⁸Ә һәр төрлө хәләл һәм хәрәм хайуандарзан, кош-корттан һәм һөйрәләүселәрзән ⁹уның кәмәһенә аталы-инәле кушарлап-кушарлап инеп калдылар — Алла нисек бойорһа, шулай булды.

¹⁰Ете көн үттә, һәм ергә туфан калкты. ¹¹Нухка алты йөзөнсө йәш барғанда, йылдың икенсе айының ун етенсе көнөндә

йырылдылыр сикһез даръя һыуы,

асылдылыр күктең кабағы —

¹²кырк көн койолдо ергә туфан һыуы,

кырк көн яузы туфан ямғыры.

¹³Нух улдары Шем, Хам, Яфет, катыны, килендәре менән тап ошо көндө кәмәгә инде. ¹⁴Улар менән бергә һәр төрлө

хайуандар, мал-тыуар, һөйрәлеүселәр, барлык коштар бере-
һе артынан береһе кушарлап килеп инде. ¹⁵Уның кәмәһенә
тере йән әйәләренең бөтә токомдары кушарлап ¹⁶аталы-инә-
ле инде — Алла бойорғанса булды. Нух кергәс, Раббы көплә
кәмәһенә ишеген ябып куйҙы.

¹⁷Кырк көн дауам итте туфан. ¹⁸Һыу арткандан-арта барҙы,
ерҙе тоттош қаплап алды, һәм кәмә һыу өстөндә йөзөп йөрөй
башланы. ¹⁹Һыу күтәрелгәндән-күтәрелде, ер өстөндәге бөтә
бейек тауҙарҙы баһып китте. ²⁰Тауҙарҙың өстөнән һыу ете
метрға күтәрелде, улар һыу аһтында калды. ²¹Ул ваҡытта ер
йөзөндә йәшәгән бөтә нәмә: кош-корт, мал-тыуар, кейек-хай-
уандар, һөйрәлеүселәр, кешеләр һәләк булды; ²²һулыш алған
бөтә йән әйәһе кырылды. ²³Ер йөзөндә булған бөтә йән әйәһе
юкка сықты: кеше менән бергә мал-тыуар, һөйрәлеүселәр,
күктәге осар коштар — һәммәһе лә үлөп бөттө. Нух менән уның
кәмәһендә булғандар ғына иһән калды. ²⁴Туфан йөз илле көн
дауам итте.

8 ¹Бына бер сак Алла Нухка, уның кәмәһендә булған йорт
һәм кыр хайуандарына илтифат итте: Алла ергә ел ебәрҙе,
шунан һыу күтәреләү тукталды.

²Тукталдылыр туфан ташкыны,
ябылдылыр күктең қабағы,
баһылдылыр койма ямғыры.

³Әкрелләп һыу кайта башланы, йөз зә илле көн тулыуға һыу
кәмәүгә табан китте. ⁴Етенсе айҙың ун етенсе көнөндә кәмә
Арарат тауына килеп тукталды. ⁵Йылдың унынсы айына тик-
лем һыу яйлап кәмәй барҙы, унынсы айҙың беренсе көнөндә
тау түбәләре күрөндө.

⁶Кырк көн үткәс, Нух, кәмәлә үзә уйған тәҙрәне асып, ⁷тышқа
коҙғондо осороп ебәрҙе. Ер өстөндәге һыуҙар короғанға тик-
лем, коҙғон бер китеп, бер килеп осоп йөрөнө. ⁸Артабан, ерҙә
һыуҙың кайткан-кайтмағанын беләү өсөн, Нух күгәрсенде
осороп сығарҙы. ⁹Әммә күгәрсен, куныр урын тапмайынса,
кәмәгә кире кайтты, сөнки ер һыу аһтында ине әле. Нух,
кулын һоноп, күгәрсенде кәмә эсенә индерҙе. ¹⁰Ете көн үткәс,
ул күгәрсенде яһынан сығарҙы. ¹¹Күгәрсен уға кис кенә әйләнәп
кайтты — сукушында зәйтүн ағасы япрағын килтергәйне.

Нух ер өстөнән һыузың кайтканын аңланы. ¹²Ул тағы ете көн көтөп торзо ла күгәрсенде йәнә сығарзы. Был юлы күгәрсен әйләнеп кайтманы.

¹³Нухка алты йөз беренсе йәш киткәндә, беренсе айзың беренсе көнөндә ер өстөндәге һыу кайтты. Нух кәмәнәң ишеген асып карағайны, ерзең кипшенгәнән күрзе. ¹⁴Икенсе айзың егерме етенсе көнөндә ер кипкәйне.

¹⁵Алла Нухка былай тине:

¹⁶— Катының, улдарың һәм килендәрең менән кәмәнән сык;
¹⁷үзең менән алған бөтә хайуандарзы — кош-корт, мал-тыуар, һөйрәлеп йөрөр йәнлектәрзе сығар, улар ер йөзөндә таралһын һәм үрсенен, бихисап арһын.

¹⁸Нух улдары, катыны һәм килендәре менән кәмәнән сыкты.
¹⁹Улар артынан хайуандар, һөйрәлеүселәр, кош-корт, ер йөзөндә йәшәгән һәммә йән әйәһе током-током булып сыкты.

²⁰Нух, Раббыға бағышлап, корбан усағы эшләне, бөтә төр хәләл малдан һәм хәләл кош-корттан тоттош яндырыу корбаны килтерзе. ²¹Корбандың хуш есе окшаны Раббыға. Ул Үзенә Үзе былай тине: «Башкаса кешеләр аркаһында ергә кәһәрәмде һалыр булмап, сөнки кеше күңелендә яуызлык туюмышынан ук була; бүтәнсә тереклекте юк итмәм. ²²Ер имен-аман торғанда:

сәсеү менән урап,
эсе менән һыуык,
йәй менән кыш,
көн менән төн

һәр вақыт булыр», — тине.

9 ¹Алла, Нухка һәм уның уландарына фатиха биреп, былай тине:

— Үрсегез, артығыз, ер йөзөнә таралығыз. ²Ерзәге бөтә хайуандар, һауалағы һәммә осар коштар, ерзәге бар булған йәнлектәр, диңгеззәрзә йөзөп йөрөгән балыктар һеззең алда куркып-тетрәнеп торһон: һеззең хөкөмгә бирелә улар. ³Әлек бирелгән үсемлектәр менән бергә, Мин һезгә бөтә хайуандарзы азык итеп бирәм; ⁴әммә йәне, йәғни каны булған итте ашар булмағыз. ⁵Һинәң каның койолдо, ғүмерең өзөлдө икән, ошо канды кем койһа, — йырткысмы ул, әллә туғанының ғүмерен

өзгән бәндәме ул — шуны үзенәң каны койолоуына дусар итәсәкмен.

⁶ Әгәр берәү койһа әзәм канын,
үз каны ла кеше кулынан түгелһен,
сөнки кеше Алла рәүешендә яратылған.

⁷ Һез иһә үрсегез, ишәйегез, ер йөзөнә таралығыз һәм артығыз!

⁸ Алла Нухка һәм уның уландарына былай тине:

⁹ — Мин һезҙең менән, киләсәк быуындарығыз менән, ¹⁰кәмәнән сыккан бөтә тере йән эйәләре: кош-корт, мал-тыуар, кырағай йәнлектәр — ерзәге бөтә хайуандар менән килешеү төзөйөм.

¹¹ Һезҙең менән Минең шундай килешеү буласак:

киләсәктә тереклекте һәләк итмәс туфан һыуы,
башкаса ерҙе коротмас туфан һыуы.

¹² Әйтте тағы Алла:

— Һезҙең менән, бөтә тереклек менән мәңгелеккә Мин төзөгән килешеү билдәһе бына ошо булыр: ¹³болоттарға йәйәмде — йәйғорзо — элп куям, был Минең менән ер йөзө араһында килешеү билдәһе булыр. ¹⁴Мин ер йөзөнә болот ебәргән һайын, болот араһында йәйғор күренер зә, ¹⁵һезҙең менән, бөтә тереклек менән төзөгән килешеүемде исләрмен. Бөтә тереклекте һәләк итеүсе туфан һыуы башкаса калкмас. ¹⁶Болоттар араһында йәйғоромдо күргәс, ерзә йәшәгән бөтә тере йән эйәләре менән мәңгелек килешеүем искә төшөр.

¹⁷ Ер йөзөндә йәшәгән һәммә тере йән менән Мин төзөгән килешеү билдәһе шул булыр, — тине Алла Нухка.

¹⁸ Нухтың көплө кәмәнән сыккан уландары — Шем, Хам, Яфет ине. Хам — Кынаандың атаһы. ¹⁹ Ер йөзөндәге бөтә халыктар Нухтың ошо өс улынан таралған.

²⁰ Нух ер эшкәртә башланы; йөзөм ағасы ултыртты. ²¹ Бер сак Нух, шарап эсеп иҫереп, сатыры эсендә шәрә килеш ята ине. ²² Кынаандың атаһы Хам, уның яланғас ятканын күреп, был хакта ағаларына һөйләне. ²³ Шул сакта Шем менән Яфет, яурындарына сәкмән һалып, аталарының сатырына арттары менән инделәр зә өҫтөнә шул сәкмәнде ябып сыктылар. Улар, арттарын куйып ингәнлектән, аталарының яланғас тәнен

күрмәне. ²⁴Нух, айнығып уянғас, кесе улының уға карата ни кылғанын белеп, ²⁵былай тине:

— Кәһәр төшһөн Кынаанға! Ағаларының иң һөйкөмһөз коло булһын ул!

²⁶Йәнә былай тине:

— Раббы, Шем Аллаһы, фатихалы!

Кынаан иһә ағаларының булыр коло.

²⁷Алла Яфет биләмәләрен киң кылһын!

Ул Шемдың сатырҙарында ғүмер һөрһөн!

Кынаан иһә ағаһы Шемға кол булһын.

²⁸Туфан кайткандан һуң, Нух өс йөз илле йыл йәшәне. ²⁹Нух, йәмғеһе туғыз йөз илле йыл йәшәп, вафат булды.

Нухтан таралған халыктар

10 ¹Бына Нухтың улдары Шем, Хам һәм Яфеттың шәжәрәһе.

Туфан һыуы кайткандан һуң, Шем, Хам һәм Яфеттың балалары тыуҙы.

²Яфеттың улдары: Ғүмәр, Мәжүж, Мадай, Яван, Тувал, Мешех һәм Тирас.

³Ғүмәрҙең улдары: Ашкеназ, Рифат, Тоғарма.

⁴Явандың улдары: Элиша, Гаршиш, Киттим һәм Доданим.

⁵Улар — диңгез буйҙарында йәшәгән халыктарҙың аталары.

Уларҙың һәр кайһыһының ырыу-кәбиләләре, телдәре айырым.

⁶Хамдың улдары: Куш, Мисраим, Пут һәм Кынаан.

⁷Куштың улдары: Сева, Хавила, Савта, Рама һәм Савтеха.

Раманың улдары: Шева һәм Дедан.

⁸Куштың Нәмрүд исемле улы булды, егетлеге менән донъяға танылды. ⁹Алла хозурында кеүәтле аусы булды ул. «Раббының Нәмрүд кеүек баһадир һунарсыһы бул» тигән әйтем шунан калған. ¹⁰Тәүзә ул Шинар ерҙәрендәге Бабил, Урук, Аккад, Калне калаларында батшалыҡ итте. ¹¹Был илдән ул Ассирияға китеп, унда Ниневияға, Реховот-Ирға һәм Калахка, ¹²шулай уҡ Ниневия менән Калах араһындағы Ресенға — ул бик зур кала — нигеҙ һалды. ¹³Мисраим — луд, анам, леһав, нафтух,

БАШЛАНМЫШ 10:14–11:3

¹⁴патрус, каслук (унан пелештизэр таралды) һәм кафтор халыктарының атаһы.

¹⁵Кынаандың улдары: Сидон (был уның баш балаһы) һәм Хет, ¹⁶шулай ук унан иевустар, әмөризәр, гиргаштар, ¹⁷хиуизар, аркизар, синизар, ¹⁸арвадтар, семаризар һәм хаматтар таралған.

Һуңынан Кынаандың нәсел-ырыуы бик күп булып таралып китте. ¹⁹Уларзың биләмәләре Сидондан алып Герар яғына табан Газаға тиклем, ә Содом, Аморра, Адма һәм Севоим яғынан Лашаға тиклем һузыла. ²⁰Хамдың нәсел-нәсәбе, уларзың телдәре, ерзәре, ырыу-кәбиләләре бына шулай ине.

²¹Яфеттың ағаһы, Эверзың нәсел ебен башлаусы Шемдың да балалары буды.

²²Шемдың улдары: Элам, Ашшур, Арпахшад, Луд һәм Арам.

²³Арамдың улдары: Ус, Хул, Гетер һәм Маш.

²⁴Арпахшадтың — Шела, Шеланың Эвер исемле улдары булды.

²⁵Эверзың ике улы тыузы: беренәнә Пелег, йәғни «бүлеү» тигән исем куштылар, сөнки тап шул вақытта ер бүленгәйне, икенсәнә Йоктан тип атанылар.

²⁶Йоктандың улдары: Алмодад, Шелеф, Хасармавет, Ярах, ²⁷Һадорам, Узал, Дикла, ²⁸Овал, Авимаел, Шева, ²⁹Офир, Хавила, Йовав. Былар барыһы ла — Йоктандың улдары. ³⁰Уларзың ерзәре Мешанан көнсығышка табан Сефар таузарына хәтлем һузыла ине.

³¹Шемдың нәсел-нәсәбе, уларзың телдәре, ырыу-кәбиләләре бына ошо.

³²Нух улдарының ғаиләләре, шәжәрәләре һәм уларзан таралған халыктар бына шулар. Туфан басылғандан һуң ер йөзөндәге бөтә халыктар уларзан таралған.

Бабил манараһы

11 ¹Бөтә донъяла бер тел, бер төрлө һүззәр ине. ²Көнсығыштан күсеп, халыктар Шинар ерендә тигез урын таптылар за шунда урынлаштылар.

³Бер-беренәнә:

— Әйзәгез, балсыктан кирбес һуғайык та уны утта яндырайык, — тинеләр.

Шулай итеп, улар таш урынына — кирбес, ә эзбиз измәһе урынына ер астынан сыккан кара ысмала куллана башланы.

⁴Шунан былай тинеләр:

— Үзебезгә күккә ашып торған манаралы кала төзөйөк, шулай итһәк, бөтә ер йөзөнә таралышып бөтһәк тә, даныбыз калыр.

⁵Раббы әзәм балалары төзөп яткан кала менән манараны карарға тип ергә төштө. ⁶Әйтте Раббы:

— Бер үк халык, бөтәһенең дә телдәре бер төрлө. Бына нимә эшләй башлағандар былар; ниәттәрен гәмәлгә ашырмайынса туктамастар! ⁷Ергә төшәйек тә телдәрен бутап бөтәйек әле, берәһенең әйткәнен икенсәһе аңламаһын әйзә!

⁸Раббы уларҙы бөтә ер йөзөнә таратты — бына шулай улар каланы төзөүҙән туктаны. ⁹Шуға күрә был кала Бабил тип атала — Раббы унда ерзәге барса кешеләрҙең телдәрен бутаны һәм ошо урындан уларҙы бөтә ер йөзөнә сәсте.

Икенсе бүлек

Тәүбәбалар

Шемдан Ибраһимғаса

¹⁰Бына Шемдың шәжәрәһе: Шемға йөз йәш ине; туфандан һуң ике йыл үткәс, улы Арпахшад тыуҙы. ¹¹Арпахшад тыуғандан һуң, Шем биш йөз йыл йәшәһе; уның тағы ла улдары һәм кыздары тыуҙы.

¹²Арпахшадка утыз биш йәш булғанда, уның улы Шела тыуҙы. ¹³Шела тыуғандан һуң, Арпахшад дүрт йөз зә өс йыл йәшәһе; уның башка улдары һәм кыздары ла булды.

¹⁴Утыз йәшендә Шеланың улы Эвер тыуҙы. ¹⁵Эвер тыуғандан һуң, Шела дүрт йөз өс йыл йәшәһе; уның башка улдары һәм кыздары ла булды.

¹⁶Эверға утыз дүрт йәш булғанда, улы Пелег тыуҙы. ¹⁷Пелег тыуғандан һуң, Эвер дүрт йөз утыз йыл йәшәһе; уның башка улдары һәм кыздары ла булды.

¹⁸Пелегка утыз йәш булғанда, улы Реу тыуҙы. ¹⁹Реу тыуғандан һуң, Пелег ике йөз туғыз йыл йәшәһе, уның тағы ла улдары һәм кыздары булды.

²⁰Реуға утыз ике йәш булғанда, улы Серуг тыузы. ²¹Серуг тыуғандан һуң, Реу ике йөз ете йыл йәшәне; уның тағы улдары һәм кыззлары булды.

²²Серугка утыз йәш булғанда, улы Нахор тыузы. ²³Нахор тыуғандан һуң, Серуг ике йөз йыл йәшәне; уның тағы улдары һәм кыззлары булды.

²⁴Нахорға егерме туғыз йәш булғанда, улы Терах тыузы. ²⁵Терах тыуғандан һуң, Нахор йөз зә ун туғыз йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла булды.

²⁶Етмеш йәшенән һуң, Терахтың Ибрам, Нахор һәм Аран исемле улдары тыузы.

²⁷Бына Терахтың шәжәрәһе: Терахтың Ибрам, Нахор һәм Аран тигән улдары булды. Арандың улы Лут тыузы. ²⁸Аран, атаһы Терах иҫән сакта ук, тыуған ерендә, халдейзарзың Ур калаһында, вафат булды. ²⁹Ибрам — Сарайға, Нахор Арандың кызы Милкаға өйләнде. Аран шулай ук Исканың да атаһы ине. ³⁰Сарай түлһез булды, бала таба алманы.

³¹Терах халдейзарзың Ур калаһынан Кынаан еренә күсеп китте. Үзе менән улы Ибрамды, ейәне Лутты (Арандың улын), Ибрамдың катынын — килене Сарайзы алды. Харран калаһына килеп еткәс, туктап, шунда төпләнөп калдылар. ³²Ошонда ике йөз зә биш йәшкә етеп, Терах вафат булды.

Ибраһим

Алланың Ибраһимды һайлап алғаны

12 ¹Раббы Ибрамға былай тине:
— Ер-һыуыңды, туған-ырыуыңды, атаң йортон калдыр
за Мин күрһәткән ергә кит. ²Һинән бөйөк халык үрсетәсәкмен,
һиңә фатихамды бирермен, исеменде бөйөк итермен, мөбәрәк
булырһың!

³ Һиңә берәү фатихаһын бирһә,
ул да алыр Минән фатиха!
Кәһәр алыр һине кәһәрләгән!

11:28 Халдейзар — Көнъяк-Көнбайыш Месопотамияла йәшәгән халыктың боронғо исеме.

Ер йөзөндөгө бар халык
 hineң аша булыр фатихалы.

⁴Ибрам Раббы бойорғанса юлға сықты; уның менән бергә Лут та китте. Харрандан сықканда Ибрамға етмеш биш йәш ине. ⁵Ул үзе менән бергә катыны Сарайзы, кустыһының улы Лутты, Харрандағы барлык мөлкәтен һәм бөтә кешеләрен алып, Кынаанға юл тотто.

Кынаанға килеп еттеләр. ⁶Ибрам был ерзәрзе Шехем тигән урынға, Море ағаслығына тиклем буйзан-буйға йөрөп сықты. Ул заманда бында кынаандар йәшәй ине. ⁷Әммә Раббы килеп, Ибрамға былай тине:

— Был ерзе hineң токомоңа бирәсәкмен.

Ошо урында Ибрам, үзенә күренгән Раббыға бағышлап, корбан усағы эшләне. ⁸Артабан ул Бейт-Илдән көнсығышта яткан тауға табан китте. Сатырзарын көнбайышта яткан Бейт-Ил менән көнсығыштағы Ая калалары араһына корзо. Ибрам ошонда Раббыға корбан усағы эшләп, корбан килтерзе. ⁹Ибрам тағы кузғалып юлға сықты һәм Негевка табан йүнәлде.

Ибраһимдың Мысырға булғаны

¹⁰Был ерзә көслө йот булғанлыктан, Ибрам Мысырға барып йәшәп торорға булды. ¹¹Мысырға якынлашып килгәндә, катыны Сарайға былай тине:

— Һин бик матур катынһың. ¹²Мысыр кешеләре hine күрерзә: «Был уның катыны», — тип мине үлтерерзәр, hine тере калдырырзар. ¹³Шуға күрә уларға: «Мин уның һеңлеһемен», — тип әйт. Hineң аркала миңә лә якшы булыр, минең ғүмеремде һаклап алып калырһың.

¹⁴Ибрам Мысырға килеп еткәс, Мысыр кешеләре, ысынлап та, Сарайзың һылыу икәнен күрзе. ¹⁵Катынды күргән һарай кешеләре уның матурлығы һақында фирғәүенгә еткерзе. Сарай фирғәүендең һарайына алынды. ¹⁶Сарай арқаһында Ибрамдың эштәре көйләнде: уның һарыктары, һыйырзары, ишәктәре, колдары һәм дөйәләре ишәйеп китте. ¹⁷Әммә Раббы Ибрамдың катынын үзенә алғаны өсөн фирғәүенгә һәм уның яқындарына ауыр бәлә-казалар ебәрзе. ¹⁸Фирғәүен Ибрамды үз янына сақырып алды ла былай тине:

— Ни эшлэттең һин мине? Ниңә уның катының икәнен әйтмәнең? ¹⁹Ни өсөн уны һеңлем тинең? Шунлыктан мин уға өйләнергә булғайным. Катыныңды ал да кит!

²⁰Фирғәуен үзенең кешеләренә әмер бирзе, һәм Ибрамды катыны, бөтә мөлкәте менән озатып ебәрзеләр.

Ибраһим менән Лут

13 ¹Ибрам катыны, барлык мөлкәте менән Мысырҙан кузғалып сығып, Негевка юл тотто. Лут та уның менән ине. ²Ибрам бик байығып киткәйне — мал-тыуары ла, алтын-көмөшө лә күп ине уның. ³Негевтан ул бер урындан икенсе урынға күсә-күсә, Бейт-Илгә тиклем килде. Бейт-Ил менән Ая араһындағы элек сатыр корған урынға етте. ⁴Үзе корбан усағы эшлэгән урынға туктап, унда Раббыға корбан бағышланы.

⁵Ибрам менән бергә күсенеп йөрөгән Луттың да мал-мөлкәте, сатырзары бар ине. ⁶Малдары бик күбәйгәнгә күрә, уларға бергә йәшәр өсөн ер етмәй башланы. ⁷Ибрам менән Луттың көтөүселәре араһында ғауға сықты. Ул сакта был ерзәрзә кынаандар менән периздар йәшәй ине. ⁸Ибрам Лутка:

— Без бит туғандар, — тине. — Үзебезҙең арала ла, көтөүселәребез араһында ла ызғыш-талаш булмаһын! ⁹Бына бөтөн ер һинең алдыңда. Әйзә, айырылайыҡ: әгәр һин һулға китһең, мин уңға китермен. Һин уңға йүнәлһең, мин һулға кайырылырмын.

¹⁰Лут тирә-якты байкап, шуны күрзе: Иордан үзәне тоттош, — Соарзың үзенә тиклем — Раббының йәннәтеләй, Мысыр тупрағы ише һуғарыулы ерзәр ине (был Раббы Содом менән Аморраны юк иткәнгә тиклем булғайны). ¹¹Лут үзенә тоттошлайы менән Иордан йылғаһы үзәнен һайланы ла көнсығышка табан китте. Шулай итеп, улар айырылышты: ¹²Ибрам Кынаан ерендә йәшәп калды, Лут үзәнлектәге калалар араһында төйәкләнде. Содомға яҡын бер ерзә сатырзарын корзо. ¹³Содом кешеләре бозок күңелле, Раббы алдында бик гонаһлы ине.

¹⁴Лут айырылып киткәс, Раббы Ибрамға былай тине:

— Үзең баһып торған урындан күзеңде күтәреп бак: төньякка ла, көньякка ла, көнсығышка ла, көнбайышка ла кара. ¹⁵Күз алдыңда яткан бөтә ошо ерзәрзә Мин һиңә һәм киләсәк

быуындарыңа мәңгелеккә бирәсәкмен, ¹⁶нәселеңде ерзәге комдай иҫәпһез-һанһыз итәсәкмен:

ерзәге ком булһа ни саклы,
нәселең булыр һинең шул саклы.

¹⁷Бар, Мин һиңә бирәсәк ерзәрзең иңен-буйын йөрөп сык.

¹⁸Ибрам, сатырын алып, тағы юлға сыкты, барып Хеврон калаһы янындағы Мамре ағаслығында урынлашты. Ошонда Раббыға корбан усағы яһаны.

14 ¹Шинар батшаһы Амрафел, Элласарза — батша Ариох, Эламда — батша Кедорлаомер, Гоимда батша Тидал хахимлык кылған замандарза ²һуғыш булды: улар Содом батшаһы Бераға, Аморра батшаһы Биршаға, Адма батшаһы Шинавка, Севоим батшаһы Шемәвергә һәм Бела (хәзер ул Соар тип атала) батшаһына каршы яу асты. ³Улар барыһы ла бөгөн Тозло диңгез булған Сиддим үзәнәндә йыйылды. ⁴Был батшалар ун ике йыл буйына Кедорлаомер изеуе астында булды, ә ун өсөнсө йылда баш күтәрзәләр. ⁵Ун дүртенсә йылда Кедорлаомер үзе яклы батшалар менән Аштарот-Карнаимда — рафаларзы, һамда — зуударзы, Шаве-Кириатаимда — эмдарзы, ⁶таулы Сеир илендә (сүллек ситендәге Әл-Паран янында) хоризарзы тар-мар итте. ⁷Унан боролоп, улар Айн-Мишпатка (хәзер ул Кадеш тип атала) килде һәм Хасасон-Тамарза йәшәгән амалектар менән әмөризәрзе кыйратты. ⁸⁻⁹Бынан һуң Содом, Аморра, Адма, Севоим, Бела (хәзер ул Соар тип атала) батшалары юлға сыкты. Был биш батша дүрт батшаға: Элам батшаһы Кедорлаомерға, Гоим батшаһы Тидалға, Шинар батшаһы Амрафелға, Элласар батшаһы Ариохка каршы Сиддим үзәнәндә һуғышка инде. ¹⁰Сиддим үзәнәндә ысмалалы сокорзар күп ине. Содом менән Аморра батшаларының яугирзары касып барғанда ошо сокорзарға батты, тере калғандар таузарға касты. ¹¹Енеүселәр Содом менән Аморраның бөтә байлығын, туплаған азык-түлектәрен алып китте. ¹²Ибрамдың Содомда йәшәгән туғаны Лутты ла бөтөн мөлкәте менән бергә алып киттеләр.

¹³Тере калғандарзан берәу иври Ибрамға килеп бөтәһен дә һөйләп бирзе. Ибрам ул сакта үзе яклы Эшкол менән Анерзың туғаны әмөри Мамреның ағаслығында йәшәй ине. ¹⁴Туғанының әсиргә эләккәнен белгәс, Ибрам ырыуындағы өс йөз ун һигез

яугирзы алды ла, дошмандарын эзэрлекләп, Данға тиклем барып етте. ¹⁵Ике төркөмгә бүленеп, төндә һөжүм иттеләр. Дошмандарын еңеп, артабан Дамасктан төньякта урынлашкан Ховаға тиклем уларзы кыуып барзылар. ¹⁶Ибрам бөтә мөлкәте менән Лутты ла, катын-кыззарзы ла, әсирзәрзе лә алып кайтты.

Мәлик-Садиктың Ибраһимға фатиха биргәне

¹⁷Ибрам Кедорлаомер менән уның яклы батшаларзы еңеп кайтып килгәндә, Шаве үзәнәндә (хәзер ул Батша үзәнә тип атала) уға Содом батшаһы каршы сыкты. ¹⁸Шулай ук Шалим батшаһы Мәлик-Садик, Бөйөк Алла каһины, Ибрамға икмәк менән шарап тотоп каршы сыкты ла ¹⁹шундай фатиха һүззәрзе әйтте:

²⁰ Күк менән ерзе яратыусы

Бөйөктәрзән-бөйөк Алла фатихаһында ул Ибрам!

Бөйөк Алла мәрхәмәтле,

бирзе һинәң кулыңа дошмандарыңды!

Ибрам уға гәнимәтенәң ундан бер өлөшөн бирзе.

²¹ Содом батшаһы иһә Ибрамға әйтте:

— Кешеләрәнде бир миңә, ә табышыңды үзеңә калдыр.

Әммә Ибрам Содом батшаһына былай тине:

²²— Мин Раббыға, Бөйөктәрзән-бөйөк Аллаға, күк менән ерзәң Хакимына кулымды күтәрәп ант итәм. ²³Һинәң мөлкәтеңдән бер нәмә лә — бер һүрентең дә, аяғыңдағы катаңдың кайышы ла кәрәкмәй. Һуңынан: «Ибрамды мин байыттым», — тип әйтһә булма. ²⁴Кешеләрзе ашатыуға киткән сығымдан һәм минәң менән барыусыларға тейеш өлөштән башка бер ни зә кәрәкмәй миңә. Минә яклап яу сапкан Анер, Эшкол, Мамре үззәрәненәң өлөшөн алһын әйзә.

Алланың Ибраһим менән килешәү төзөгәнә

15 ¹Ошо вакиғаларзан һуң, Ибрам Раббының тауышын ишетте:

— Куркма, Ибрам.

Мин Калканың һинәң.

Мул булыр һиңә бүләгем.

²Ибрам былай тине:

— Эй Раббым, Хакимым! Балам да булмағас, Һинең бүлөгөн миңә нимәгә? Варисым кем бит — сыбык осо туғаным Дамаск кешеһе Әлиезер.

³— Миңә нәсел бирмәгәс, — тине Ибрам, — әкрәбәм варисым була инде.

⁴Раббы тағы өндәште:

— Юк, булмаҫ ул Һинең варисың:

Варисыңды яралтыр үз орлоғоң!

⁵Раббы Ибрамды сатырған сығарзы ла былай тине:

— Кара күккә,

һана йондоззарзы:

һанап бөтөрһөңмө уларзы?

— Нәселең Һинең шул тиклем буласак, — тине уға Раббы.

⁶Ибрам Раббыға ышанды, һәм Раббы быны тәжүәлелек билдәһе тип кабул итте.

⁷Ибрамға:

— Ошо ерзәрзе һиңә мираҫ итеп бирер өсөн халдейзарзың Ур калаһынан Һине бында алып килгән Раббы Мин, — тине.

⁸— Раббым Хакимым! Был ерзәрзең минеке булырының билдәһе кайза? — тип һораны Ибрам.

⁹Раббы былай тине:

— Ошонда Миңә өс йәшлек тана, өс йәшлек кәзә, өс йәшлек һарык алып кил, алатуба менән күгәрсен килтер.

¹⁰Ибрам уларзы алып килде лә, һәр кайһыһын урталайға бүлеп, түшкәләрзе бер-береһенә тәңгәлләп һалып куйзы; коштарзы ғына икегә бүлмәне. ¹¹Һуйып һалынған малдарға йырткыс коштар ябырылды, әммә уларзы Ибрам кыуып ебәрзе.

¹²Кояш байып барғанда, Ибрамды тәрән йоко баҫа башланы, әллә һиндәй кот оскос караңғылык һәм куркыу солғап алды уны.

¹³Раббы Ибрамға былай тине:

— Шуны бел: Һинең нәсел-ырыуың дүрт йөз йыл буйына сит илдә кол булып, изелеп йәшәр. ¹⁴Әммә уларзы кол иткән халык Минең хөкөмәмә дусар булыр. Шунан һуң Һинең нәсел-ырыуың унан китер, бик байығып кайтыр улар.

¹⁵Ә һин тыныс кына ер куйынына инерһең, арзаклы аһакал булып гүр эйәһе булырһың.

¹⁶Нәсел-ырыуыңдың тик дүртенсе быуыны ғына кайтасак бында, сөнки әмөриҙәрҙең гонаһы саманан ашмаған әле.

¹⁷Бына бер сак, кояш байып, караңғы төшкәс, мейестән бөркөлгәндәй төтөн үә ялкын хасил булды һәм урталай киҫелгән түшкәләр араһынан үтеп китте.

¹⁸Шул көндө Раббы Ибрам менән килешеү төҙөнө һәм былай тине:

¹⁹— Мысыр сигендәге йылғанан алып бөйөк йылға — Евфрат йылғаһына тиклемге ошо ерҙе — кениҙар, кениҙдар, кадмондар, ²⁰хеттар, периздар, рафалар, ²¹әмөриҙәр, кынаандар, гиргаштар һәм иевустарҙың бөтә ерен һинең нәҫелеңә бирәм.

Хәжәр менән Исмағил

16 ¹Ибрамдың катыны Сарай бала тапмай ине. Сарайҙың Мысырҙан килгән Хәжәр исемле хезмәтсене була. ²Сарай Ибрамға былай тине:

— Раббы миңә бала бирмәне инде. Миңең хезмәтсем менән йокла, бәлки, ул миңә бала табып бирер.

Ибрам Сарайҙың һүҙен тыңланы. ³Сарай хезмәтсәнән — Мысыр кызы Хәжәрҙе иренә катын итеп бирҙе. Был ваҡытта Ибрамдың Кынаанға килеп урынлашыуына ун йыл самаһы үткәйне. ⁴Ибрам Хәжәр менән йокланы. Хәжәр ауырға калды. Үҙенең йөклө икәнән белгәс, маһайып китеп, ул хужабикәһен һанға һукмай башланы.

⁵— Миңең ошолар кәмһенеп йәшәүемә һин ғәйепле, — тине Сарай Ибрамға. — Хезмәтсемде куйыныңа һалдым, ә ул, ауырға калғайны, эреләнде лә китте. Әйҙә, Раббы безгә Үҙе хөкөмөн кылһын.

⁶— Үҙ хезмәтсәнә үҙең хужа, — тип яуапланы Ибрам. — Теләһән ни эшләт.

Сарай Хәжәрҙе рәһнетә башланы, һәм Хәжәр унан ҡасып китте. ⁷Раббы мәлиге Хәжәрҙе сүлдә бер ҡозок — Шурға алып барған юлдағы ҡозок янында осратты. ⁸Унан:

— Сарай хезмәтсене Хәжәр, кайҙан киләһең дә кайҙа китеп бараһың? — тип һораны.

— Хужабикәм Сарайзан касып китеп барам, — тип яуап бирзе Хәжәр.

⁹Раббы мәлиге уға былай тине:

— Хужабикәңә кире кайт та уға буйһон. ¹⁰Һинең нәселеңде күбәйткәндән-күбәйтермен, хатта уны ханәп иҗәбенә сығырлык булмаҗ.

¹¹Раббы мәлиге уға тағы шуны әйтте:

— Әле ауырлыһың, һинең улың булыр. Уға Исмәғил, йәғни «Алла ишетер» тип исем куш, сөнки һинең хәсрәтеңде Раббы үзе ишетте.

¹²Улың булыр егелмәгән тайзай,

Һәр кешегә кулын күтәрер.

Барыһынан да үзе шуны күрер,

Ситтә йәшәр туғандарынан.

¹³Үзе менән һөйләшкән Раббыны Хәжәр: «Әл-Рои», йәғни «Мине күргән Алла» тип атаны. Сөнки: «Мин Алланың үзен күреп, Уны күргәндән һуң да иҗән калдыммы икән ни?» — тине.

¹⁴Шуға күрә Кадеш менән Берен араһында ятқан был коҙок Беҗер-Лахай-Рои тип атала.

¹⁵Хәжәр Ибраһмаға ул табып бирзе, Ибраһм Хәжәрҙән тыуған улына Исмәғил тип исем кушты. ¹⁶Хәжәр Исмәғилде тыузырғанда, Ибраһм һикһән алты йәшендә ине.

Алланың Ибраһим менән Сараға ул вәғәзәләгәнә

17 ¹Ибраһмаға тужһан туғыз йәш булғанда, Раббы уға күрендә лә былай тине:

— Мин Көзрәтләләрҙән-көзрәтлә Алламын. Минең юлымдан йөрө, тәкүәлә бул. ²Һинең менән килешәү төзөйөм һәм нәсел-нәсәбеңде иҗәһез-һанһыз күп итәм.

³Ибраһм йөз түбән ергә йығылды, ә Алла уға:

⁴— Мин һинең менән килешәүем шул, — тине. — Һин бик күп халыктарҙың атаһы булырһың. ⁵Исемен Ибраһм түгел, Ибраһим, йәғни «күп халыктарҙың атаһы» булыр, сөнки һине бик күп халыктарҙың тәүатаһы итәсәкмен.

⁶Сикһез күп итермен ырыуыңды һинең, таралырҙар һинән тоғош халыктар, нәсел-нәсәбеңдән сығыр батшалар!

⁷Һинең менән, токомоң менән килешеү төзөрмөн — был килешеүем мәңгегә булып, быуындан-быуынға күсер: Мин һинең Аллаң, һинең нәсел-нәсәбеңдең Аллаһы булырмын. ⁸Әле һин килмешәк булып йәшәгән ошо ерзе Мин һиңә һәм нәсел-ырыуыңа бирәсәкмен — кынаандарзың бөтә ерен нәсел-ырыуыңа мәңгегә бирәсәкмен һәм уларзың Аллаһы буласакмын.

⁹Алла Ибраһимға былай тине:

— Һин үзең, һинән һуң нәсел-нәсәбең быуындан-быуынға Минең менән килешеүзе үтәр. ¹⁰Минең һеззең менән төзөгән килешеүзе барлык нәсел-нәсәбең үтәһен: ир-аттарығыззың һәммәһе лә сөннәтле булһын. ¹¹Минең менән килешеү билдәһе итеп енес ағзаһы оsonдағы тирене киҫегез. ¹²Яңы тыуған ир балаларзың һәр береһе донъяға килгәндең һигезенсе көнөндә үк сөннәтләнһен — быуындан-быуынға китһен был. Үз йортоңда тыуған бала ла, сит ырыузан һатып алынған бала ла — ¹³һәммәһе лә: үз йортоңда тыуғаны ла, һатып алынғаны ла һис кисекмәстән сөннәтләнергә тейеш. Ошо рәүешле Минең менән мәңгелек килешеү билдәһе һеззең гәүрәтегеззә каласак.

¹⁴Ә сөннәтләнмәгән — енес ағзаһы оsonдағы тиреһе киҫелмәгән — кеше үз халкынан ситкә кыуылып, Минең менән булған килешеүзе бозған өсөн булып был.

¹⁵Алла Ибраһимға тағы былай тине:

— Катының Сарайзы инде Сарай тип атама, бынан һуң уның исеме Сара, йәғни «батша кызы» булып.

¹⁶Мин уға фатиха кылам һәм һиңә улан бирәм, Саранан донъяға киләсәк ул.

Фатихамды бирәм Мин уға:
унан тыуыр, таралырзар
донъялағы тотош халыктар,
нәселенән булып батшалар.

¹⁷Ибраһим йөз түбән ергә капланды ла эстән генә көлөмһөрәп: «Йөз йәшлек карттың балаһы буламы? Сара тукһан йәшендә бала таба булырмы?» — тип уйланы.

¹⁸Аллаға:

— Эй Раббым, исмаһам, Исмәғилдең минең варисым булыуын насип итсе, — тине.

¹⁹— Үзеңдең катының Сара ул табыр, — тине Алла Ибраһимға. — Ёин уға Исхак тип исем кушырһың. Мин уның менән, уның нәсел-нәсәбе менән мәңгелек килешеу төзөрмөн.

²⁰Һинең Исмәғил тураһындағы үтенесеңде лә ишеттем: Мин уға фатихамды бирәм, уның токомон түлле итермен, бик күп булыр уның нәсел-ырыуы. Исмәғилдән ун ике юлбашсы сығыр, унан бөйөк халык таралыр. ²¹Әммә Минең килешеуем киләһе йыл ошо вақытта Саранан тыуасак улың Исхак менән булыр.

²²Алла Ибраһим менән һөйләшеп бөткәндән һуң юғарыға олғашты.

²³Шул ук көндө Ибраһим улы Исмәғилдең дә, йортонда тыуған йәки һатып алынған хезмәтселәренең дә — өйөндәге бөтә ир затынан булғандарзың енес ағзалары осондағы тирене кисте. Ул бөтәһен дә Алла кушканса эшләне. ²⁴Сөннәткә ултырған сакта Ибраһимға — тукһан туғыз, ²⁵ә улы Исмәғилгә ун өс йәш ине. ²⁶Ибраһим да, улы Исмәғил дә, ²⁷Ибраһим йортондағы ир затынан булғандарзың һәммәһе — уның өйөндә тыуғандар за, сит ырыузарзан һатып алынған хезмәтселәр зә шул бер көндә сөннәтләнде.

Раббының Ибраһимда кунакта булғаны

18 ¹⁻²Мамрелағы изге ағас янында Ибраһимға Раббы күренде. Ибраһим көндөзгө эселә сатыр ауызында ултыра ине. Күтәрелеп бакһа, күрә: алдында өс мосафир тора. Уларзы күреу менән каршыларына йүгереп барзы ла, ергә капланып, былай тине:

³— Әй Хақимым, Һинең илтифатыңа лайыкмын икән, мин колоң эргәһенән үтеп китмәсе. ⁴Хәзер аяктарығыззы йыуырға һыу килтерерзәр, ағас күләгәһендә ял итерһегез, ⁵ә мин икмәк алып киләйем, үзәк ялғап алырһығыз, унан юлығыззы дауам итерһегез — барыбер мин колоғоз янынан үтеп бараһығыз бит.

— Әйзә, әйткәһенсә булһын, — тине улар.

⁶Ибраһим ашығып сатырға инде лә Сараға былай тине:

— Өс казак иң якшы ондан тиз генә камыр баҫ та сөсө икмәк бешер.

⁷Үзе көтөүгә йүгерзе, бер якшы, көр башмакты һайлап алып, мал көткән хезмәтсәһенә тапшырзы ла ашарға әзерләргә кушты. ⁸Ибраһим кунактар алдына эремсеген, һөтөн, бешереп килтерелгән итен куйзы, ә үзе, улар ашаған сакта, якындағы ағас янында баһып торзо.

⁹— Катының Сара кайза? — тип һораны кунактар.

— Бында, сатырза, — тип яуапланы Ибраһим.

¹⁰— Киләһе йыл ошо мәлдә тағы килермен, — тине мосафирзарзың береһе. — Ул вақытта катының Сараның улы буласак.

Сара кунактың артында, сатыр ишеге төбөндә, тыңлап тора ине. ¹¹Ибраһим менән Сара картайғайнылар инде, Сараның айлығы ла туктағайны. ¹²Ул, эстән генә көлөп: «Ошо йәшемдә бындай һөйөнөскә ирешә буламмы? Етмәһә, ирем дә карт», — тип уйланы.

¹³— Ниңә Сара, хәзер инде карсык булғас, мин бала таба аламы ни инде, тип көлә әле? — тине Раббы Ибраһимға. — ¹⁴Раббының көзрәтенән килмәс эш бармы? Мин әйтелгән вақытта, икенсе йыл ошо мәлдә килгәндә, Сараның улы буласак.

¹⁵— Мин көлмәнем, — тип ялғанланы куркып калған Сара.

— Юк, һин көлдөң, — тине Раббы уға.

¹⁶Мосафирзар торзо ла Содомға карай юл алды. Ибраһим уларзы озатып китте.

¹⁷Раббы былай тине:

— Ибраһимдан ниәтемдә йәшерә буламмы ни! ¹⁸Ысынлап та, Ибраһимдан бөйөк, көслө халык тараласак, ер йөзөндәге бөтә халыктар уның аша фатихалы буласак. ¹⁹Балаларына һәм үзенән һуңғы нәсел-ырыуына дөрөслөктө яклап, ғәзел хөкөм кылып, Раббы юлынан йөрөргә бойорһон тип, Ибраһимды һайланым. Шул сакта Мин, Раббы, уға нимә вәғәзә иткән булһам, шуны үтәрмен.

²⁰Шунан Ибраһимға:

— Содом менән Аморрала кылынған залимлык сиктән ашты, гонаһтары ауыр уларзың, — тине. ²¹— Ергә төшөп карайым әле: Миңә килеп еткән аһ-зар ысындан да дөрөсмө, түгелме?

²²Мосафирзар, боролоп, Содомға табан китте, Ибраһим иһә Раббы алдында тора бирзе. ²³Раббыға якынырак килеп:

— Яуыздар менән бергә тәкүәлеләрзе лә юк итерһеңме икән ни? — тип һораны. ²⁴— Бәлки, был қалала илле кеше тәкүәлелер — шулай булһа ла, уны юк итерһеңме, ошо илле кеше һақына ла аямаһыңмы? ²⁵Бының булыуы мөмкин түгел! Һин улай эшләмәһең; тәкүәлеләрзе яуыздар менән бергә һәләк итмәһең, яуыз кеше лә, тәкүәле лә бер үк яҙмышка дусар булмаһ бит инде? Бының булыуы мөмкин түгел! Бәтә ерзең Хөкөмдары һақыҙ хөкөм итерме?

²⁶— Әгәр Содомда тәкүәле илле кешене таһһам, улар һақына был қаланы аярмын, — тип яуап бирзе Раббы.

²⁷— Мин ни бары көл-туҙан, — тине Ибраһим. — Шулай ҙа Һақимымдан һорарға бәзнат итәм: ²⁸әгәр ҙә тәкүәле иллегә биш кеше тулмаһа, шул етмәгән бишәү өсөн тотош қаланы юк итерһеңме?

— Әгәр ҙә мәгәр унда қырк биш тәкүәлене таһһам, қаланы юк итмәм, — тип яуап бирзе Раббы.

²⁹Ибраһим йәнә һораны:

— Ә, бәлки, унда қырк қына кеше табылыр?

Раббы яуапланы:

— Қырк қына кеше булһа ла, быны эшләмәм.

³⁰— Мин әйткәнгә асыуланмаһаң ине, Һақимым: ә, бәлки, унда тәкүәле утыҙ ғына бәндә табылыр? — тине Ибраһим.

Раббы:

— Ә табыла икән бигонаһ утыҙ бәндә — аярмын қаланы, — тине.

³¹Ибраһим әйтеуен белде:

— Һақимымдан мин тағы һорарға бәзнат итәм: әгәр ундайҙар тик егерме генә булһа?

— Егерме бәндә һақына ла кәһәремдән аярмын, — тип яуапланы Раббы.

³²— Тағы бер тапқыр һорауыма асыуланмаһаң ине, Һақимым: бәлки, унда тәкүәлеләр унау ғыналыр? — тип дауам итте Ибраһим.

— Ун бәндә һақына ла аярмын, — тине Раббы.

³³Ибраһим менән һөйләшеп бөткәс, Раббы китеп барҙы. Ибраһим да өйөнә қайтып китте.

Луттың һәм Содом менән Аморраның язмышы

19 ¹Ике мәлик Содомға шул көндө килгәс кенә килеп етте. Лут был вакытта кала майзанында ултыра ине. Уларҙы күргәс, каршыларға тип урынынан торҙо ла, баш әйеп, былай тине:

²— Әфәнделәрем, мин колоғоззоң өйөнә рәхим итегез. Миндә кунығыз, аяктарығызды йыуығыз, иртән торғас, юлығыҙды дауам итерегез.

— Юк, — тине улар. — Без урамда ғына кунырбыз.

³Әммә Лут бик кыстағас, риза булдылар, уның йортона кителәр. Лут уларҙы һыйларға сөсө икмәк бешерҙе, тамактарын туйзырҙы. ⁴Йокларға ятырға ла өлгөрмәһеләр, кала кешеләре — Содомдың олоһонан алып кеселәһенә тиклем бөтә ирҙәре — Луттың йортон уратып алды.

⁵— Һиңә йокларға килгән кешеләр кайҙа? — тип кысқырҙы улар Лутка. — Сығар бында, без уларҙы татып карарға теләй-без.

⁶Лут, тупһаға сығып, артынан ишекте япты ла уларға былай тине:

⁷— Ағай-эне, золот кылмағыз! ⁸Бына минең кейәүгә сыкмаған ике кызым бар, һезгә мин уларҙы бирәм, теләһегеҙ ни эшләтегез, тик мосафирҙарға теймәгеҙ, улар бит минең өйөмдә.

⁹— Кит бынан, — тинеләр уға. — Һин, килмешәк, безгә акыл өйрәтмәксе булаһыңмы? Без һинең үзендең кәрәгенде бирер-без.

Улар Лутты кысырыклап, ишекте емерергә торғанда ғына, ¹⁰мосафирҙар Лутты өй эсенә тартып алды ла ишекте йәһәт кенә бикләй һалды. ¹¹Ә тупһа янында өйөлөшкән кешеләрҙе — олоһон да, кеселәһен дә — һуқырайттылар, улар ишекте таба алмайынса ызаланды. ¹²Мосафирҙар Луттан:

— Был калала тағы кемдәрең бар? — тип һораны. — Кейәү-ҙәрең, улдарың, кызҙарың йәки башка кемең генә булмаһын — бөтәһен дә алып кит: ¹³без был каланы юк итәбез. Кала кешеләренең яуызлыктары һаҡында Раббыға ишетелде, шуға безгә уны юк итергә ебәрҙе.

¹⁴Лут кыззанының кейәү буласак егеттәренә барып әйтте:
— Тизерәк китегез был каланан, Раббы хәзер һәләк итәсәк уны!

Әммә егеттәр, Лут шаярталыр, тип уйланы.

¹⁵Таң һызылғанда, мәликтәр Лутты ашыктыра башланы:
— Бар, катының менән ике кызыңды ал да кит, юғиһә гонаһлы кала менән бергә үзең дә һәләк булырһың!

¹⁶Лут һаман ашыкмағас, мәликтәр Раббы мәрхәмәте төшкән Лутты, уның катынын, ике кызын кулдарынан етәкләп каланан сығарып ебәрзе.

¹⁷Каланан сыккас, мәликтәрзең береһе Лутка былай тине:

— Йәненде коткар, артыңа әйләнеп карама, был тирәлә бер ерзә лә тукталма, таузарға табан йүгер, юкһа һәләк булырһың!

¹⁸— Юк, Әфәндем! — тине Лут. — ¹⁹Мин колоңа шундай якшылык эшләнең һин! Оло мәрхәмәт күрһәттең миңә — ғүмеремде һақлап алып калдың! Ләкин таузарға тиклем йүгереп етә алмам мин, бәләгә юлығырмын, һәләк булырмын. ²⁰Ә бына алда яткан кала — яқын, уға тиклем йүгереп етеп булыр, ул бәләкәй. Мин шунда йүгерәм, ул бәләкәй, шунда тере калырмын!

²¹— Ярар, — тине уға мәлик, — һинәң хақыңа мин быны ла эшләрмен, һин әйткән каланы һақлармын. ²²Әммә тизерәк йүгер, һин барып етмәйенсә, мин бер ни зә эшләй алмайым.

Лут уны бәләкәй тип әйткәнгә күрә, был кала Соар, йәғни «бәләкәй» тип атала.

²³Ер өстөнә қояш калкты, Лут Соарға килеп етте.

²⁴Һәм Раббы Содом менән Аморраға — күктән, Раббынан, ямғыр һымак итеп утлы көкөрт яузырзы, ²⁵ике каланы ла, уның бөтә тирә-яғын, ерзәге барлык үсемлектәрзе юк итте.

²⁶Луттың катыны артына әйләнеп карағайны — тоз бағанаһына әйләнде лә қуйзы.

²⁷Иртә менән Ибраһим кисә генә Раббы алдында торған урынға килеп бақты, ²⁸Содом менән Аморраға, уның тирә-яғына күз һалды һәм күрзе: ер, көршәк яндыра торған мейестәй булып, төтөн астында ята ине.

²⁹Калаларзы юкка сығарғанда

Алла Ибраһимды искә алды.
Йәшәгән калаһын емергәндә
Лутты үлеменән йолоп калды.

³⁰Соарзан Лут ике кызы менән таузарға китте: Соарза калырға куркты ул. Ике кызы менән мәмерйә эсендә йәшәй башланы.

³¹Өлкән кызы кесенән былай тине:

— Атайыбыз картая. Ерзә ата-бабаларзан калған йола буйынса беззәң менән йәшәрлек ир-ат юк. ³²Әйзә, атайыбыззы шарап эсереп иҫертәйек тә уның менән йоклайык. Үз атабыззан булһа ла балаларыбыз булыр.

³³Шул төндә улар аталарын шарап эсереп иҫертте. Өлкән кызы инеп, атаһы менән йокланы, ә Лут бер ни зә иҫләмәнә — эргәһенә ятканын да, сығып киткәнән дә. ³⁴Икенсе көндә өлкәнә кесенәнә:

— Үткән төндә мин атайым менән йокланым, — тине. — Бөгөн төндә лә уны шарап эсереп иҫертәйек тә, һин уның янына ятырһың. Үз атайыбыззан булһа ла балаларыбыз булыр.

³⁵Улар тағы аталарын шарап эсереп иҫертте лә, кесе кызы инеп, уның менән йокланы, ә Лут бер ни зә хәтерләмәнә — эргәһенә килеп ятканын да, сығып киткәнән дә.

³⁶Шулай итеп, Луттың ике кызы ла аталарынан ауырға калды. ³⁷Өлкәнә ул тапты, уға Муав тип исем кушты. Хәзәрге Муав кешеләре унан таралған. ³⁸Кесенә лә ул тапты һәм Бән-Амми тигән ат бирзә. Хәзәрге Аммон кешеләре унан таралып киткән.

Сара менән Ибраһим һәм Авимелех

20 ¹Ибраһим, был урындан кузғалып, көньякка китте, Кадеш менән Шур араһында йәшәнә, һуңынан Герарза урынлашты. ²Ул катыны Сараны һеңлем тип танытты. Герар батшаһы Авимелех, Сара артынан кеше ебәртеп, уны үзенә алдыртты. ³Әммә төндә Алла, Авимелехтың төшөнә инеп, былай тине:

19:37-38 Муав исеме йәһүдсә — «атайымдың улы», ә Бән-Амми «атайымдың кустыһының улы» тигәнә аңлата. Бында авторзың артабанғы замандарза Исраилдың дошмандарына әүерелгән халыктарға каршы йәшерен бәхәсә сағыла.

— Был катынды үзеңә алған өсөн үлэсәкһең, сөнки уның ире бар.

⁴Ә Авимелех Сараға әле қағылмаған да ине.

— Хакимым! — тип ялбарзы ул. — Һин бер ни белмәгән ғәйепһез халықты һәләк итерһеңме ни? ⁵Ибраһим бит үзе минә, ул минең һеңлем, тип әйтте. Сара ла шул ук һүззе һөйләне. Намысым да, кулым да таза минең!

⁶— Әйе, — тип яуапланы уға Алла төшөндә. — Мин намысыңдың таза икәнлеген беләм. Шуға күрә һиңә Минең алда гонаһ эшләргә ирек бирмәнем — уға қағылыуҙан тыйзым. ⁷Хәҙер инде уны иренә кире кайтар, ул — пәйғәмбәр, доға кылһа, иһән калырһың. Тик бел: әгәр уны кире кайтармаһаң, үзең дә, бөтә туған-тыумасаң да үлеп бөтәсәк.

⁸Икенсе көндө Авимелех иртә менән торзо ла, яқын кешеләрен йыйып алып, ошо һүззәрҙе еткерҙе — барыһы ла бик нык куркты. ⁹Авимелех Ибраһимды сакыртып алды ла:

— Ни эшләнең һин безҙең менән? — тине. — Ниндәй ғәйебем бар ине һинең алдыңда — мине лә, батшалығымды ла гонаһка батыра яззың бит. Әзәм кылмасты кылдың һин миңә.

¹⁰Авимелех Ибраһимдан:

— Һин быны ниндәй ниәт менән эшләнең? — тип һораны.

¹¹— Мин, был яктарҙа Алланан куркмайҙарзыр, катыным арқаһында мине үлтерерҙәр, тип уйлағайным, — тине Ибраһим.

¹²— Етмәһә, ул ысынлап та миңә һеңле лә — атайымдың кызы ул, тик икенсе әсәнән. Ул минең катыным булды, ¹³әммә Алла миңә атам йортон калдырып, ил гизергә бойорғас, катыныма: «Үтенеп һорайым, кайҙа ғына барһаҡ та, мине ағайым тип әйт», — тинем.

¹⁴Авимелех Ибраһимға һарыктар, һыйырҙар, хезмәтселәр бирҙе, Сараны кире кайтарҙы.

¹⁵— Бына минең бөтә ерем һинең күз алдыңда, кайҙа теләһең, шунда йәшә, — тине.

¹⁶Ә Сараға ул былай тине:

— Ағайыңа мең шекел көмөш бирәм, был һинең яныңдағы кешеләрҙең күзен каплар пәрҙә булыр, намысың акланыр.

¹⁷Ибраһим Аллаға доға кылды. Алла Авимелехты, уның катынын һәм хезмәтселәрен һауықтырҙы, катындар тағы бала

таба башланы, ¹⁸э быға тиклем Ибраһимдың катыны Сара аркаһында Раббы Авимелехтың йортондағы бөтә катындарзы түлдән яззырғайны.

Ибраһим улдары Исхак һәм Исмәғил менән

21 ¹Раббы Сараға илтифат кылды, уға нимә вәғзә итһә, шуны үтәне. ²Сара Алла билдәләгән вақытта ауырға калып, өлкәнәйгән көнөндә Ибраһимға ул табып бирзе. ³Ибраһим сабийға, Сараның улына, Исхак тип исем кушты. ⁴Ә һигезенсе көнөндә, Алла бойорғанса, уны сөннәткә ултыртты. ⁵Исхак тыуғанда Ибраһимға йөз йәш ине.

⁶— Быны ишеткән һәр кеше миңең менән бергә шатланыр инде, — тине Сара.

⁷Әйтте тағы:

— Берәйһе Ибраһимға, Сара бала имезәсәк, тиһә, һис ышанмаҫ ине. Бына мин уға картайған көнөмдә ул табып бирзем!

⁸Бала үсте, күкрәктән айырған көндө Ибраһим оло мәжлес үткәрзе.

⁹Сара, Ибраһимдың мысыр Хәжәрзән тыуған улының Исхактан көлгәнән күреп, ¹⁰Ибраһимға былай тине:

— Был хезмәтсе катынды улы менән бергә кыуып ебәр! Уның улы, миңең Исхағым менән бер тиң тороп, һинең варишың булмаһын!

¹¹Ибраһимға был һүззәрзе ишетеү бик кыйын булды, сөнки Исмәғил дә үз улы ине бит. ¹²Әммә Алла уға былай тине:

— Улың тураһында ла, хезмәтсе катының тураһында ла кайғырма. Сара нимә әйтһә, шуны тыңла, һинең нәселең Исхактан тараласак. ¹³Хезмәтсе катыныңдың улынан да тотош халык барлыкка киләсәк, ул да бит һинән тыуған.

¹⁴Иртәгәһен Ибраһим Хәжәргә икмәк, бер турһык һыу биреп яурынына артмаклатты ла балаһы менән сығарып ебәрзе. Хәжәр, бара торғас, Бәғәр-Шәвә сүллегендә азашты. ¹⁵Турһығындағы һыу за бөттө. Ул балаһын бер кыуак астында калдырзы ла ¹⁶атылған ук арауығы ситкә китеп ултырзы. «Баламдың үлемен күрмәһәмсе», — тип кыскырып илай башланы. ¹⁷Алла

21:3 Исхак — «Алла йылмайзы» тигәнде аңлата.

ир баланың илаған тауышын ишетте, шул сак Алла мәлиге күктән Хәжәргә:

— Ниңә ни булды, Хәжәр? — тип өндәште. — Куркма, калдырып киткән балаңдың илаған тауышын Алла ишетте. ¹⁸Тор, балаң янына бар за уны етәкләп ал. Мин унан бөйөк халык хасил итәсәкмен.

¹⁹Алла катындың күззәрен асты — Хәжәр козок күрзе. Ул барып турфыгына һыу тултырып алды, улына һыу эсерзе.

²⁰Алла баланы ташламаны, ул үсте, сүллектә йәшәй башланы һәм уксы булып китте. ²¹Ул Паран сүллегендә йәшәне, әсәһе уға Мысырзан кәләш алып бирзе.

Ибраһим менән Авимелехтың килешеү төзөшкәне

²²Шул осорза Авимелех үзенең ғәскәр башлығы Пихол озатыуында Ибраһимға килеп, былай тине:

— Нимә генә эшләһән дә, ниңә Алла ярзам итеп тора. ²³Мине лә, балаларымды ла, ейәндәремде лә кыйырһытмаҫка Алла менән ант ит әле. Мин һинең менән якшы мөгәмәләлә булғас, һин дә минең менән, һине һыйындырған ил менән якшы мөнәсәбәттә булырһың, тип уйлайым.

²⁴— Ант итәм, — тине Ибраһим. ²⁵Әммә ул Авимелехка бер козоғон тартып алған хезмәтселәренән зарланды.

²⁶— Мин быны кем эшләгәнән белмәйем, — тип яуапланы Авимелех. — Һин үзең дә әйтмәнең, ошоға тиклем ишеткәнем дә юк ине.

²⁷Шунан һуң Ибраһим, Авимелехка вак һәм эре мал биреп, уның менән килешеү төзөнө. ²⁸Вак мал көтөүенән ете һарыкты алып, айырым куйзы.

²⁹— Ә был ете һарыкты ниңә айырып куйзың? — тип һораны Авимелех.

³⁰— Ошо ете һарыкты был козоктоң минеке булыу билдәһе итеп кабул ит, — тип яуап бирзе Ибраһим. — Мин казыным уны.

³¹Улар бер-береһенә ант иткән ошо урын хәзәр Бәғәр-Шәвә, йәғни Ант козоғо тип атала.

³²Бәғәр-Шәвәлә Ибраһим менән килешеү төзөгәс, Авимелех менән уның ғәскәр башлығы Пихол Пелешти еренә кайтып

китте. ³³Азақ Ибраһим Бәғәр-Шәвәлә мәңге йәшел ағас ултыртты һәм шунда Раббыға, мәңгелек Аллаға доға кылды.

³⁴Ошонан һуң Ибраһим Пелешти ерендә килмешәк булып бик озақ йәшәне.

Ибраһимдың Аллаға тоғролоғо

22 ¹Ошо вакиғаларҙан һуң бер ни тиклем вақыт үткәс, Алла Ибраһимды һынап қарарға булды.

²— Ибраһим, — тип өндәште уға Алла.

— Әйе, мин, — тип яуап бирҙе Ибраһим.

Алла былай тине:

— Яратқан берзән-бер улың Исхакты ал да Мория еренә бар.

Шунда Мин күрһәткән тауза улыңды қорбан итерһең.

³Иртәгәһен Ибраһим, иртә менән тороп, ишәгенә йүгән һалды, ике хезмәтсәһен, Исхакты эйәртте, қорбанды яндырыу өсөн утын қырқып алды ла юлға сықты — Алла күрһәткән урынға йүнәлде. ⁴Өсөнсө көндә ул алыстан ук шул урынды күрҙе.

⁵— Ошонда ишәк янында тороп тороғоз, — тине ул хезмәтсәләренә. — Ә без улым менән барып Аллаға ғибәзәт қылабыҙ за һезҙең янға кире килербез.

⁶Ул, қорбан яндыра торған утынды алып, улы Исхактың яурынына һалды. Унан һуң ут токандырыу өсөн тере куз, бысак алды ла, Исхак менән икәүләп китеп барҙылар.

⁷Исхак атаһы Ибраһимға өндәште:

— Атай! — тине ул.

— Әйе, улым, — тип яуап бирҙе Ибраһим.

— Безҙең қузыбыҙ за, утыныбыҙ за бар, ә қорбан өсөн һарык бәрәсе қайза һуң?

⁸— Қорбан өсөн бәрәсте Алла Үзе хәстәрләр, — тине Ибраһим.

Икәүләшеп ары киттеләр.

⁹Алла күрһәткән урынға килеп еткәс, Ибраһим, қорбан усағы эшләп, уға утын өйзө. Шунан Исхактың аяк-қулын бәйләп, қорбан усағына өйөлгән утын өстөнә һалды, ¹⁰бысағын алып, улының муйынына терәне. ¹¹Шул вақытта күктән Раббы мәлиге тауыш бирҙе:

— Ибраһим, Ибраһим!

— Әйе, мин, — тип яуап бирзе ул.

¹²— Улыңа кул күтәрмә, — тине мәлик. — Уға бер ни зә эшләмә!
Хәзер беләм, Аллаға буйһонаһың һин — берзән-бер улыңды
ла йәлләмәнең Минән!

¹³Күтәрелеп караһа, Ибраһим куйы кыуаклыкка мөгөзө
менән эләгеп торған һарыкты күреп калды. Ул һарыкты барып
алды ла улы урынына корбан итеп салды.

¹⁴Ибраһим был урынды «Раббы йүнен биргән ер» тип атаны.
«Раббының тауында йүне күрелер», — тигән әйтем шунан
тороп калған.

¹⁵Раббы мәлиге Ибраһимға күктән тағы тауыш бирзе:

¹⁶— Берзән-бер улыңды йәлләмәйсә

Быны эшләгәнең өсөн —

Үзем менән Үзем ант итәм —

¹⁷Фатихамды бирәм Мин һиңә!

Күктәге йондоззар канса булһа,

Күпме булһа диңгез ярында ком,

Бирәм һиңә шул кәзәрле нәсел-током.

Балаларыңдың алдында

Дошман капкалары колар!

¹⁸Мине тыңлағаның өсөн

Токомоң аша фатиха аласак

Ерзәге бөтә халыктар.

¹⁹Ибраһим хезмәтселәрен калдырған урынға кире килеп,
улар менән бергә Бәғәр-Шәвәгә кайтты.

Нахорзың токомдары

²⁰Ошо вакиғаларҙан һуң бер аз вақыт үткәс, Ибраһимға
кустыһы Нахорзың катыны Милканың улдар табыуын хәбәр
иттеләр. ²¹Бына улар: Ус (баш бала), Буз, Кемуел (ул — Арамдың
атаһы), ²²Кесед, Хазо, Пилдаш, Идлаф, Бетуил.

²³Бетуилдың Рабиға исемле кызы тыузы.

Ибраһимдың кустыһы Нахорға Милка ошо һигез улды табып
бирзе. ²⁴Бынан башка Нахорзың Реума исемле катыны уға
Тевахты, Гахам, Тахаш һәм Мааханы тапты.

Сараның вафаты

23 ¹Сара йөз зә егерме ете йыл йәшәне. ²Ул Кынаан ерендә хәзер Хеврон тип аталған Кириат-Арбала вафат булды. Ибраһим Сара янында һыктап иланы, ³шунан мәрхүмә эргәһенән китеп, хеттарға мөрәжәғәт итте:

⁴— Мин һезҙең арала килмешәк һәм кунак кына. Мәрхүмә катынымды ерләү өсөн миңә зыярат урыны бирегеҙсе.

⁵— Рәхим итә күр, әфәндебез! — тине хеттар. — Һин хөрмәтле, Алланың ⁶һөйөклө бәндәһе. Мәрхүмәнде безҙең иң яҡшы зыяратыбыҙға ерлә, безҙең беребез зә һиңә кәбер урыны биреүҙән баш тартмаҫ.

⁷Ибраһим, аяҡ өстө баһсып, ошо ерҙең халкы хеттарға баш әйҙе лә:

⁸— Әгәр миңә мәрхүмәнде ерләргә рөхсәт итәһегеҙ икән, зинһар өсөн, Сохар улы Эфрондан миңә ⁹баһыуының ситендәге Махпела мәмерйәһен һатыуын һорағыҙ әле. Ул был ерҙе һезҙең алда үҙе һораған хакка миңә зыярат урыны итеп һатһын ине, — тине.

¹⁰Эфрон иһә халкы араһында ултыра ине. Уның Ибраһимға яуабын кала капкаһы янында йыйылған барлык хеттар за ишетте:

¹¹— Юк, әфәндем, был мәмерйәһе мин һиңә баһыуы менән бергә бирәм. Халкымдың күҙ алдында бүләк итәм мин һиңә уны, ерлә, әйҙә, мәрхүмәнде.

¹²Был ер кешеләре алдында баш әйеп, ¹³Ибраһим бөтә халыҡ ишәтерлек итеп Эфронға:

— Минә тыңла әле, — тине. — Баһыу өсөн һиңә көмөш бирәйем. Хакын ал, шунан мәрхүмәнде ерләрмен.

¹⁴Эфрон Ибраһимға:

¹⁵— Әфәндем, ерҙең хакы — дүрт йөз шекел көмөш, — тине. — Һинең менән миңә нимә генә инде был, әйҙә, ерләй күр шунда.

¹⁶Ибраһим Эфрон куйған хак менән килешеп, хет халкы алдында сауҙагәрҙәр араһында йөрөгән ауырлыҡ үлсәме буйынса дүрт йөз шекел көмөш үлсәп бирҙе. ¹⁷Шулай итеп, Эфрондың Мамре янындағы Махпелалағы баһыуы, ундағы мәмерйә һәм

басыузағы, уның тирә-яғындағы бөтә ағастар ¹⁸Ибраһимдың милкенә күсте. Быға хет иленең кала майзанында йыйылған бөтә халкы шаһит булды.

¹⁹Ибраһим катыны Сараны Кынаан ерендә Мамре — хәзер Хеврон — янындағы Махпела басыуы мәмерйәһендә ерлене. ²⁰Хет халкының басыуы менән ундағы мәмерйә Ибраһимға зыярат урыны булып ана шулай күсте.

Исхактың өйләнгәне

24 ¹Ибраһим картайғайны, йәше өлкәнәйгәйне инде. Раббы уға бөтә яклап та фатихала булды.

²Ибраһим йортондағы бөтә донъяһын көтөп торған иң өлкән хезмәтсегенә былай тине:

— Кулыңды минең йән еремә куйып, ³күк һәм ер Аллаһы Раббы исеме менән ант ит: улыңды бындағы Кынаан иле кызына өйләндермәйем, ⁴ә һинең тыуған илең, туғандарың янына барып, Исхакка катынды шунан алып кайтам, тип әйт.

⁵Хезмәтсеге һораны:

— Әгәр ул кыз минең менән был илгә килергә теләмәһә, ни эшләргә? Мин улыңды үзең килгән илгә алып китергә тейеш буламы?

⁶— Һис юк! — тип яуап бирҙе Ибраһим. — Улымды унда алып китәһе булма! ⁷Мине атам йортонан, тыуған илемдән алып килгән, «был ерҙәрҙе нәсел-нәсәбең бирәсәкмен» тип ант иткән күк Аллаһы Раббы һинең алдыңдан мәлиген ебәрер. Шуға күрә һин унан минең улыма кәләш алып кайтырһың. ⁸Әгәр ҙә мәгәр кыз һинең менән килергә теләмәһә, антыңдан азат буласаҡһың, әммә улымды унда алып барма!

⁹Хезмәтсеге хужаһының йән еренә кулын куйып ант итте.

¹⁰Шунан ул хужаһының ун дөйәһен, зиннәтле әйберҙәрен алды ла Месопотамияға Нахор йәшәгән калаға сәфәр сықты.

¹¹Дөйәләрен кала янындағы коҙок эргәһендә туктатты. Әңер мәле, катын-кыздарҙың һыу алырға сыккан ваҡыты ине.

¹²Шунда Ибраһимдың хезмәтсеге былай тине:

— Йә Раббым, хужам Ибраһимдың Аллаһы! Бөгөн юлымды хәйерле ит, хужамды ярҙамыңдан калдырма! ¹³Бына мин кала кыздары һыуға йөрөй торған коҙок янында торам. ¹⁴Уларҙың

кайһыһы: «Көршәгеңдән һыу эсергә рөхсәт итһәнсе», — тип әйтеүемә: «Әс. Кана, мин дөйәләреңде лә һуғарайым», — тип яуап бирә, шул кыз колоң Исхакка Һин насип иткән катын булып. Хужама Һин күрһәткән мәрхәмәттең билдәһе шул булһын!

¹⁵Шулай тип уйларға ла өлгөрмәне, Ибраһимдың кустыһы Нахор менән катыны Милканың улы Бетуилдың кызы Рабиға, яурынына көршәген ултыртып, килеп тә етте. ¹⁶Кейәүгә бармаған бик матур кыз ине ул. Ул, коҙок янына килеп, көршәгенә һыу алды ла кире боролдо. ¹⁷Шул сак Ибраһимдың хезмәтсәһе уның каршыһына йүгереп сықты ла:

— Көршәгеңдән һыу эсер әле миңә! — тип үтенде.

¹⁸— Әсә күр, әфәндем, — тине Рабиға, шунда ук яурынынан көршәген төшөрөп, Ибраһимдың хезмәтсәһенә һыу эсерҙе. ¹⁹Шунан былай тине:

— Хәҙер мин дөйәләреңде лә һуғарам, әйҙә, туйғансы эһендәр.

²⁰Ул һыуын тиз генә мал һуғара торған ялғашка койҙо ла яңынан коҙокка йүгерҙе — дөйәләрең бөтәһен дә һуғарып бөткәнсе шулай һыу ташыны ла ташыны. ²¹Раббының үз юлын хәйерле иткәнме, әллә юкмы икәннен аңларға теләп, хезмәтсе уны өндәшмәй генә ғәжәпләнеп күҙәттә. ²²Дөйәләре һыу эсеп туйғас, ул ярты шекел ауырлыктағы алка, ун шекел ауырлығындағы ике алтын беләзек бүләк итте.

²³— Кем кызы һин? — тип һораны. — Атаң йортоңда кунып сығырлык урын булмаҫмы икән?

²⁴— Мин Милка менән Нахорҙың улы Бетуилдың кызы буламын, — тип яуап бирҙе кыз. — ²⁵Безҙә малға азык та, һалам да етерлек, йокларға ла урын табылып.

^{26–27}Шунда Ибраһимдың хезмәтсәһе, әйелеп, Раббыға доға кылды:

— Хужам Ибраһимдың Аллаһы Раббыға шөкөр! Әфәндемде фатихаһынан һәм мәрхәмәтенән айырманы. Раббы мине туптура хужамдың туғандары йортона алып килде!

²⁸Рабиға өйөнә, әсәһе янына йүгереп кайтып, кунак килеүе һаҡында хәбәр итте. ^{29–30}Рабиғаның Лаван тигән ағаһы бар ине. Һеңлеһендә алка менән беләзектәрҙе күргәс, Рабиға теге кешенең нимә тураһында һөйләгәндәрен дә әйткәс, коҙок

янына ашыкты. Ибраһимдың хезмәтсәһе янына килде — ул дөйәләре менән һаман коҙок янында тора ине.

³¹— Рәхим ит, Раббы рәхмәтендәге кеше! — тине Лаван. — Ниңә бында тораһың, үзеңә лә, дөйәләреңә лә урын әзерләнем.

³²Ибраһимдың хезмәтсәһе өйгә инде. Дөйәләреңә йөгөн бушаттылар, уларға һалам менән азык һалдылар, ә кунак менән уның юлдаштарына аяктарын йыуырға һыу бирзеләр. ³³Табынға ултырғас, Ибраһимдың хезмәтсәһе былай тине:

— Ашарҙан алда мине бында ни өсөн ебәргәндәрен һөйләргә тейешмен.

— Һөйлә, улайһа, — тинеләр.

³⁴— Мин Ибраһимдың хезмәтсәһемен, — тип һүҙ башланы кунак. — ³⁵Раббы минең хужама мәрхәмәтен һалды, ул бик байып китте: эреле-ваклы малдары ла, алтын-көмөшө лә, хезмәтселәре лә, дөйә-ишәктәре лә күп уның. ³⁶Хужамдың катыны Сара картайғас кына уға бер ул табып биргәйне, бөтә мөлкәтен шул улына бирзе. ³⁷Хужам минән ант иттерзе. Улына катынды әле ул йәшәп яткан Ҡынаан иле кыздарынан түгел, ³⁸ә уның тыуған яғына барып, үзенең нәсел-нәсәбе араһынан алып кайтырға кушты.

³⁹Хужамдан: «Әгәр кыз минең менән килергә риза булмаһа?» — тип һораным. ⁴⁰Ул әйтте: «Минең бөтә тормошом Раббы алдында булды. Ул мәлиген һинең менән бергә ебәрәп, юлыңды хәйерле итер, — тине. — Улыма катынды тыуған яктарымдан, үземдең нәсел-нәсәбем араһынан алып кайтырһың. ⁴¹Әгәр инде туғандарыма барып та, кыздарын бирмәһәләр, ул сакта биргән антыңдан азат булырһың».

⁴²Бөгөн коҙок янына килдем дә былай тинем: «Йә Раббы, хужам Ибраһим Аллаһы! Әгәр юлымды хәйерле кылырға язғанһың икән, ⁴³бына мин әле коҙок янында торам. Һыу алырға килгән кызға мин: „Көршәгендән һыу эсер әле“, — тип әйтермен. ⁴⁴Әгәр ул: „Үзең дә эс, дөйәләреңдә лә һуғарымын“, — тип яуап кайтарһа, хужамдың улына Раббы насип иткән катындың шул икәнлеген аңлармын».

⁴⁵Шулай тип уйларға ла өлгөрмәнем, яурынына көршәген ултыртып, Рабиға килде лә һыу ала башланы. Мин унан, һыу эсер әле, тип һораным. ⁴⁶Ул шунда ук көршәген һоноп: «Әс.

Мин һинен дөйәләреңде лә һуғарырмын», — тине. Үзем дә эстем, дөйәләремде лә һуғарзы. ⁴⁷Мин: «Кем кызы һин?» — тип һораным. Ул: «Нахор менән Милканың улы Бетуилдың кызымын», — тине. Шунан мин уға алка-беләзектәр бирзем. ⁴⁸Үзем Раббы алдында баш эйзем. Хужамдың улына кустыһының кызын алыр өсөн миңә тоғро юл күрһәткән Раббыға, хужам Ибраһим Аллаһына шөкөр кылдым. ⁴⁹Хәзер инде миңә шуны әйтегез: хужамдың теләген үтәргә ниәтегез бармы һезҙең? Яуап бирегез, миңә ни эшләргә икәнән хәл итергә кәрәк.

⁵⁰Лаван менән Бетуил:

— Раббы эше был, — тип яуап кайтарзы. — Без һиңә якшынан да, насарҙан да бер нәмә лә әйтә алмайбыз. ⁵¹Бына Рабиға каршында, уны үзең менән алып кит. Раббының ихтыяры менән хужаңдың улына катын булһын әйзә.

⁵²Был һүзәрҙе ишеткәс, Ибраһимдың хезмәтсәһе Раббы алдында баш эйзә. ⁵³Шунан ул Рабиғаға зиннәтле кейемдәр, алтын-көмөш бизәүестәр сығарып бирзә, шулай уҡ уның ағаһы менән әсәһенә лә затлы бүләктәр өләште. ⁵⁴Аҙақтан ул юлдаштары менән бергә ашап-эсте лә йокларға ятты. Иртән торғас, Ибраһимдың хезмәтсәһе:

— Хужама кайтырға рөхсәт итегез, — тине.

⁵⁵Ләкин кызың ағаһы менән әсәһе:

— Кыз безҙең менән ун ғына көн булһа ла торһон әле, шунан китерһегез, — тинеләр.

⁵⁶— Тоткарламағыз мине, — тине хезмәтсәһе. — Раббы юлымды хәйерле иткән икән, ебәрегез мине, кайтайым хужама.

⁵⁷— Кыззы сақырып һорайыҡ, ул ни әйтер, — тинеләр.

⁵⁸Рабиғаны сақырзылар за:

— Ошо кеше менән китәһеңме? — тип һоранылар.

— Китәм, — тине ул.

⁵⁹Рабиғаны, уның һөт әсәһен, Ибраһимдың хезмәтсәһен һәм юлдаштарын — барыһын да озатып ебәрзәләр. ⁶⁰Рабиғаға фатиха биреп, ошо һүзәрҙе әйттеләр:

— Нәсел-нәсәбең, һылыукайыбыз,

Мең булһын, ун мең булһын!

Һинен балаларың алдында

Дошман капкалары колаһын!

⁶¹Рабиға менән уның хезмәтселәре дөйәләргә атланды ла Ибраһимдың хезмәтселе артынан эйәрзе.

⁶²Исхак яңы ғына Беғер-Лахай-Роизан кайтқайны. Был вақытта ул Негевта йәшәй ине. ⁶³Кисләгәс кенә ул яланға сығып, уйға батып йөрөй ине, караһа — дөйәләр килә. ⁶⁴Рабиға, Исхакты күргәс, дөйәһенән төштө.

⁶⁵Ибраһимдың хезмәтселеһенән:

— Ялан буйлап безҙең каршыға килгән кеше кем ул? — тип һораны.

— Был минең хужам, — тине хезмәтсе.

Быны ишеткәс, Рабиға бөркәнсеген алып ябынды.

⁶⁶Хезмәтсе иһә Исхакка үзенең сәфәре хақында һөйләне.

⁶⁷Шунан һуң Исхак Рабиғаны әсәһе Сараның сатырына алып инде, уны катыны итте. Исхак Рабиғаны яратты, мәрхүмә әсәһе тураһындағы кайғыһы басылды.

Ибраһимдың азақкы йылдары һәм токомдары

25 ¹Ибраһим тағы өйләнде, катынының исеме Кәтүрә ине. ²Унан Зимран, Йокшан, Медан, Мәдйән, Ишбак, Шуах исемле балалары тыузы. ³Йокшандың Шева һәм Дедан исемле улдары булды. Ашшурим, Летушим, Леуммим — Дедандың улдары. ⁴Мәдйәндең уландары: Эфа, Эфер, Ханох, Авида, Элдаға. Улар барыһы ла — Кәтүрәнең балалары.

⁵Ибраһим бөтә мөлкәтен Исхакка бирзе. ⁶Ә башка катындарынан тыуған улдарына Ибраһим, үзе тере сакта ук, мул итеп бүләктәр биреп, көнсығышка — шул яктағы ерзәргә ебәрзе — Исхак янынан алыскараҡ озатты уларзы.

⁷Ибраһим йөз зә етмеш биш йыл йәшәне. ⁸Ул нык картайып, фани донъяла күререн күреп, хөрмәтле аҡһаҡал булып вафат булды — әхирәткә китте.

⁹Улдары Исхак менән Исмағил уны хет кешеһе — Сохар улы Эфрондың баһуындағы Махпела мәмерйәһендә ерләне.

¹⁰Ибраһим уны хетгарзан һатып алғайны; Ибраһим менән Сарана шунда күмелгән. ¹¹Ибраһим үлгәндән һуң, Раббы Исхакка фатихаһын бирзе. Исхак Беғер-Лахай-Роиза йәшәй ине.

¹²Бына Ибраһим улы Исмағилдең — Сараның хезмәтсәһе мысыр Хәжәрзән тыуған улының — һәм уның нәсәл-нәсәбенәң шәжәрәһе.

¹³Исмағилдең улдарының исемдәре: Невайот (Исмағилдең баш балаһы), Кедар, Адбеел, Мивсам, ¹⁴Мишма, Дума, Масса, ¹⁵Хадад, Тема, Йетүр, Нафиш һәм Кедма. ¹⁶Исмағилдең улдары былар — йәшәгән һәм күсеп йөрөгән урындарында уларҙың исемдәре. Ун ике ырыуҙың ун ике юлбашсыһы булды улар.

¹⁷Исмағил йөз зә утыз ете йыл йәшәп вафат булды, теге донъяға ата-бабалары янына китте. ¹⁸Уның нәсәл-нәсәбе Хавиланан алып Шурға тиклемге ерзәрзә йәшәһә, был ерзәр Ассирияға барған юлда, Мысыр сигендә урынлашқан. Тик ағай-энеләр үз-ара татыу булманы.

Исхак менән Якуп

Ғаяз менән Якуп

¹⁹Бына Ибраһимдың улы Исхактың шәжәрәһе.

Ибраһимдың улы Исхак ²⁰арами Лавандың һеңлеһе, Паддан-Арамдан арами Бетуилдың кызы Рабиғаға өйләнгәнән дә Исхакка кырк йәш тулғайны. ²¹Исхак, катынының ауырға калыуын теләп, Раббыға ялбарҙы, сөнки ул түлһез ине. Раббы уның теләген кабул кылды, Рабиға ауырға калды. ²²Улдары корһағында сакта ук тибешә башланы. Рабиға:

— Был ни булыр икән? — тип аптырап, Раббынан һорарға китте. ²³Әйтте уға Раббы:

— Ике халык һинәң карыныңда,
ике ырыу һинән яралыр.
Береһе еңеп сығыр икенсәһен,
зуры кесәһенә хезмәт итер.

²⁴Бына уның бала табыр ваҡыты етте — игезәктәр тыуҙы. ²⁵Тәүгеһе донъяға ерән сәсле, йәнлек тиреһе һымак ялбыр булып тыуҙы; уға Ғаяз тип исем куштылар. ²⁶Уның артынан, Ғаяздың үксәһенә йәбешеп, икенсәһе тыуҙы, уны Якуп тип атанылар. Улар тыуғанда Исхакка алтмыш йәш ине.

²⁷Малайҙар үстә. Ғаяз гел ялан кызырыр булды, мәргән һунарсы булып китте, ә Якуп сатырзан сыкмай торған тыныс

егет ине. ²⁸Исхак Ғаязды яратыңқырай, ул тотоп алып кайткан кош-корт менән һыйланыу окшай ине. Ә Рабиға Якупты якынырак күрзе.

²⁹Бер вакыт Якуп ашарға бешереп торғанда, Ғаяз арып һунарҙан кайтып инде.

³⁰— Бынауы кызыл нәмәнде ашат әле, — тине ул Якупка. — Мин бик арыным. (Шунлыктан уға Идум, йәғни «кызыл» тигән кушамат бирелде.)

³¹— Баш бала хокуғын һатһаң, — тине уға Якуп.

³²— Минең тәүге бала булыуымдан ни файҙа? — тине Ғаяз. — Мин хәҙер астан үләм!

³³— Тәүҙә ант ит! — тине Якуп. Ғаяз, ант итеп, Якупка баш бала булыу хокуғын бирзе.

³⁴Якуп Ғаязға икмәк килтерзе, ясмыктан бешергән ашын ашатты. Ғаяз ашап-эсте лә тороп китте, баш бала булыу хокуғына исе лә китмәне.

Рабиға менән Исхак һәм Авимелех

26 ¹Илдә тағы аслык башланды, ул Ибраһим заманындағы йотлоктан да көслөрәк ине. Исхак Герарға, Пелешти батшаһы Авимелехка китте. ²Раббы Исхакка күренеп:

— Барма Мысырға, — тине. — Мин күрһәткән ерҙә йәшә. ³Был ер һине кабул итер, ә Мин һине ташламам, фатихамда булырһың. Атайың Ибраһимға биргән вәғәзәмдә торормон: бөтә был ерҙәрҙе һиңә, һинең нәсел-нәсәбеңә бирермен. ⁴Токомоңдо сикһез арттырырмын, күктәге йондозҙар күпме булһа, шул саклы буласак улар, бөтә был ерҙәрҙе Мин уларға бирәм. Ер йөзөндәге бөтә халыктар һинең токомоң аша фатихалы булыр — ⁵атайың Ибраһим Мин бойорғандың барыһын да эшләгәне, Мин кушкандарҙы, канундар һәм кағизәләрҙе үтәгәне өсөн булыр был.

⁶Исхак Герарға күсеп килде. ⁷Бындағы кешеләр катыны Рабиға тураһында һорашкас:

— Һеңлем ул миңең, — тип яуап бирзе.

Катыным, тип әйтергә куркты ул, Рабиғаның матурлығын күреп, миңе үлтерерҙәр зә үззәренә алырҙар, тип уйланы.

⁸Әммә байтак кына вакыт йәшәгәс, Пелешти батшаһы

Авимелех тәзрәнән Исхактың катынын иркәлэгәнән күреп калды. ⁹Ул Исхакты сакыртып алды ла:

— Ул һинен катының да баһа! Ниңә уны һенлем тип әйттең? — тип һораны.

— Уның аркаһында мине үлтереп куйырҙар, тип курктым, — тине Исхак.

¹⁰— Ни эшләһен һин? — тине Авимелех. — Безҙең аранан берәйһе катының менән йоклаған булһа, һиндәй гонаһка батыр инек!

¹¹Авимелех бөгә халкына шундай иғлан һалды:

— Берәйһе был кешегә йәки уның катынына тейә икән, ул кеше үлемгә хөкөм ителәсәк.

¹²Был илгә күсеп килгәс, Исхак арпа сәсте. Раббының рәхмәте төшөп, ул йылда Исхак йөз тапкыр арттырып уңыш алды.

¹³Исхак байығандан-байый барып, ысын байға әйләнде. ¹⁴Уның эреле-ваклы малдары, һөрөнтө ерҙәре күбәйзе. Пелештизәр унан көнләшә башланы. ¹⁵Атаһы Ибраһим иҫән сакта ук уның хезмәтселәре қазған бөгә қозоқтарзы пелештизәр тупрак менән күмеп бөттө. ¹⁶Авимелех Исхакка былай тине:

— Кит бынан. Һин безгә қарағанда бик нык көсәйзең.

¹⁷Исхак, унан китеп, Герар үзәнәндә урынлашты һәм шунда сатырҙарын короп ебәрзе. ¹⁸Исхак атаһы Ибраһим қазған һәм ул вафат булғандан һуң пелештизәр күмеп бөткән қозоқтарзы яңынан қаза башланы. Был қозоқтарға ул қасандыр атаһы қушқан исеңдәрзе бирзе.

¹⁹Бер вақыт уның хезмәтселәре үзәндә қозоқ қазып һыу сығарзы, ²⁰әммә Герар көтөүселәре: «Был безҙең һыу», — тип Исхактың көтөүселәре менән бәхәсләшеп китте. Ызғыш қозоқ өсөн сыққанлықтан, уға Әсек — «ызғыш» тип исең бирзеләр. ²¹Тағы бер қозоқ қаззылар, уның өсөн дә бәхәс сықты, һәм уны Ситна, йәғни «дошманлық» тип атанылар.

²²Шунан Исхак, тағы арырақ китеп, икенсе бер қозоқ қаззы, бында инде бәхәс қупманы, һәм уға Реховот — «иркенлек» тип исең қуштылар. «Бына хәҙер Раббы, без күбәйеп китһен тип, иркенлек бирзе» тигәнде аңлата был һүз.

²³Бынан ул Бәғәр-Шәвәгә күсте. ²⁴Шул төндә уға Раббы күренде.

— Мин Ибраһимдың, һинен атайыңдың, Аллаһымын, —

тине Ул. — Куркма, Мин һинең менән. Һиңә фатихамды бирермен һәм колом Ибраһим хакына арттырырмын.

²⁵Исхак, ошо ерзә корбан усағы яһап, Раббыға доға кылды, сатырзарын короу ебәрзе, ә хезмәтселәре коҙок казырға кереште. ²⁶Авимелех, кәңәшсәһе Ахуззат һәм ғәскәр башлығы Пихолды эйәртеп, Герарзан Исхак янына килде.

²⁷— Ниңә килдегез әле миңә? — тине Исхак. — Һез бит мине күралмайынса кыуып ебәргәйнегез!

²⁸— Раббының һине ташламағанын күреп торабыз, — тине улар, — шуға күрә без, бер-беребезгә ант итешеп, килешеп төзөйөк тип уйланык. ²⁹Һинең безгә, безҙең һиңә зыяныбыз теймәһен. Һиңә без зә насарлык кылманык бит, якшылык менән ебәрзек. Хәҙер инде һин Раббының рәхмәтендә.

³⁰Исхак уларға мәжлес ойошторзо. ³¹Иртән торғас, улар бер-береһенә ант биреште. Исхак кунактар менән хушлашты, улар иһән-аман кайтып китте. ³²Шул көндә үк коҙок казған хезмәтселәр килеп, Исхакка һыу табыуҙары хакында хәбәр итте. ³³Исхак был коҙокка Шива тип исем бирзе. Шуға күрә каланың бөгөнгө исеме Бәғәр-Шәвә.

Алла тарафынан фатихаланған кеше — Якуп

³⁴Ғаяз кырк йәшендә хет Беғерҙең кызы Йеһудит менән хет Элондың кызы Басматка өйләнде. ³⁵Был катындар Исхак менән Рабиғаның башына бер көйөк булды.

27 ¹Бер ваҡыт инде картайған һәм күзе бик насар күргән Исхак өлкән улын үз янына саҡыртып алды.

— Улым! — тине ул Ғаязға.

— Әйе, мин, атай! — тип яуап бирзе Ғаяз.

²Исхак былай тине:

— Мин картайҙым инде, күпме йәшәрмен — белмәйем. ³Коралыңды — ук-һазағыңды алып, яландан кыр йәнлеге атып алып кайт әле. ⁴Шуны тәмле итеп мин яратканса бешер зә һыйла мине, шунан һиңә бәхиллегемде бирермен.

⁵Рабиға Исхактың Ғаяз менән һөйләшкәнен ишетеп калды. Ғаяз һунарға киткәс, ⁶ул улы Якупка былай тине:

— Мин атайыңдың Ғаязға, һунарға барып, ⁷кыр йәнлеге атып килтерергә лә уны тәмле итеп әҙерләргә кушканын ишеттем.

Атайың һыйланып алғас, Раббы каршыһында Ғаязға үзенә бәхиллеген бирәсәк. ⁸Хәзер, улым, мине тыңла: ни эшләргә кәрәклеген әйтәм. ⁹Көтөгә бар за көр генә ике кәзә бәрәсен һайлап алып кайт. Мин уларҙы атайың яратканса тәмле итеп бешерермен дә, ¹⁰һин уны атайыңа алып барырһың, ул ашар за бәхиллеген һиңә бирер.

¹¹— Ағайым йөнтәс бит, — тине Якуп, — ә минең тәнем шыма. ¹²Бәлки, атайым мине һыйпап карарға булыр? Әгәр ул алдағанымды белеп калһа, мине фатиха түгел, кәһәр көтә.

¹³Әммә әсәһе былай тине:

— Төшһә, был кәһәр миңә төшһөн, улым. Һин минең һүземде тыңла ла әйткәнемде эшлә.

¹⁴Якуп кәзә бәрәстәрен һуйып килтерзе, ә Рабиға уларҙы Исхак яратканса тәмле итеп бешерзе. ¹⁵Шунан ул өлкән улы Ғаяздың өйзә булған иң яҡшы кейемдәрен алды ла кесе улы Якупка кейҙерзе. ¹⁶Якуптың кулдары менән муйынын кәзә тиреһе менән капланы. ¹⁷Якупка бешергән ит менән икмәк тотторзо. ¹⁸Ул атаһы янына инде лә:

— Атай! — тине.

— Әйе, мин, улым, ә һин улдарымдың кайһыһы? — тине Исхак.

¹⁹— Мин Ғаяз, һинең өлкән улың, — тип яуап бирзе Якуп. — Әйткәнемде эшләнем. Тороп ултыр за мин аулаған йәнлек итен аша, шунан миңә үзеңдең фатиханды бирерһең.

²⁰— Улым, нисек һин улай йәнлекте бик тиз тота алдың? — тип һораны Исхак.

Тегеһе:

— Раббы, һинең Аллаң, миңә ярҙамын бирзе, — тине.

²¹— Яқыныраҡ кил әле, — тине Исхак. — Кана, мин һине һыйпап карайым, һин Ғаязмы, әллә түгелме?

²²Якуп атаһы янына килде. Атаһы уны капшап караны ла:

— Тауышы Якуптыкы, ә кулдары Ғаяздыкы, — тине.

²³Якуптың кулдары Ғаяздыкы кеүек йөнтәс булғанлыктан, таныманы уны, бәхиллеген бирзе.

²⁴— Һин ысынлап та улым Ғаязмы? — тип һораны ул Якуптан.

— Әйе, мин, атай, — тине тегеһе.

²⁵Әйтте Исхак:

— Һыйыңды бир, улым, ашайым да һине бәхилләйем.
Якуп атаһына ашарға һыйын, эсергә шарабын бирзе. ²⁶Ашап бөткәс, Исхак:

— Кил, улым, үп мине, — тине.

²⁷Якуп якын килеп атаһын үптө, кейеменән сыккан еште һизеп, Исхак уны ошо һүззәр менән бәхилләне:

— Улым есе — Раббы биргән яландар есе ул,

²⁸Күктән төшөр ысыкты ла, ерзә үсер емеште лә,
Игенен дә, шарабын да мулдан бирһен Раббы.

²⁹Күп кәүемдәр һиңә хезмәт итһен,

Баш эйһендәр һиңә ырыузар.

Ағай-энеләреңә лә хужа булырһың һин,

Әсәң уландары һиңә баш эйер.

Һине кәһәрләгән кеше кәһәр алып,

Һинә фатиха биргән үзе фатихалы булыр.

³⁰Исхак Якупка бәхиллеген биреп, Якуп атаһы янынан сығып китеү менән, Ғаяз аузан кайтып инде. ³¹Ул тәмле итеп ашарға әзерләне лә атаһына алып килде:

— Тор, атай, һунарзан алып кайткан ризығымды аша, бәхиллә мине! — тине.

³²— Һин кем? — тип һораны атаһы.

— Мин һинең өлкән улың Ғаяз, — тип яуап бирзе ул.

³³Исхак, каушауынан калтыранып:

— Ә һин килгәнсе үк мине һунарзан алып кайткан ит менән һыйлаған кеше кем булды һуң? — тип һораны. — Мин уны бәхилләнем бит. Хәзер ул фатихалы булды инде.

³⁴Был һүззәрзе ишеткәс, Ғаяз әсенеп кысқырып ебәрзе лә атаһынан:

— Улайһа, мине лә бәхиллә, атай! — тип үтенде.

³⁵— Кустың килгән булған миңә, — тине Исхак. — Ул алдап һиңә тейеш фатиханы алған.

³⁶Әйтте Ғаяз:

— Уның исеме юкка ғына Якуп түгел — ул мине ике тапкыр отто инде! Тәүзә ул минең баш бала булыу хокуғымды тартып алды, ә хәзер миңә тейешле бәхиллек тә юк!

— Шулай итеп, минең өсөн бер ниндәй зә фатиха калманымы ни инде? — тип һораны Ғаяз атаһынан.

³⁷Исхак былай тип яуап бирзе:

— Мин уны hineң хакимың итеп куйзым, бөтә туған-тыумасаны уға хезмәтсе иттем, икмәк тә, шарап та бирзем. Hинең өсөн нимә генә эшлэй алам инде мин, улым?

³⁸— Атай, hineң фатихаң берәү генәме ни һуң? — тип һораны Ғаяз Исхактан. — Минә лә бәхиллә, атай!

Ғаяз илап ебәрзе, ³⁹ә Исхак уға былай тине:

— Ысык төшөр якшы ерзән

Ауылдарың алыс булыр.

⁴⁰Кылысың ни таһна, йәшәүең шунан булыр,

Хезмәт итерһең һин кустыңа.

Әммә килер бер көн — һин ярһырһың,

Елкәңдәге камыттан котолорһоң.

⁴¹Ғаяз аталарынан хәйләләп алған фатиха өсөн Якупка асыу тотто. «Атайыбыз вафат булһа, — тип уйланы Ғаяз, — Якупты үлтерәсәкмен!» ⁴²Әммә Рабиғаға өлкән улының уйын еткерзеләр. Ул Якупты, кесе улын, үз янына сакыртып алды ла былай тине:

— Ағайың Ғаяз һине үлтерергә итә. ⁴³Мин әйткәнде тыңла, улым: ағайым Лаван янына, Харранға кас. ⁴⁴Ағайыңдың ярһыуы кайткансы, уның һиңә булған асыуы бөтөп, hineң был кылығыңды оноткансы, ⁴⁵шунда йәшәп тор. Һуңынан кеше ебәртеп, һине унан алдыртырмын. Юғиһә мин бер көндә икегеzzән дә тороп калырмын бит.

⁴⁶Шунан Рабиға Исхакка былай тине:

— Был хет кыззары миңә һис кенә лә окшамай. Әгәр Якуп та бындағы берәй хет кызына өйләнәп куйһа, ят та үл!

28 ¹Исхак Якупты сакырып алды ла, уға фатихаһын биреп, өгөт-нәсихәтен әйтте:

— Кынаан кыззарына өйләнәһе булма. ²Паддан-Арамға барып, әсәйеңдең атаһы, йәғни картатайың Бетуилға бар, әсәйеңдең ағаһы Лаван кыззарының берененә өйлән. ³Көзрәтле Алланың рәхмәте төшһөн һиңә! Нәсел-ырыуыңдың үрсемле, бик күп булыуын, һинән бик күп халыктарзың таралыуын насип итһен Ул. ⁴Раббы Үзе Ибраһимға биргән фатихаһын һиңә һәм hineң нәсел-ырыуыңа ла бирһен — шул сакта үзең килмешәк булып йәшәгән ергә, Алла Ибраһимға биргән ергә, хужа булырһың!

⁵Исхак улы менән хушлашты, Якуп Паддан-Арамға арами Бетуилдың улы Лаванға китте. Лаван Якуп менән Ғаяздың әсәһе Рабиғаның ағаһы ине.

⁶Ғаяз Исхактың Якупка фатиха биреп, уны Паддан-Арамға катын алырға ебәреуен, атаһының, фатиха биреү менән бергә, Якупка Кынаан кыззанынан катын алмаҫка кушыуын белде ⁷һәм Якуптың, ата-әсәһе һүҙен тыңлап, Паддан-Арамға киткәнән дә ишетте. ⁸Шунда Ғаяз Кынаан килендәрҙең атаһына окшамауын аңланы. ⁹Исмәғил ырыуына китте. Ибраһимдың улы Исмәғилдең кызы Невайоттың һеңлеһе Махалатка өйләнеп, уны башка катындары янына алып кайтты.

¹⁰Якуп, Бәғәр-Шәвәнән китеп, Харранға табан юл алды. ¹¹Бер изге урынға барып еткәндә, караңғы төшкәйне. Ул баш астына таш һалды ла йокларға ятты. ¹²Төшөндә ул ерҙән күккә ашып торған баҫкыс күрҙе, ул баҫкыс буйлап Алланың фәрештәләре менеп-төшөп йөрөй, имеш. ¹³Иң өстә торған Раббы Якупка әйтә, имеш:

— Мин һинең ата-бабаң булған Ибраһим Аллаһы, Исхак Аллаһы. Әле үҙең яткан ерҙе Мин һиңә һәм нәсел-ырыуыңа бирәм. ¹⁴Ком бөртөгө күпме буһа, нәсел-ырыуың да шул саклы күп булыр, улар көнбайышка ла, көнсығышка ла, төньякка һәм көньякка ла таралып ултырыр. Ерҙеге бөтә халыктар һинән һәм һинең нәсел-ырыуыңдан фатихалы булыр. ¹⁵Кайзағына барһаң да, Мин һинең менән булырмын; Мин һине һаҡлармын — кире был илгә кайтарырмын. Биргән вәғәзәмде үтәмәйенсә, Мин һине ташламам.

¹⁶Якуп йокоһонан уяңды ла әйтте:

— Хактыр бына, Раббы булған урын да баһа был, ә мин шуны белмәгәнмен дә.

Шунан ул, шомланып:

¹⁷— Куркыныс урын бит был! — тине. — Был бит — Алла йорто, күк капкаһы.

¹⁸Иртәгәһен Якуп торҙо ла баш астына һалған ташты алып баҫтырып куйҙы һәм уға зәйтүн майы койҙо. ¹⁹Был урынды ул Бейт-Ил тип атаны, элек кала Луз тип аталған булған.

²⁰Якуп шундай нәҙер әйтте:

— Әгәр Алла мине ташламаһа, юлда мине һаҡлап, ризыҡ

һәм кейем бирһә, ²¹әгәр атам йортона иҫән-аман кайта алһам, Раббы минең Аллам булыр. ²²Мин ҡуйған изге таш Алла Йорто булыр, миңә биргән бөтә нәмәнең унынсы өлөшөн Һиңә бирәсәкмен.

Якуптың Лаванға калым хақына хезмәт иткәне

29 ¹Якуп юлын дауам итеп, көнсығыш халыктары йәшәгән ергә етте. ²Ул яланда бер коҙок күрҙе. Коҙок эргәһендә өс һарык көтөүе ята ине. Малдарҙы шул коҙоктан һуғаралар, әле иһә уның ауызы зур таш менән ябылғайны. ³Бөтә көтөүҙәр ҙә йыйылғас, көтөүселәр был ташты шыуҙырып, һарыктарҙы һуғара ла һуңынан ташты кире ябып ҡуя икән.

⁴— Һеҙ кайҙан, туғандар? — тип һораны Якуп көтөүселәргә.

— Харрандан, — тип яуап бирҙе улар.

⁵Ул:

— Һеҙ Нахор улы Лаванды белмәйһегеҙме? — тип һораны.

— Беләбез, — тинеләр.

⁶— Нисек йәшәп ята әле ул? — тип һораны Якуп.

— Иҫән-һау, — тинеләр уға. — Ана, уның кызы Рәхилә лә һарыктары менән килә.

⁷— Көн озон бит әле, — тине Якуп көтөүселәргә, — малды йыйырға иртә. Һарыктарығыҙҙы эсерегеҙ ҙә тағы көтөүгә ҡыуығыҙ.

⁸Улар:

— Көтөүҙәрҙең барыһы ла йыйылып, ташты шыуҙырмайынса ҡуҙғала алмайбыҙ. Шунда ғына без һарыктарҙы һуғарабыҙ, — тип яуапланы.

⁹Улар һөйләшкән арала атаһының ваҡ мал көтөүе менән Рәхилә лә килеп етте. Ул һарык көтә ине. ¹⁰Көтөүе менән килгән Рәхиләне күреп, Якуп коҙок янына килде лә, ташты шыуҙырып, һарыктарҙы һуғарҙы. ¹¹Шунан ул, Рәхиләне үбеп, ҡысқырып илап ебәрҙе ¹²һәм уға:

— Мин һинең атайыңдың туғанымын, Рабиғаның улы булам, — тине.

Рәхилә был хәбәрҙе атаһына әйтергә йүгерҙе. ¹³Лаван, һең-

леһенең улы килгәнен ишетеп, йүгереп каршы сыкты, уны косаклап үпте, өйөнә алып инде. Якуп үзе хакында һөйләгәс,
¹⁴Лаван:

— Һин минең кан кәрзәшем, — тине.

Якуптың Лаванда йәшәй башлауына ай тулғас, ¹⁵Лаван уға:

— Туғаным булғас та, һин миңә бушка эшләмәһең бит инде? — тине. — Нимә менән түләргә икәнлеген әйт.

¹⁶Лавандың ике кызы бар ине, өлкәне — Лиә, ә кесеһе Рәхилә исемле ине. ¹⁷Лиәнең күзе насар күрә, ә Рәхилә төскә-башкала, буй-һынға ла матур ине. ¹⁸Якуп Рәхиләгә ғашик булды һәм Лаванға:

— Мин кесе кызың Рәхилә өсөн һиңә ете йыл эшләргән, — тине.

¹⁹— Ярар, — тине Лаван, — сит кешегә биргәнсе, һиңә сыкһын; йәшә миндә.

²⁰Якуп Рәхилә өсөн ете йыл эшләне, әммә был ете йыл уға ете көн һымак та булманы — ул уны шулай нык ярата ине.

²¹Бына бер сак ул Лаванға:

— Кызыңды бир инде. Вақыт етте, ул минеке булырға тейеш, — тине.

²²Лаван, күрше-күләнен йыйып, туй үткәрзе. ²³Кис булғас, ул Якупка Лиәне алып килде: Якуп уның менән йокланы. ²⁴Лаван кол кыз Зилпаны кызы Лиәгә хезмәтсе итеп бирзе.

²⁵Иртән торғалар, Якуп эргәһендә — Лиә!

— Нишләттең мине? — тине Якуп Лаванға. — Мин һиңә Рәхилә өсөн эшләмәнемме ни? Ниңә алданың һин мине?

²⁶Лаван былай тине:

— Беззең яктарға кызың кесеһен олоһонан алда бирмәйзәр. ²⁷Олоһоноң туй азнаһы бөткәс, без һиңә кесеһен дә бирербез, ә бының өсөн һин миңә тағы ете йыл эшләргән.

²⁸Якуп буйһондо. Бер азна үткәс, Лаван уға кызы Рәхиләне лә бирзе, ²⁹ә Рәхиләгә хезмәтсе итеп үзенең хезмәтсеһе Билһаны бирзе. ³⁰Якуп Рәхилә менән йокланы, уны ул Лиәгә карағанда нығырак яратты. Рәхилә өсөн ул Лаванда тағы ете йыл эшләне.

Якуптың улдары һәм кызы

³¹Раббы күрзе: ире Лиәне бөтөнләй яратмай, шуға уны түлле итте, ә Рәхилә бала тапманы. ³²Лиә ауырға калды ла ул тапты, уға Рәүвән тип исем бирзе.

— Раббы минең кайғымды күрзе, — тине ул. — Хәзер инде ирем мине яратыр.

³³Лиә тағы ауырға калып, тағы ла ул тапты.

— Раббы минең һөйөлмәй йәшәүемде ишетте, — тине Лиә, — миңә тағы бер ул бирзе.

Малайға Шимон тип исем кушты.

³⁴Һуңырақ тағы ауырға калды, йәнә улы тыузы.

— Хәзер инде ирем минән ситләшмәс, — тине ул, — мин бит уға өс ул табып бирзем.

Улын Леви тип атаны.

³⁵Лиә йәнә ауырға калды — тағы ул тапты.

— Инде Раббыға рәхмәттәр укыйым! — тине һәм улына Йәһүзә тип исем кушты. Шунан ул бала табыуҙан туктаны.

30 ¹Якупка бала таба алмағаны өсөн Рәхилә апаһына карата көнсөллөк менән янды.

— Бала бир миңә, — тине ул Якупка, — юғиһә мин үләм!

²Әммә Якуп, асыуланып:

— Мин ни эшләйем? Түлһез иткән Алламы ни мин һиңә? — тип яуап бирзе.

³— Бына һиңә минең хезмәтсем Билһа, — тине Рәхилә. — Йокла шуның менән. Ул тапкан баланы теҙемә кабул итәйем дә, исмаһам, ул сабый минеке булып!

⁴Рәхилә Якупка хезмәтсе кыз Билһаны катын итеп бирзе. Якуп уның менән йокланы, ⁵Билһа ауырға калды ла Якупка ул табып бирзе.

29:32–30:24 Был главалағы исемдәр һүз уйнатыуға королған. Йәһүдсә Рәүвән — «Кара, ир бала» йәки «кайғымды күрзе», Шимон — «ишетте», Леви — «йәбешкән», Йәһүзә — «рәхмәт укыйым», Дан — «мине ғәзел хөкөм итте», Нафтали — «мин көрәштем», Ғад — «далан», Ашер — «бәхетле», Исасхар — «бүләк», Зевулун — «мине өлкән катыны итеп таныны», Йософ — «алды» йәки «тағы бала өстәһен» тигән мәғәнәләге һүззәргә ауаздаш.

⁶Эйтте Рэхилә:

— Миңә Алла хөкөмөн кылды. Ул, теләгемде кабул итеп, миңә ул бирзе.

Ул малайға Дан тип исем кушты.

⁷Ә Билһа, яңынан ауырға калып, Якупка тағы бер малай табып бирзе.

⁸— Апайым менән йәнасык ярыштым мин, — тине Рэхилә, — бына мин еңдем.

Ул малайға Нафтали тип исем кушты.

⁹Ул арала Лиә, үзенең бала тапмасын белеп, хезмәтсеге Зилпаны Якупка катын итеп бирзе. ¹⁰Зилпа ла Якупка ул тапты.

¹¹— Иш булды! — тине Лиә.

Малайға Ғад тип исем бирзе.

¹²Зилпа Якупка тағы бер малай тапты.

¹³— Бәхет бит был, — тине Лиә. — Бик бәхетлең һин, тиерзәр әле миңә катындар.

Малайзы ул Ашер тип атаны.

¹⁴Бер сак, бойзай урағы вақытында, Рәүән басыуза һөйзөргөс үсемлеге табып алды ла әсәһе Лиәгә килтереп бирзе. Рэхилә Лиәнән:

— Улың тапкан һөйзөргөстө миңә бир әле, — тип һораны.

¹⁵— Ирәмде һалдырып алыуың ғына етмәгән, хәзер инде минең улым тапкан һөйзөргөстө лә алырға итәһеңме? — тине Лиә.

— Һөйзөргөстө бирһәң, — тине Рэхилә, — ир бөгөн төндә һинең менән йоклар.

¹⁶Кис, Якуп басыузан кайтқас, Лиә уның каршыһына сықты ла былай тине:

— Миңә кил. Мин һине, һеңлемә улым тапкан һөйзөргөстө биреп, һатып алдым.

Ул төндә Якуп Лиә менән йокланы. ¹⁷Раббы Лиәнең ялбарыуын ишетте, ул тағы ауырға калды һәм Якупка бишенсе улын табып бирзе.

¹⁸— Ирәмде хезмәтсе катын менән уртаклашқаным өсөн Алланың рәхмәте төшөүелер был, — тине Лиә.

Улын Исасхар тип атаны.

¹⁹Лиә, тағы ауырға калып, Якупка алтынсы ул табып бирзе.

²⁰Шунан Лиә былай тине:

— Раббы йомарт бүләкләне мине, хәзер ирем мине өлкән катыны итеп таныр инде, мин уға алты ул табып бирзем бит.

Улына Зевулун тип исем кушты.

²¹Һуңынан Лиә кыз за табып алды, исеме Динә булды.

²²Алла Рәхиләгә лә илтифатын һалды, уның теләктәрен кабул кылды — түл бирзе. ²³Рәхилә, ауырға калып, ул тапты ла:

— Йә Аллам, мине «бала тапмай» тигән хурлыктан йолоп алды, — тине.

²⁴Улына Йософ тип кушты.

— Раббы миңә иш итеп тағы бер ул бирһен ине, — тип теләне ул.

Лаван менән Якуп араһындағы каршылыклы мөнәсәбәттәр

²⁵Йософ тыуғандан һуң, Якуп Лаванға былай тине:

— Үз йортома, тыуған яғыма кайтырға рөхсәт ит миңә.

²⁶Балаларым менән катындарымды ла ебәр, мин һиңә шулар өсөн эшләнем бит. Күпме хезмәт иткәнемде һин үзең дә беләһен инде!

²⁷— Һинең минән риза булып калыуыңды күрһәм ине! — тине уға Лаван. — Шуны аңланым мин: һинең аркала Раббының рәхмәте миңә лә төштө. ²⁸Әйт, ниндәй хак кәрәк һиңә?

²⁹— Минең нисек эшләгәнемде үзең дә белеп тораһың, — тип яуап бирзе Якуп. — Көтөүзәрең ниндәй һинең хәзер! ³⁰Мин килгәндә мал-тыуарың аз ғына ине, ә хәзер күпме! Мин килгәс, Раббы мәрхәмәтен һалды һиңә! Ә үземдең ғаиләм өсөн миңә касан эшләргә һуң?

³¹— Әйт һуң, һиңә нимә бирәйем? — тип һораны Лаван.

— Миңә бер ни зә кәрәкмәй, — тине Якуп. — Бер шартымды үтәһең, малдарыңды артабан да көтөргә ризамын. ³²Әйзә, бөгөн бөтә көтөүзәрзе лә йөрөп сығайык та, һин унан барлык ала, сыбар, кара һарыктарзы, шулай ук ала-сыбар кәзәләрзе айырып ал. Киләсәктә ошондай малдар минеке булыр. ³³Һиңә лә минең намыслығы-түгелме икәнемде тикшереп еңел булыр: ошо көндән башлап, әгәр зә һин түләү һақына ниндәй малдар алғанымды карарға килһең һәм миндә ала-сыбар булмаған кәзә йәки кара түгел һарык тапһаң, уларзы, һинән урлап алынған, тип уйла.

³⁴— Якшы, — тине Лаван. — Әйзә, һин әйткәнсә булһын.

³⁵Шул ук көндө Лаван бөтә ала-сыбар кәзә тәкәләрен, шулай ук бөтә ала-сыбар кәзәләрге, барлык кара һарыктарзы айырып алды ла уландарына бирзе. ³⁶Улар Якуптан өс көнлөк юл алышыгына ситкә китте.

Якуп иһә Лавандың калған вак малын көттө. ³⁷Ул тирәк, миңдаль, саған ағастарының ботактарын һындырып алды ла буй-буй итеп уларзың кайрыларын һызырзы. ³⁸Кабығы һызырылған ботактарзы ул мал һуғара торған ялғаштарға һалды — һыу эсергә килгәндә кәзәләр ошо ботактарға каранын өсөн эшләне быны. Сөнки кәзәләр тап ошо вакытта кәса. ³⁹Кәзәләр кәскан сакта ошо аклы-каралы ботактарға карайзар за уларзың бәрәстәре ала һәм сыбар булып тыуа ине. ⁴⁰Ә Якуп һарыктарзы айыра ла Лаван көтөүендәге сыбар һәм кара малдарға каратып куйыр булды.

Хәзер Якуптың үз көтөүзәре барлыкка килде, уларзы Лавандың көтөүзәренән айырым тотто. ⁴¹Һау-сәләмәт малдар кәскан сакта Якуп, буйлы ботактарзы һыу ялғаштарына һалып, уларзың күз алдына куя ине. ⁴²Ә инде хәлһез малдар кәсканда ботактарзы һалманы. Шулай итеп, насар мал — Лаванға, ә якшы мал Якупка булды. ⁴³Якуп ифрат нык байып китте, кәзә-һарык көтөүзәре, хәзмәтселәре, дөйә-ишәктәре күбәйзе.

31 ¹Якуп Лаван улдарының үзе һакында:
— Якуп атайыбыззың бөтә булған нәмәһен алып бөттө, бар байлығын атайыбыз мөлкәтенән йыйзы! — тип һөйләгәнән ишетеп калды.

²Якуп үзе лә Лавандың уға элеккәсә карамауын һизә ине.

³Раббы Якупка:

— Атаң йәшәгән ергә, туғандарың янына кайт, — тине. — Мин һине ташламам.

⁴Якуп, көтөүебәз йөрөгән яланға килһендәр тип, Рәхилә менән Лиә артынан кеше ебәрзе ⁵һәм уларға былай тине:

— Күреп торам: атайығыззың миңә мөнәсәбәте элекке кеүек түгел. Әммә атайымдың Аллаһы мине ташламаҫ. ⁶Үзегез за беләһегез: атайығызға арымай-талмай хәзмәт иттем, ⁷ә ул, мине алдап, билдәләгән һакты гел үзгәртеп торзо. Тик Алла уға миңә карата был яуызлыкты эшләргә юл куйманы. ⁸Әгәр атайығыз

миңә: «Һиңә ак төрткөлө малдар менән түләйем», – тиһә, бөтә мал ак төрткөлө булып тыузы. «Һиңә сыбар мал менән түләйем», – тиһә, барлык бәрәстәр сыбар булып тыузы. ⁹Шулай итеп, Алла атайығыздың көтөүзәрен миңә бирзе.

¹⁰Бер вақыт мал каскан вақытта кәзәләрзе касырған тәкәләр гел сыбар, ак төрткөлө йәки ала төстә, имеш, тип төш күргәйнем. ¹¹Алланың мәлиге миңә төшөмдә: «Якуп», – тип өндәште. «Әйе», – тинем мин. ¹²Ул миңә былай тине: «Кара кәзәләрзе касырған бөтә тәкәләр – йә сыбар, йә төрткөлө, йә ала. Лавандың һиңә ни кылғанын Мин күреп торам. ¹³Мин – Бейт-Илдәге Алла бит, ташка зәйтүн майы койоп, һин унда Миңә нәзәр әйткәйнең. Хәзәр инде тор за был ерзән кит, тыуған тупрағыңа кайт».

¹⁴Рәхилә менән Лиә Якупка былай тип яуап бирзе:

– Атайыбыздың мөлкәт-мирасында беззең өлөш бармы ни?

¹⁵Беззе ул сит кешеләргә һанай; сөнки беззе һатты, ә беззең өсөн алған көмөштө ашап бөттө. ¹⁶Шулай булғас, Алла атайыбызған тартып алған бөтә байлык беззеке һәм балаларыбыздың. Әйзә, Алла һиңә ни бойорһа, шуны эшлә.

¹⁷Якуп бала-сағалары менән катындарын дөйәләргә атландырзы, ¹⁸йыйған бөтә байлығын, Паддан-Арамда үрсеткән малдарын алды ла Кынаанға, үз атаһы Исхак янына, кайтыу яғына ыңғайланы. ¹⁹Лаван был вақытта һарыктардың йөнөн кырқырға киткән була, ә Рәхилә атаһының йортондағы илаһ һындарын үзе менән ала. ²⁰Шулай итеп, Якуп арами Лаванды алданы, ²¹бөтә байлығын алып, уға бер ни зә әйтмәйенсә кайтып китте. Йылғаны аша сығып, Якуп Гилеад таузарына табан йүнәлдә.

²²Өсөнсө көндә Лаванға Якуптың кайтып киткәнән әйттеләр.

²³Лаван туған-тыумасаһын йыйзы ла Якуп артынан кыуа китте. Ете көндән һуң ул уны Гилеад таузарында кыуып етте. ²⁴Шул төндә Алла, арами Лавандың төшөнә кереп, уға былай тине:

– Кара уны, Якупка якшынан да, ямандан да бер һүз зә әйтәһе булма!

²⁵Лаван Якуптың янында ғына ине инде: Якуп, Гилеад тауында тукталып, сатырҙарын короп ебәргәйне. Лаван да ту-

ғандары менән Гилеад тауына килеп етте. ²⁶Лаван Якупка былай тине:

— Ни эшләнең һин? Ниңә һин мине алдап, кыззарымды корал астындағы әсирзәй итеп алып киттең? ²⁷Нишләп миңә бер ни зә әйтмәйсә касып сығып киттең? Мин бит һине йырлап-бейеп, дөңгөр қағып, көснә сиртеп озатыр инем. ²⁸Ә һин миңә хатта кыззарым, ейәндәрем менән хушлашып, уларҙы үбеп калырға ла форсат бирмәнең! Хилаф эш кылдың һин! ²⁹Бының конон кайтарырға ла кулымдан килә миңең, әммә бөгөн төндә атайың Аллаһы: «Кара уны, Якупка якшы һүз зә, яман һүз зә әйтәһе булма!» — тине.

³⁰— Ярап, — тип дауам итте Лаван, — һин миңең яндан тыуған ереңде тәкәтһез һағынған өсөн дә киткәнһең, ти. Ә ниңә миңең илаһтарыңдың һындарын урланың?

³¹Якуп Лаванға былай тип яуап бирҙе:

— Мин кыззарыңды тартып алырһың тип курктым. ³²Әммә илаһтарың берәйһендә табылһа, ул бәндә тере калмаясаҡ. Туған-ырыуыбыҙың күз алдында бөтә нәмәмде лә тикшер зә үзеңдеке булған әйберҙе ал.

Якуп илаһ һындарын Рәхилә урлағанын белмәй ине. ³³Лаван Якуптың да, Лиәнең дә, ике хезмәтсе катындың да сатырҙарын карап сықты, әммә бер ни зә тапманы. Лиәнең сатырынан сыккас, ул Рәхиләнең сатырына инде. ³⁴Ул арала Рәхилә йорт илаһтарың алып, дөйә эйәре астына тыкты ла үзе өстөнә менеп ултырҙы. Атаһы бөтә сатырҙы эзләп сықты, ләкин бер ни зә тапманы. ³⁵Ә Рәхилә уға:

— Асыуланма, атай, мин, катын-кыз ауырыуы менән ауырығанлыктан, тора алмайым, — тине.

Лаван бөтә нәмәне ақтарып сықты, әммә бер ни зә тапманы. ³⁶Инде Якуптың асыуы килде лә Лаванды ғәйепләй башланы.

— Шул саҡлы артымдан кыуырлык ни ғәйебем, ни гонаһым бар миңең? ³⁷Бөтә әйберемде ақтарып карап сықтың — нимәңде таптың миндә? Күрһәт, әйзә, үзеңдең дә, миңең дә туғандарым алдында — хөкөм итһендәр безҙе.

³⁸Һиңә егерме йыл эшләнем, мин барҙа бер кәзәң дә, бер

һарығың да бәрәс һалманы. Көтөүендәге бер һарыкты ла һу-
йып ашаманым. ³⁹Малыңды йырткыс тамаклаған сактарза
ла уны һиңә килтереп торманым, зыянды үзем капланым.
Көндөз юғаламы әйберен, төндәме — һин минән талап иттең.
⁴⁰Көндөз эсенән, төндә һыуыктан йонсоном, күз зә йомма-
ным. ⁴¹Һиндәге егерме йылым шулай үтте минең. Ун дүрт йыл
кыззаның өсөн, алты йыл мал алыу өсөн эшләнем һиңә, ә һин
билдәләгән түләү һакын гел үзгәртеп торзоң. ⁴²Әгәр зә мәгәр
ата-баһам Аллаһы — Ибраһим Аллаһы һәм куркып, тетрәнеп
торорға мәжбүр иткән Исһак Аллаһы минең менән булмаһа,
һин мине буш кул ебәрә инең. Ләкин Алла минең хәлемде,
түккән хезмәтемде күрзе: бөгөн төндә Ул мине Үзе яклаған.

⁴³Лаван Якупка былай тип яуап бирзе:

— Был — минең кыззарым, минең ейәндәрем, минең малым.
Бында һинең күз алдындағы бөтә нәмә — минеке. Кыззарымды,
ейәндәремде кыйырһыта буламмы ни? ⁴⁴Әйзә, үз-ара килешеү
төзөйөк, был беззең шаһитыбыз булһын.

⁴⁵Якуп бер зур ташты алды ла уны изге иштәлек итеп бастырып
куйзы, ⁴⁶шунан яқындарына:

— Таш йыйығыз, — тине.

Улар таштан тотош тау өйөп, шуның янында табын корзо.
⁴⁷Лаван был калкыулыкты — Игар-Саһадута тип, ә Якуп
Гилеад тип атаны. ⁴⁸Әйтте Лаван:

— Был калкыулык килешеүебеззең шаһиты булып, — тине.

Шуға күрә был урынды Гилеад тип атайзар. ⁴⁹Уны тағы Миспа
тип тә йөрөтәләр, сөнки Лаван былай тип тә өстәй:

— Бер-беребеззән айырылышһас, икебеззе лә Раббы күзәтеп
торһон. ⁵⁰Әгәр зә мәгәр кыззарымды кыйырһытһаң йәки улар
өстөнә йәш катын алһаң, хәтерендә тот: кеше түгел, ә Алла
шаһит безгә.

⁵¹— Кара уны, — тине Лаван тағы Якупка, — таштан өйөлгән
был калкыулык һәм арабызға мин куйған был изге таш —
⁵²беззең шаһиттарыбыз. Калкыулык аша һинең яғыңа яман уй
менән мин дә сығыр булмам, калкыулык менән изге таштың
бирьяғына һин дә яман уй менән сығаһы булма. ⁵³Ибраһим
Аллаһы һәм Наһор Аллаһы беззе хөкөм итеүсе булһын.

Якуп атаһы Исһак Көзрәте менән ант итте. ⁵⁴Шунан Якуп

тауза корбан килтереп, туғандарын мәжлескә сақырзы. Ашап-эскәндән һуң, улар шул тауза йокларға калды.

Якуп менән Ғаяздың татыулашканы

32 ¹Иртәгәһен Лаван, ейәндәре менән кыззарын үбеп, фатихаһын бирзе лә өйөнә кайтып китте. ²Якуп та үз юлы менән китте, һәм уны Алланың мәликтәре каршы алды. ³Якуп, уларзы күргәс:

— Алла тупламылыр был, — тине лә был урынды Маханайим, йәғни «ике туплам» тип атаны.

⁴Якуп, Идум илендәге Сеир еренә ағаһы Ғаязға сапкын ебәреп, ⁵уға шуны еткерергә кушты:

— Хакимым Ғаязға шул мәғлүм булһын. Колоң Якуп озақ кына ситтә, Лаванда, йәшәне. ⁶Хәзер минең үгеззәрем, ишәктәрем, һарыктарым, хезмәтселәрем бар. Мин һиңә, хакимыма, ошо хәбәрзе ебәреп, мәрхәмәтенә өмөт итәм.

⁷Әйләнеп килгән сапкынсылар Якупка:

— Ағайың Ғаяз янында булдык. Ул дүрт йөз кеше менән һиңә каршы килә, — тине.

⁸Якуптың кото осто. Ул кешеләрен, мал-тыуарын, дөйәләрен ике тупламға бүлдә. ⁹«Әгәр Ғаяз бер тупламға һөжүм итһә, — тип уйланы Якуп, — икенсәһе қасып котола алыр». ¹⁰Шунан былай тип ялбарзы:

— Йә, ата-бабам Ибраһим Аллаһы, атайым Исхак Аллаһы! Раббым, һин миңә йортома, туғандарым янына кайтырға бойорзәң, һаклармын һине, тинең! ¹¹Мин колоңа биргән рәхмәт-мәрхәмәттәренә лайык түгелмендер, күрәһең. Иордан аръяғына кулымдағы бер таяғым менән генә сығып киткәйнем, хәзер минең байлығым ике туплам. ¹²Ағайым Ғаяздан һаклай күр мине. Мин куркам: килер зә беззәң барыбыззы ла, катын-кыззар менән балаларзы ла үлтерер! ¹³Әй Раббым, Мин һине һаклармын, нәсел-ырыуың диңгеззәге ком күпме булһа, шул саклы күп булыр, тип вәғәзә иткәйнең бит!

¹⁴Якуп ул төндө шунда үткәрзе лә иртәгәһен Ғаязға бүләккә көтөүзәренән мал: ¹⁵ике йөз кәзә, егерме тәкә, ике йөз һарык, егерме һарык тәкәһе, ¹⁶буталары менән утыз һауын дөйә, кырк һыйыр, ун үгез, егерме инә ишәк, ун ата ишәк һайлап алды.

¹⁷Уларҙы хезмәтселәренә тапшырҙы, һәр көтөгүгә айырым кыуғынсы куйҙы ла былай тине:

— Алға китегез, һәр берегез айырым-айырым барығыҙ.

¹⁸— Ағайым Ғаязды осратҡас, — тине Якуп кыуғынсыларҙың тәүгеһенә, — ул һинән: «Һин кемдең хезмәтсеге? Кайҙа бараһың? Кемдең малын кыуаһың?» — тип һорар. ¹⁹Әйт: «Был — колоң Якуптың малы, ул уны хужам Ғаязға ебәрҙе. Ә Якуп үҙе арттан килә».

²⁰Икенсе кыуғынсыға ла, өсөнсөһөнә лә, калғандарына ла Ғаяз менән осрашҡанда бер үк һүҙҙе әйтергә — ²¹мотлак рәүештә: «Колоң Якуп арттан килә», — тип өҫтәргә кушты Якуп. Шулар рәүешле алдан бүләктәр ебәреп, Якуп Ғаяздың күңелен йомшартырға булды. Ә һуңынан уның күҙенә үҙем күренермен, тип уйланы Якуп, бәлки, шунан ул мине яҡшы кабул итер.

²²Бүләктәрен алдан ебәреп, Якуп шулар урында кунырға калды.

²³Әммә, төндә тороп, бөтә катындарын һәм ун бер улын уятты ла Яббок йылғаһын кисеп сықты. ²⁴Уларҙың барыһын да каршы ярға сығарҙы, булған бөтә нәмәһен күсерҙе лә ²⁵бер үҙе калды.

Бына бер ваҡыт Кемдер Берәү уның менән алыша башланы — таң атҡансы көрәште ул. ²⁶Якупты еңә алмаһын күреп, Ул уның янбашына быуынын сығарғансы һукты ла былай тине:

²⁷— Ебәр мине. Таң атты инде.

— Миңә фатиханды бирмәйенсә ебәрмәйем, — тине Якуп.

²⁸— Исемен кем? — тип һораны Теге.

— Якуп, — тине.

²⁹Шунда Теге әйтте:

— Ошо көндән башлап һинең исемен Якуп түгел, ә Израил булып, һин Алла менән дә, әҙәм балалары менән дә көрәштең һәм еңдең.

³⁰— Үҙеңдең исемендә әйтһәңсе! — тип үтенде Якуп.

Теге яуап бирҙе:

— Минен исемендә һорама.

32:29 Израил исеменә «Алла көрәшә» тигәнгә ауаҙдаш.

Ошонда Ул Якупка фатиха бирзе.

³¹Был хэл булған урынды Якуп Пенуел тип атаны, был: «Ошонда мин күзмә-күз Алланы күреп, тере калдым», — тигэнде аңлата. ³²Кояш сыккан сакта Якуп Пенуелдан китте. Ул ақһай ине. ³³Шуға күрә Исраилдың нәсел-нәсәбе ошо көнгә тиклем итте һөйәк менән тоташтырған кимерсәкте ашамай — Якуп менән Алышыусы уның янбашындағы тап ошо еренә һуққан бит.

33 ¹Карағайны, Якуп күреп калды: каршыһына ағаһы Ғаяз һәм уның менән тағы дүрт йөзләп кеше килә. Якуп Лиәнән, Рәхиләнән һәм ике хезмәтсе катынынан тыуған балаларына әсәләре менән бергә торорға кушты. ²Уларҙы шулай тезеп куйҙы: алда — балалары менән Зилпа һәм Билһа, улар артында — Лиә балалары менән, уларҙан һуң — Рәхилә менән Йософ. ³Якуп үзе алдан китте һәм ағаһы янына барып еткәнсе уның алдында ете тапкыр ергә ятты. ⁴Ғаяз иһә йүгереп уның каршыһына килде, косакланы, күкрәгенә кысты, үпте, шунан икеһе лә илап ебәрҙеләр. ⁵Катындар менән балаларға карап, Ғаяз:

— Кемдәрең был һинең? — тип һораны.

— Былар — миңә, һинең колоңа, Алла биргән балалар, — тип яуап бирзе Якуп.

⁶Йәриәләре, балалары менән килеп, Ғаязға баш эйзе. ⁷Унан һуң — балалары менән Лиә, уның артынан Рәхилә менән Йософ килеп баш эйзе.

⁸— Ә миңә юлда осраған һиндәй көтөү-көтөү мал ине ул? — тип һораны Ғаяз.

— Был һинең мәрхәмәтеңә лайыҡ булыу өсөн, — тине Якуп.

⁹Әйтте Ғаяз:

— Миңең бөтә нәмәм дә етә, кустым. Үз байлығың үзеңә калһын.

¹⁰— Юк, — тип яуап бирзе Якуп, — ал бүләктәрәмде! Һине күреү миңең өсөн Алланың үзен күреү менән бер. ¹¹Бүләгемде кабул кыл. Алла һәммәһен дә йомарт бирзе миңә, бөтә нәмәм дә бар.

Якуп Ғаяздың бүләктәрҙе алыуын үтенде, тегеһе күнде.

¹²— Әйзә, кузғалайыҡ, — тине Ғаяз Якупка. — Мин һинең менән бергә барам.

¹³Эммә Якуп былай тине:

— Үзең беләһең, әфәндем, бала-саға тиз арий, кәзә-һарыктарзы, һауын һыйырзарзы ашықтырып кыуһаң, бер көн эсендә хәлдән тайырзар. ¹⁴Әйзә, әфәндем, һин алдан кит, ә мин колоң арттан — бала-саға, мал-тыуар менән әкрен генә барырмын. Сеирға, һинең яныңа, әфәндем, шулай барып етермен әле.

¹⁵— Кешеләремдең бер нисәһен һинең менән калдырайым, — тип тәкдим итте Ғаяз.

— Ниңә кәрәк? Һинең мине якшы кабул итеүең еткән. — Шулай яуапланы Якуп.

¹⁶Шул ук көндө Ғаяз Сеирға кайтып китте, ¹⁷ә Якуп Суккотка табан йүнәлдә. Шунда ул үзенә йорт, ә малдарына лапаң эшләне. Шуға күрә был урын Суккот тип атала.

¹⁸Паддан-Арамдан кайтқас, Якуп Кынаандың Шехем калаһына иҫән-һау килеп етте һәм унан алың түгел ерзә тукталды. ¹⁹Биләгән был ерен Якуп Хамор улдарынан, Шехемдың атаһынан, йөз тингә һатып алды.

²⁰Ошо урында ул корбан усағы эшләп, уны Ил — Исраил Аллаһы тип атаны.

Ағаларының Динә өсөн үс алғаны

34 ¹Якуптың Лиәнән тыуған кызы Динә бер көндө бындағы кыззарзың береһенә кунакка барзы. ²Был илдең һакимы хиуи Хаморзың улы Шехем кыззы тотоп алды ла көсләне. ³Ул Якуптың кызы Динәгә ғашик булды, һөйөүе һақында матур һүззәр әйтте, ⁴ә атаһы Хаморға:

— Шул кыззы миңә кәләш итеп алып бир, — тине.

⁵Якупка кызы Динәнең көсләнгәне мәғлүм булғанда, улдары яланда мал янында ине. Якуп улар кайтқансы бер ни зә эшләмәне. ⁶Шехемдың атаһы Хамор Якуп менән һөйләшергә килде — ⁷шул вақытта Якуптың улдары ла кайтып инде. Улар белгәс, асыуҙарынан ярһыны, сөнки Якуптың кызын көсләү — Исраил ырыуын кот оскос мысқыллау ул, былай эшләргә һис тә ярамай!

⁸Хамор былай тине:

— Улым Шехемдың кызығызға күзе төшкән. Уны безгә кейәүгә бирегез! ⁹Безең менән туғанлашырһығыз, һез безгә

кыззаныгыззы бирерһегез, э без — һезгә. ¹⁰Йәшәгез безҙең менән бергә, илебез күз алдығызза — ошонда кайза теләһегез шунда йәшәй, ер биләй алаһығыз.

¹¹Ә Шехем үзе Динәнең атаһы менән ағаларына былай тине:

— Зинһар, риза булығыз, мин һезгә нимә һораһағыз за бирермен! ¹²Иң зур калым, иң бай бүләктәр һорағыз — бер ни йәл түгел, тик кызығыззы миңә кәләш итеп бирегез.

¹³Һеңләләре Динәне мысқыл иткән өсөн, Якуптың улдары Шехем менән уның атаһы Хаморға хәйлә менән яуап бирҙе.

¹⁴— Без былай эшләй алмайбыз, — тине улар. — Һеңлебезҙе сөннәтһез кешегә биреү — безҙең өсөн хурлык. ¹⁵Без тик бер шарт менән генә риза була алабыз: әгәр һез безҙең кеүек булһағыз — ирзәрегезҙең барыһын да сөннәтләһегез генә. ¹⁶Шул вақытта без һезгә кыззаныгыззы бирербез, кыззаныгыззы кәләш итеп алырбыз, һезҙең менән бергә йәшәп, бер халык булып китербез. ¹⁷Әгәр инде безҙе тыңламаһағыз, сөннәткә ултырмаһағыз, һеңлебезҙе алабыз за бынан китәбез.

¹⁸Хамор менән Шехем был шартка күнде. ¹⁹Шехем Якуптың кызын шул тиклем ярата ине — шунда ук сөннәткә ултырҙы. Ә ул атаһының нәсел-ырыуы араһында иң хөрмәтле кеше ине. ²⁰Хамор менән Шехем, кала майҙанына сығып, калала йәшәүселәргә:

²¹— Был кешеләр — тыныс халык. Әйзә, улар безҙең ерҙә урынлашып, иркен күсеп йөрөһөндәр. Ер күп бит. Без уларҙың кыззаны алырбыз, уларға үзебезҙең кыззаныгыззы бирербез. ²²Тик уларҙың безҙең менән бер халык булып йәшәү өсөн шарттары бар: безҙә бөтә ирзәрҙә, уларҙағы кеүек, сөннәтләнергә тейеш. ²³Әгәр шул шартты кабул итһәк, уларҙың көтөүҙәре, мөлкәте, мал-тыуары уртаҡ буласаҡ, безҙең менән бергә йәшәйсәк улар!

²⁴Кала кешеләре Хамор менән Шехемдың әйткәнәнә риза булды, бөтә ирзәрҙә сөннәткә ултырҙы. ²⁵Ә өсөнсө көнөнә, улар һыҙланышып ятканда, Якуптың улдары Шимон менән Леви бер ниндәй тоткарлыкһыз калаға инде лә бөтә ирзәрҙә кылыстан үткәрҙе. ²⁶Хамор менән Шехемды ла һуйып, Шехемдың өйөнән Динәне алып сығып киттеләр.

²⁷Шунан, хуйыш булған урынға кире килеп, Якуптың улдары һеңләләре көсләнгән қаланы таланы. ²⁸Улар һарык, һыйыр, ишәктәрҙе қыуып алып китте, қалала һәм баһыуға нимә таһна, шуны алды. ²⁹Қала кешеләренә бәтә мөлкәтен, уларҙың бала-сағаларын, қатын-қыздарын алып китте, йорттарҙағы бәтә булған нәмәнә таланы.

³⁰Якуп Шимон менән Левиға:

— Башыма бәлә килтерҙегеҙ һеҙ! Урындағы халыҡ — қынаандар менән периздарҙы миңә дошман иттегеҙ, — тине. — Кешеләребез аз, хәҙер улар күмәкләшеп килерҙе мине үлтерер, бәтә ырыуыбыҙ һәләк булыр!

³¹Шимон менән Леви:

— Ә һеңлебезҙе, азғын қыз һымак итеп, мысқыл итергә ярай инеме ни? — тип яуапланы.

Якуптың Бейт-Илгә қайтқаны

35 ¹Алла Якупқа былай тине: — Торҙа Бейт-Илгә йүнәл. Шунда төплән дә ағайын Ғаяздан қасып китеп барған сақта һиңә Алла күренгән урында қорбан усағы эшлә.

²Якуп ғаиләһенә һәм янындағы бәтә кешеләргә былай тине:

— Үзегеҙҙә булған бәтә сит илаһтарҙы ыргытығыҙ, таҙарынығыҙҙа кейемдәрегеҙҙе алыштырығыҙ. ³Бейт-Илгә китәбеҙ. Мин унда Аллаға қорбан усағы эшләйем, Ул миңә бәләгә тарығанда гел ярҙам итә торғайны, сит ерҙәрҙә йөрөгәндә лә мине ташламаны.

⁴Улар бәтәһә лә сит илаһтарҙы, қолактарындағы алқаларҙы — улар илаһ һындары кеүек ине — Якупқа тотторҙо. Якуп быларҙың барыһын да Шехем янындағы ағас төбөнә күмде.

⁵Улар юлға сықты. Алла һалған дәһшәттән қоттары оскан тирә-як қалаларҙағы кешеләр Якуптың улдарын эҙәрләп тә маташманы.

⁶Якуп һәммә кешәһә менән Қынаан ерендәге Луз (хәҙер Бейт-Ил) қалаһына килде, ⁷шул ерҙә қорбан усағы эшләне. Был урынды ул «Әл-Бейт-Ил» тип атаны, сөнки Якуп ағайынан қасып барғанда Алла уға тап ошо урында күренгәйне.

⁸Рабиғаның һәт әсәһә Девора вафат булды. Ул Бейт-Илдә ағас

төбөнә ерләнде. Шуға күрә был ағаска Аллон-Бахут, йәғни «Күз йәше ағасы» тигән исем бирелде.

⁹Якуп Паддан-Арамдан кайткандан һуң, Алла уға тағы күренде. Уға фатихаһын бирзе лә ¹⁰былай тине:

— Исемең Якуп ине, инде һин Якуп түгел.

Ошонан башлап исемең Исраил булыр!

Шулай итеп, Ул уға Исраил тигән исем бирзе.

¹¹ Алла уға тағы шуны әйтте:

— Көзрәтле Алламын мин,

Үрсемле бул, ишле бул:

Таралыр һинән халык,

Бер түгел, бик күп халык!

Һинән сығыр батшалар!

¹² Ер биргәйнем Ибраһим үә Исхакка,

Бирәм уны һиңә һәм дә һинең нәсел-нәсәпкә.

¹³ Алла Якуп янынан киткәс, ¹⁴Якуп Алла үзе менән һөйләшкән урынға иштәлек ташы куйзы ла ошо таш өстөнә шарап менән зәйтүн майы койзо. ¹⁵ Был урынды ул Бейт-Ил, йәғни «Алла йорто» тип атаны.

Бинйәминдең тыуымы һәм Рәхиләнең үлеме

¹⁶ Улар Бейт-Илдән китеп, Эфратаға якынлашқас, Рәхиләне тулғак тотта башланы. Ул балаһын таба алмай яфаланды.

¹⁷ — Куркма, — тине уға кендек әбейе. — Кара, һинең тағы улың бар.

¹⁸ Үлем өстөндәге Рәхилә һуңғы һулышында улына Бән-Они тип исем бирзе. Әммә атаһы уны икенсе төрлө — Бинйәмин тип атаны.

¹⁹ Рәхилә вафат булды. Уны Эфрата юлында — хәзер ул Бейт-Лехем тип атала — ерләнеләр.

²⁰ Якуп уның кәбере өстөнә иштәлек ташы куйзы, был изге таш Рәхиләнең кәбере өстөндә әлегәсә тора.

²¹ Исраил юлын дауам итте һәм Мигдал-Едер аръяғында тукталды. ²² Ошо тукталыш вақытында Рәүвән атаһының

35:18 Бән-Они — йәһүдсә «хәсрәт улы», Бинйәмин — «уң кул улы», йәғни «котло улым» тигәнгә ауаздаш.

катындарының береһе Билһа менән йокланы. Атаһы был хакта белде.

Якуп улдарының исемлеге

Якуптың ун ике улы бар ине.

²³Лиәнең улдары: Рәүвән — Якуптың тәүге балаһы, Шимон, Леви, Йәһүзә, Исасхар һәм Зевулун.

²⁴Рәхиләнең улдары: Йософ менән Бинйәмин.

²⁵Рәхиләнең хезмәтсеге Билһаның улдары: Дан, Нафтали.

²⁶Лиәнең хезмәтсеге Зилпаның улдары: Ғад һәм Ашер.

Былар — Якуптың Паддан-Арамда тыуған улдары.

Исхактың вафаты

²⁷Якуп касандыр Ибраһим менән Исхак килмешәк булып күсеп йөрөгән, хәзер Хеврон тип аталған Кириат-Арба янындағы Мамреға, атаһы Исхак янына килде.

²⁸Йөз зә һикһән йыл йәшәне Исхак. ²⁹Ул картайып, был тор-мошта күререн күреп вафат булды, теге донъяға ата-бабалары янына күсте. Уны улдары Ғаяз менән Якуп ерләне.

Ғаяздың токомдары

36 ¹Бына Ғаяздың, йәғни Идумдың шәжәрәһе.

²Ғаяз Кынаан кыззарынан ике катын ала — хет Элондың кызы Адаға, хиуи Сивон улы Ананың кызы Оһоливамаға, ³— шулай ук Исмәғилдең кызы, Невайоттың һеңлеһе Басматка өйләнә.

⁴Ғаяздың катындарының Ада исемлеһенән — Элифаз, Басматтан — Реуел, ⁵Оһоливананан Йеуш, Иалам һәм Корах исемле улдары тыуа.

Былар — Ғаяздың Кынаанда тыуған улдары.

⁶Ғаяз катындарын, улдары һәм кыззарын, янындағы бөтә кешеләрен, барлык мал-тыуарын, Кынаанда тапқан-таянған һәммә байлығын алды ла, кустыһы Якупты калдырып, икенсе илгә күсте. ⁷Байлыктары арткандан-арта барып, уларға бергә йәшәүе тығыз була башлағайны: урынлашкан ерзәре икененә, көтөүзәренә етмәне.

⁸Ғаяз — Идум — Сеир тауы янында урынлашты.

⁹Бына ул Сеир тауы янында йәшәгән Идум халкының тәүатаһы Ғаяздың шәжәрәһе.

¹⁰Ғаяздың улдары: Элифаз — Ғаяздың катыны Аданан тыуған улы, Реуел — Ғаяздың Басматтан тыуған улы.

¹¹Элифаздың улдары: Теман, Омар, Сефо, Гатам һәм Кеназ.

¹²Тимна, Элифаздың икенсе бер катыны, уға Амалек исемле ул тапты.

Был — Ғаяздың Аданан таралған нәсел-нәсәбе.

¹³Реуелдың улдары: Нахат, Зерах, Шамма һәм Мизза.

Был — Ғаяздың Басматтан таралған нәсел-нәсәбе. ¹⁴Сивон улы Ананың кызы Охоливамнан Ғаяздың Йеуш, Иалам һәм Корах исемле улдары тыуҙы.

¹⁵Бына Ғаяздың нәсел-нәсәбе тармактары. Ғаяздың баш балаһы Элифаздың нәсел-нәсәбенән: Теман тармағы, Омар тармағы, Сефо тармағы, Кеназ тармағы; ¹⁶Корах тармағы, Гатам тармағы, Амалек тармағы. Был — Элифаздан таралған тармактар, Аданың нәсел-нәсәбе, улар Идум ерендә йәшәй.

¹⁷Ғаяздың улы Реуелдың нәсел-нәсәбе: Нахат тармағы, Зерах тармағы, Шамма тармағы, Мизза тармағы. Былар — Реуелдан таралған тармактар, Ғаяздың Басматтан тыуған балаларының нәсел-нәсәбе, улар ҙа Идум ерендә йәшәй.

¹⁸Ғаяздың Охоливамнан тыуған балаларының нәсел-нәсәбе: Йеуш тармағы, Иалам тармағы һәм Корах тармағы. Былар — Ғаяздың катыны, Ананың кызы Охоливамнан тыуған балаларҙан таралған тармактар.

¹⁹Ғаяздың (уның икенсе исеме Идум) нәсел-нәсәбе һәм уларҙан таралған тармактар бына ошо.

²⁰Ошо илдә йәшәгән хори Сеирҙың улдары: Лотан, Шовал, Сивон, Ана, ²¹Дишон, Эсер һәм Дишан. Былар — Идум илендә йәшәгән Сеир нәсел-нәсәбенең хоризар тармағы.

²²Лотандың улдары: Хори һәм Геман. Лотандың һеңлеһенең исеме Тимна ине.

²³Шовалдың улдары: Алуан, Манахат, Эвал, Шефо һәм Онам.

²⁴Сивондың улдары: Айя һәм Ана. Атаһы Сивондың ишәктәрән көтөп йөрөгәндә сүллектә һыу тапкан кеше ул Ана.

²⁵Ананың балалары: Дишон һәм Охоливама — Ананың кызы.

²⁶Дишондың улдары: Хемдан, Эшбан, Итран һәм Керан.

²⁷Эсерзың уландары: Билһан, Заауан һәм Акан.

²⁸Дишандың уландары: Ус менән Аран. ²⁹Хоризарзың тармактары түбәндәгесә: Лотан тармағы, Шовал тармағы, Сивон тармағы, Ана тармағы, ³⁰Дишон тармағы, Эсер тармағы һәм Дишан тармағы. Былар — Сеирза йәшәгән хори халкы тармактары.

³¹Былар иһә — иһраилдарза батшалар барлыкка килгәнгә тиклем Идумда хахимлык иткән батшалар.

³²Иң тәүзә Идумда Беор улы Бела хахимлык итә, уның баш калаһы Динһава була. ³³Бела үлгәс, уны Зерах улы Йовав алыштыра, ул Босранан була. ³⁴Йовав вафат булғандан һуң, тәхеткә Хушам ултыра, ул Теман тармактары иленән була. ³⁵Хушам вафат булғандан һуң, Бедад улы Һадад батшалык итә (Муав тигезлегендә мәйдәндәрзе ул тар-мар итә), уның баш калаһы Авит тип атала. ³⁶Һадад үлгәндән һуң, Масреканан Самла хахимлык кыла. ³⁷Самла вафат булғандан һуң, Реховот Һаннаһарзан Шаул батша була. ³⁸Шаул үлгәндән һуң, тәхеткә Ахбор улы Бәғел-Ханан менеп ултыра. ³⁹Ахбор улы Бәғел-Ханан вафат булғас, батшалыкка Һадар күтәрелә, уның баш калаһы Пау тип атала, катыны Мехетавел була — уның әсәһе Мезаһав кызы Матред.

⁴⁰Ғаяздан таралған тармактар, ғаиләләр һәм исемдәр бына шулар.

Тимна тармағы, Алуа тармағы, Йетет тармағы, ⁴¹Оһоливама тармағы, Эла тармағы, Пинон тармағы, ⁴²Кеназ тармағы, Теман тармағы, Мивсар тармағы, ⁴³Магдиел тармағы, Ирам тармағы. Идумда йәшәгән тармактар һәм илдә улар йәшәгән урындар бына шулар.

Идум халкының тәүатаһы — Ғаяз.

Өсөнсө бүлек

Якуп улы Йософ

Йософ һәм уның ағалары

37 ¹Якуп атаһы килмешәк булып йәшәгән Кынаан ерендә тәйәкләнде.

²Бына Якуптың шәжәрәһе.

Йософка ун ете йәш ине. Ул ағалары — Билһа һәм Зилпаның улдары менән көтөү көттө, уларзы аталарына гел ошаклап торзо.³ Олоғайып барған сағында тыуған бала булғанға, Якуп Йософто башка улдарына карағанда нығырак ярата ине. Ул Йософка затлы кейем тектерзе.

⁴Аталарының Йософто үззәренә карағанда нығырак яратыуын күреп, ағалары кустыларын шул тиклем өнәмәне, хатта уның менән йүнләп һөйләшә лә алмайзар ине.

⁵Бер вақыт Йософ төш күрзе. Уны ағаларына һөйләгәс, улар уны тағы ла нығырак күрә алмай башланы.

⁶— Тыңлағыз әле, — тине Йософ уларға, — бына мин ниндәй төш күрзем! 7Имеш, без баһыуза көлтә бәйләйбез, шунда мин бәйләгән көлтә турайзы, ә һеззең көлтәләр, уны уратып алып, минең көлтәгә баш эйзе!

⁸— Һин беззең өстән батша булырға, хакимлик итергә уйлайһыңмы ни әле? — тине уға ағалары.

Күргән төшө өсөн дә, уны һөйләгәне өсөн дә уны тағы ла нығырак яратмай башланылар.⁹ Ә Йософ тағы бер төш күрзе, уны ла ағаларына һөйләне:

— Төшөмдә ай менән қояш та, улар янындағы ун бер йондоз за миңә баш эйзе, — тине ул.

¹⁰Был төшөн атаһы менән ағайзарына һөйләгәс, атаһы Йософто әрләп ташланы:

— Ниндәй төштәр күрәһең һин? Нимә, без барыбыз за — мин, әсәйең, ағайзарың — һинең аяғыңа йығылырға тейеш булабызмы ни?

¹¹Ағаларының Йософка асыузары килде, әммә аталары был төштө хәтеренә һалып куйзы.

¹²Бер вақыт Йософтоң ағалары Шехем яланына аталарының һарыктарын көтөргә китте.¹³ Израил Йософка былай тине:

— Ағайзарың Шехем янында мал көтә. Улар янына барып кил әле.

— Ярар, — тип яуапланы Йософ.

¹⁴— Бар за кара, — тине атаһы, — иҫән-амандармы, малдар ни хәлдә? Кайткас, миңә һөйләрһең.

¹⁵Йософ Хеврон үзәненән Шехемға йүнәлде. Юлда уға бер кеше осрап:

— Бында нимә эзләп йөрөйһөң? — тип һораны.

¹⁶— Ағайзарымды эзләйем, — тип яуапланы Йософ. — Ошонда көтөү көтәләр ине. Кайза киткәндәрен белмәйһегезме?

¹⁷— Улар бынан китте, — тине теге кеше, — мин уларзың, Дотанға барайык, тип һөйләшкәндәрен ишетеп калғайным.

Йософ ары барып, уларзы Дотанда эзләп тапты. ¹⁸Ағалары уны алыстан ук күрзе. Йософ якынлашкансы, уны үлтерергә һүз куйыштылар.

¹⁹— Ана, безҙең күрәҙәсе килә! — тиештеләр улар. ²⁰— Үлтереп коҙокка ырғытайык та, бүре ашаған, тип әйтер ҙә куйырбыз. Бына шунан карарбыз, уның төштәре нисек юш килер икән!

²¹Рәүән быны ишетте лә Йософто коткарырға теләне.

— Үлтермәйек уны, — тине Рәүән. — ²²Ниңә кан койорға? Үз кулдарығыз менән үлтергәнсе, сүлдәге анау коҙокка ташлағыз ҙа куйығыз.

Ысынында иһә ул Йософто коткарып, атаһына кире кайтарырға уйлағайны.

²³Йософ ағалары янына килеп етеү менән, улар уның затлы күлдәген систереп алдылар ҙа ²⁴үзен тотоп алып коҙокка ырғыттылар. Коҙок һыуһыз, буш ине. ²⁵Ашарға ғына ултырғайнылар, Гилеад яғынан Исмәғил саузагәрҙәренең каруаны килгәне күренде — уларзың дөйәләре Мысырға хуш есле ысмала, есле май, киммәтле хушбуйзар алып китеп бара ине.

²⁶Йәһүзә туғандарына:

— Кустыбыззы үлтереүҙән безгә ни файза? ²⁷Исмәғилдәргә һатайык та ебәрәйек, кулыбыз ҙа таза булыр. Ул барыбер безҙең кәрҙәшебез, бер кан бит, — тине.

Ағай-эне бының менән килеште. ²⁸Мәдйән саузагәрҙәре якыныраҡ килгәс, Йософто коҙоктан сығарзылар ҙа егерме шекел көмөшкә исмәғилдәргә һатып ебәрҙеләр. Улар иһә Йософто Мысырға алып китте.

²⁹Рәүән боролоп коҙок янына килде, үрелеп караһа — Йософ юк! Кайғыһынан ул кейемдәрен йырткысланы.

37:25 Кара: 17:20 һәм 25:12–18.

³⁰— Малай юк та баһа! — тине Рәүвән, кустылары янына килеп. — Миңә ни эшләргә инде? Кайза барырға миңә хәзер?

³¹Туғандар Йософтоң күлдәген алдылар за, кәзә һуйып, күлдәкте канына буянылар. ³²Шунан уны аталарына килте-
реп бирзеләр:

— Бына без нимә табып алдык! — тине улар. — Кара әле, был
һинен улыңдың күлдәге түгелме?

³³Якуп кейемде таныны:

— Был — улымдың күлдәге! Уны йырткыс талаған! Өзгөлә-
гәндәр, өзгөләгәндәр Йософто!

³⁴Якуп өстөндәге кейемен йырткылап, биленә кыл тукыма
ураны, улы өсөн хәсрәтләнеп, көн-төн йәш түкте. ³⁵Улдары
һәм кыззлары килеп, Якупты йыуаттылар, әммә ул тынысла-
на алманы.

— Кара кайғы менән улым янына, теге доньяға китәм мин! —
тип бер туктауһыз иланы ла иланы.

³⁶Ә Мәдйән саузагәрзәре Йософто Мысырға алып барып,
унда Потифарға — фирғәүен кешенә, һаксылар түрәһенә
һатып ебәрзеләр.

Йәһүзә менән Тамар

38 ¹Шул вакытта Йәһүзә, ағай-әнеләре янынан китеп,
Адулламдан Хира исемле бер кеше эргәһенә урын-
лашты. ²Шунда уға Кынаандан Шуа исемле берәүзәң кызы
окшап калды. Йәһүзә уға өйләнде, ³катыны, ауырға калып,
ул тапты — Йәһүзә уға Эр тип исем бирзе. ⁴Катыны, тағы
ауырға калып, икенсегә ул тапты һәм уға Онан исеме кушты.
⁵Һуңырак тағы бер бала тапты ла, уға Шела тип исем куштылар
(был Кезивта булды). ⁶Өлкән улы Эрзы Йәһүзә Тамар исемле
кызға өйләндерзе, ⁷Эр гел генә золом кылғанға, Раббы уны
хушһынманы, уға әжәл ебәрзе. ⁸Йәһүзә Онанға:

— Ағайыңдың тол калған катынына өйлән, — тине. — Аға-
йыңды алыштырып, уның нәселен дауам итерһең.

⁹Онан Тамар тапқан балалар уныкы булып иҫәпләнмәҫен
белә ине. Шуға күрә, ағаһына бала яралтмаҫ өсөн, ул Тамар
менән йоклағанда орлоғон гел ситкә ағыззы. ¹⁰Уның был

кылыгы Раббыға мәслихәт булманы, шуның өсөн Раббы уға ла әжәл ебәрзе.

¹¹Йәһүзә Тамарға:

— Улым Шела үсеп еткәнсе, үзеңдең ата-әсәңдә йәшәп тор, — тине. Ағалары кеүек быныһы ла үлеп куймаһын, тип уйланы ул. Шулай итеп, Тамар ата-әсәһе йортона кайтты.

¹²Байтак вақыт үтте. Шуа кызы, йәғни Йәһүзәнең катыны, вафат булды. Катынын ерләп, хәсрәт көндәрен үткәргәс, Йәһүзә дусы Адуллам кешеһе Хира менән һарык йөнө кыркырга Тимнаға китте.

¹³Тамар кайныһының Тимнаға һарык йөнө кыркырга киткәннен белеп калды. ¹⁴Ул, тол катындар кейә торған кейемдәрен сисеп, йөзөн күрһәтмәс өсөн баштан-аяк бөркәнсек ябынды ла Әнайим капкаһы янына килеп ултырзы — был Тимнаға барған юл буйында ине. Сөнки Шела үсеп етһә лә, үзен уға катынлыкка алырға уйламағандарын аңлағайны. ¹⁵Йәһүзә, Тамарзы күреп, уны фәхишә тип уйланы, сөнки бите бөркәнсек менән капланғайны. ¹⁶Ул катын янына килде лә:

— Һинең менән ятам, — тине.

Үзенең килене икәне башына ла килмәне! Ә катын унан:

— Минең менән ятқан өсөн нимә бирәһең? — тип һораны.

¹⁷— Һиңә мин кәзә бәрәсе ебәрермен, — тине Йәһүзә.

Катын уға:

— Касан ебәргәнсе берәй әйбереңде калдырып тор, — тине.

¹⁸— Нимә бирәйем һуң? — тип һораны Йәһүзә.

— Мисәтең тағылған бау менән кулыңдағы таяғыңды, — тине катын.

Йәһүзә катынға нимә һорана, шуны бирзе лә уның менән ятты, ә Тамар унан ауырға калды. ¹⁹Бынан һуң катын тороп китте һәм, төрөнгән бөркәнсеген ташлап, тол катындар кейә торған кейемен кейеп алды.

²⁰Йәһүзә һуңынан дусын — Адуллам кешеһен кәзә бәрәсе илтеп, аманатты кире алырға ебәрзе, әммә ул күпме эзләһә лә, катынды таба алманы. ²¹Ул бындағы кешеләрҙән һораша башланы:

— Әнайим юлында ултырған фәхишә кайза икән?

Әммә уға:

— Унда бер ниндэй зә фәхишә ултырғаны булманы, — тип яуап бирзеләр.

²²Ул Йәһүзәгә кире килде лә былай тине:

— Мин уны таба алманым. Ә урындағы кешеләр, унда бер ниндэй зә фәхишәнен булғаны юк, тине.

²³— Ярай, әйберзәр унда калһын әйзә, оятка калмаһак булды. Мин кәзә бәрәсе ебәрзем, ә һин уны таба алмағанһың.

²⁴Әс айлап вақыт үткәс, Йәһүзәгә:

— Киленең Тамар зина кылған, хәзәр ул ауырлы, — тип хәбәр ителәр.

— Тотоп алығыз за утта яндырығыз, — тип әмер бирзе Йәһүзә.

²⁵Тамарзы язаға алып килгәс, ул кайныһына:

— Мин ошо әйберзәрзең хужаһынан ауырлымын, — тип әйтергә кушты.

— Ошо бәйле мисәт менән таяғыңды танийһыңмы? — тип һораны ул.

²⁶Йәһүзә таныны.

— Дөрөслөк уның яғында, — тине. — Был катынға мин улым Шеланы өйләндермәгәйнем.

Йәһүзә бүтәнсә уның менән йокламаны.

²⁷Тыуыр мәл еткәс, Тамарзың балаларының игезәк булғаны асыкланды. ²⁸Тыуымға килгән сабийзәрзың береһе кулын сығарзы. Кендек әбейе уға кызыл еп бәйләне лә: «Быныһы беренсе булып сыкты», — тине. ²⁹Әммә бала кулын кире тартып алды ла икенсеһе — уның кустыһы донъяға килде. «Һин нисек килеп сыктың?» — тип һораны кендек әбейе; шуға уға Перес, йәғни «йыртып сыкты» тип исем бирзеләр. ³⁰Уның артынан кулындағы кызыл еп менән икенсеһе лә донъяға килде. Уға Зерах тигән исем куштылар.

Йософтоң ғәйепләнгәне һәм кулға алынғаны

39 ¹Йософто Мысырға алып килделәр. Уны бында Исмағил кешеләренән фирғәүендең вәзире, һарай һаксылары

38:30 Зерах исеме йәһүдсә «балкыу» һүзе менән ауаздаш һәм бында кызыл епкә ишаралай.

түрәһе Потифар һатып алды. ²Раббы Йософто ташламаны — эштәре гел уңай килеп торзо, мысыр хужаһының йортонда йәшәне. ³Мысыр хужаһы Йософтоң Раббы рәхмәтендә икәнән, ни генә эшләмәһен, Раббы уға ярзам итеп торғанын күрҙе. ⁴Йософ хужаһына бик окшаны, уға тоғро хезмәт итте. Ул Йософка бөтә йортон, бар мөлкәтен караузы тапшырып куйҙы. ⁵Шунан башлап Йософ аркаһында уға ла Раббының рәхмәте төштө — Мысыр кешенен йортта ла, баһуға ла эше уң барҙы. ⁶Хужа булған бөтә нәмәһен Йософка тапшырҙы — хәҙер инде Мысыр кешенен бөтә кайғыһы тик ашап-әсеүҙән генә тора ине.

Йософ төҫкә-башка ла, буй-һынға ла матур ине. ⁷Хужа катынының уға күҙе төштө һәм бер ваҡыт:

— Әйҙә, миңең менән ят, — тине.

⁸Әммә Йософ, баш тартып, былай тип яуап бирҙе:

— Хужам бөтә нәмәһен карарға миңә ышанып тапшырҙы.

⁹Был өйҙә хәҙер минән дә башыраҡ кеше юк. Һинән башка миңең өсөн тыйылған бер ни зә юк бында. Һин уның катынының. Шундай золотто кылып, Алла алдында гонаһлы булайыммы?

¹⁰Катын уны көн дә ирекһезләне, әммә Йософ уның менән йокларға риза булманы. ¹¹Бына бер сак Йософ үз йомошо менән хужа йортонда кергәндә, өйҙә бер кем дә юк ине. ¹²Хужа катыны уны кейеменән эләктереп алды ла тағы:

— Ят миңең менән, — тине.

Һыпырылған кейемен уның жулында калдырып, Йософ йорттан йүгереп сығып китте. ¹³Катын Йософтоң кейемен ташлап сығып касканын күрҙе лә, ¹⁴хезмәтселәрен сақырып, былай тине:

— Карағыҙ әле! Ирем килтергән был иври безҙе мысҡыл итте. Ул мине көсләргә уйланы! Тик мин кысқырып ебәрҙем. ¹⁵Мин тауыш күтәргәс, кейемен ташлап сығып касты.

¹⁶Ире кайтып ингәнсе, Йософтоң кейемдәрен үзгәндә калдырҙы. ¹⁷Уға ла шул ук һүҙҙәрҙе һөйләне:

— Миңең яныма йәһүд колоң килеп керҙе — һин уны безҙе мысҡыл итһен өсөн килтерҙеңме ни?! ¹⁸Мин кысқыра башланым. Ул, өҫтөндәге кейемен калдырып, йорттан сығып касты.

¹⁹Катынының: «Бына колоң мине нимә эшлэтте!» — тип һөйләгәннен ишеткәс, Йософтоң хужаһы ярһыуының сигенә етте. ²⁰Ул Йософто тотоп алып, батша тоткондары бикләнгән төрмәгә ябырға бойорзо.

²¹Әммә Раббы Йософто бында ла ташламаны, уға рәхмәтен һалды, Йософ төрмә башлығына окшаны. ²²Төрмә башлығы бөтә тоткондарзы Йософ карамағына тапшырып, һәр бер нәмә өсөн Йософ яуап бирер булды. ²³Ә төрмә башлығы хәзер бер нәмә тураһында ла борсолманы — сөнки Раббы Йософто ташламаны, уның һәр эшендә ярҙам итеп торзо.

Йософтоң зинданда ултырғаны

40 ¹Ошо хәлдәрҙән һуң бер аз ваҡыт үткәс, батшаның шарап койоусыһы менән ашнаксыһы үззәренең хакимы — Мысыр батшаһы алдында ғәйепкә тарыны. ²Һарай хезмәтселәре — шарап койоусылар башлығы менән баш ашнаксыға — фирғәүендең бик ныҡ асыуы килде лә ³уларзы һаксылар түрәһе йортондағы төрмәгә, Йософ ултырған төрмәгә, ябырға кушты. ⁴Һаксылар түрәһе Йософто уларға хезмәт итергә куйзы.

⁵Бына бер ваҡыт ике тоткон — шарап койоусы менән ашнаксы — икеһе бер төндә төш күрзе. Икеһе ике төрлө төш күрзе, мәғәнәләре лә төрлө ине. ⁶Йософ иртәнсәк улар янына ингәйне, күрә: быларзың нимәгәлер күңелдәре тыныс түгел.

⁷— Нимәгә эсегез боша? — тип һораны Йософ.

⁸Төрмә башлығы йортонда Йософ менән бергә ултырған фирғәүен кешеләре былай тине:

— Төш күргәйнек тә, юрарға кешеһе юк.

— Юрау — Раббынан. Һөйләгез төшөгөззө миңә, — тине Йософ.

⁹Шарап койоусылар башлығы Йософка төшөн һөйләне:

— Миңә шундай төш керзе: имеш, алдымда йөзөм ағасы ботағы. ¹⁰Унан өс үсенте киткән. Бына улар үсә башланы ла, имеш, сәскә атты, шунан емештәр хасил булды, караһам, бешеп тә еттеләр. ¹¹Кулымда фирғәүендең һауыты икән, тим. Мин йөзөм тәлгәшен өзөп алдым да, һутын теге һауытка һығып, фирғәүенгә бирзем.

¹²— Төшөңдөң мәгәнәһе шул, — тине уға Йософ. — Өс үсенте — өс көн ул. ¹³Өс көн үтер — фирғәүен һине тағы күтәрер: элекке урыныңа кире куйыр за һин уға элеккесә шарап койоп торорһоң. ¹⁴Тик һин миңә лә ярзам ит: үзең бәхеткә ирешкәс, мине лә онотма, фирғәүен менән һөйләшкәндә минең тура-ла йылы һүз әйт, бынан коткар мине! ¹⁵Мине йәһүд еренән урлап алып килделәр. Бында ла төрмәгә бикләрлек бер нәмә лә эшләмәнем!

¹⁶Баш ашнаксы, төштөң хәйерлегә юралыуын күреп, Йософ-ка:

— Ә мин шундай төш күрҙем, — тине. — Башым өстөндә өс кәрзин, имеш; ¹⁷өскөһөндә фирғәүен өсөн бешерелгән төрлө-төрлө ризык. Шул кәрзиндәгә азыкты коштар сукый икән, тим.

¹⁸— Һинең төшөңдөң мәгәнәһе былай, — тине уға Йософ. — Өс кәрзин — өс көн ул. ¹⁹Өс көн үткәс, фирғәүен һине лә төрмәнән сығарыр: һин дар ағасында асылынып торорһоң, ә тәнендә коштар сукып өзгөләр.

²⁰Өс көндән һуң фирғәүендең тыуған көнө ине. Ул һарайындағы кешеләр өсөн мәжлес ойошторҙо һәм шунда шарап койоусы менән баш ашнаксыны исенә төшөрҙө. ²¹Шарап койоусылар башлығын элекке урынына кайтарҙы; ул тағы фирғәүенгә шарап койоп бирә башланы. ²²Ә баш ашнаксыны астырҙы — Йософ нисек әйтһә, шулай булды. ²³Әммә шарап койоусы Йософто ла, уның үтенесен дә онотто.

Йософтоң вәзирлеккә үрләтелгәне

41 ¹Ике йыл үткәс, фирғәүен төш күрҙе: имеш тә, ул Нил йылғаһы ярында тора, ²шул сак Нилдан ете һыйыр килеп сықты. Матур, көр был һыйырҙар яр буйында һутлы үлән утлай, йәнәһе. ³Улар артынан Нилдан арык һәм хәлһез тағы ете һыйыр килеп сықты ла теге һыйырҙар янына барҙы — ⁴бына бер ваҡыт арык, көсһөз һыйырҙар теге һимез һыйырҙарҙы ашаны ла куйҙы, имеш! Фирғәүен уянды. ⁵Яңынан йоклап киткәс, икенсе төш күрҙе: имеш, бер һабакта ете тук башак үскән. ⁶Уның артынса ерҙән кыуан ел көйҙөргән ете буш башак үсеп сықты ла, ⁷бына ғәләмәт, ошо буш башактар ашлык бөртөктәре

менән тулы теге башактарзы йотто ла куйзы. Шундай төштәр күреп уянды фиргәүен.

⁸Хафаға төшкән фиргәүен, иртәнсәк Мысырзың бөтә сихыр-сыларын һәм акыл эйәләрен сакыртып, күргән төшөн һөйләне, әммә төштө берәү зә юрай алманы. ⁹Шунда шарап койоусылар башлығы фиргәүенгә былай тине:

— Кылған гонаһымды искә төшөрзөм әле. ¹⁰Бер вақыт фиргәүен без колдарына асуланды ла баш ашнаксы менән мине һаксылар түрәһе йортонадағы төрмәгә япты. ¹¹Көндәрзән бер көндө без икебез ике төрлө төш күрзек, уларзың мәгәнәләре лә төрлөсә ине. ¹²Безгә һаксылар түрәһенең коло, йәш йәһүд хезмәтсе булғайны. Без уға төштәребеззә һөйләгәйнәк, ул безгә юраны ла һәр беребезгә нимә аңлатканын әйтеп бирзе. ¹³Ул нисек юраған булһа, шулай килеп сыкты: мине элекке урыныма кире алдылар, ә баш ашнаксыны астылар.

¹⁴Фиргәүен Йософ артынан кеше ебәрзе. Уны йәһәт кенә төрмәнән сығарзылар. Йософ кырынып, кейенеп фиргәүен янына килде.

¹⁵— Мин төш күргәйнәм, ләкин уны берәү зә юрай белмәй. Ә мин һинең турала, төш юрай белә икән, тип ишеткәйнәм, — тине фиргәүен Йософка.

¹⁶— Мин юрамайым, — тине Йософ. — Фиргәүенгә яуапты Алла үзе бирер.

¹⁷Фиргәүен Йософка былай тип һөйләй башланы:

— Мин төшөмдә Нил йылғаһы ярында торам, имеш тә, ¹⁸Нилдан ете һыйыр килеп сыкты, имеш, тип күрзәм. Көр, матур был һыйырзәр яр буйындағы үләнде утлай. ¹⁹Уларзың артынан Нилдан тағы ете һыйыр сыкты, тик улар шундай арык һәм хәлһеззәр, коро һөйәк тә тире — минең Мысырза бындай һыйырзәрзы бер касан да күргәнәм юк. ²⁰Ошо ябык һәм һөмһөз һыйырзәр теге көр һыйырзәрзы ашаны ла куйзы. ²¹Һимез һыйырзәр уларзың қорһактарына инеп юғалһа ла, теге һыйырзәр элеккесә арык көйө қалды. Мин уянып киттем. ²²Шунан икенсе төш күрзәм: бер һабакта ете башак үсеп сыккан икән, тим, башактары якшы, тук ине. ²³Уларзән һуң кыуан елдәрзә көйөп бөткән ете буш башак үсеп сыкты. ²⁴Ошо

буш башактар теге тук башактарзы бөткәнсе йотто ла куйзы! Төштәрәмде күрәзәселәргә һөйләгәйнем, әммә улар бер ни зә әйтә алманы.

²⁵Йософ фирғәүенгә былай тине:

— Был — ике төш түгел, бер төш. Алла һиңә алда күрәсәгенде белдерә. ²⁶Ете һимез һыйыр ете йылды аңлата, ете тук башак та — шулай ук ете йыл. Йәғни быллар — икеһе бер төш. ²⁷Ә улар артынан сыккан арык һәм насар ете һыйыр — был тағы ете йыл. Кыуан ел көйзәргән ете буш башак та шуны ук — ете йылға һузыласак аслыкты аңлата. ²⁸Әйттем бит мин һиңә, һакимым: Алла һиңә алда күрәсәгенде белдерә.

²⁹Мысыр ерендә ете йыл муллык, туклык буласак, ³⁰ләкин унан һуң ете йыл аслык булып, шул муллыктың эзе лә калмайынса юкка сығасак. Аслыктан ил бөләсәк, ³¹ә элекке муллыктың эзе лә калмаясақ — шулай көслә буласак йотлок. ³²Ә төштөң ике тапкыр күренеүе шуға: Алланың язғаны шул һәм Ул уны озақламай ғәмәлгә ашырасак.

³³Шуға күрә, һакимым, алдан күрә белгән бик акыллы берәй кешене тап та, Мысырға ул идара итһен. ³⁴Бөтә ил буйынса түрәләр куй, улар алдағы ете муллык йылында халык үстәргән уңыштың биштән бер өлөшөн йыйып алып, ³⁵калаларҙа батша келәттәренә һалһын. ³⁶Шул сақта Мысырға киләсәк ете йыллыҡ аслык осорона һаклык иген буласак — ил аслыкты имен-аман үткәрәсәк!

³⁷Йософтоң һүззәре фирғәүен менән уның янындағы кешеләрҙең күңеленә хуш килде.

³⁸— Бүтән бындай кешене табып булмаҫ, — тине фирғәүен үзенең янындағыларға. — Алла рухы бар унда!

³⁹Шунан ул Йософка былай тине:

— Быларҙы Алла һиңә асқан икән, тимәк, һинән дә зирәгерәк һәм акыллырақ башка кеше юк. ⁴⁰Ошо көндән алып миңең биләмәләремдә һин хөкөм йөрөтәсәкһең, халкым һине тыңлаясақ. Бары тик тәхетем менән генә мин һинән юғарырақ буласакмын.

⁴¹Шуны бел: мин һине бөтә Мысырға идара итергә куям.

⁴²Ул, кулындағы фирғәүен тамғаһы һуғылған йөзөгөн һалып, Йософка кейҙәрҙе, ебәк кейемдәр бирҙе һәм муйынына алтын

сылбыр такты. ⁴³Фирғәуен Йософка үзенең ярзамсыһының арбаһын бирҙерҙе. Йософ арбала барғанда уның алдынан: «Юл бирегез!» — тип кысқыра-кысқыра йүгереп барырға тейештәр ине.

Шулай итеп, фирғәуен Йософто бөтә Мысырға идара итеүсе итеп куйҙы.

⁴⁴— Мин фирғәуендең ихтыяры шундай, — тине ул Йософка. — Ошо көндән башлап бөтә Мысыр ерендә һинән башка бер кем бер азым басмаясаҡ, кулын да кыбырҙатмаясаҡ.

⁴⁵Фирғәуен Йософка Сафнат-Панеа тигән мысыр исеме бирҙе һәм уны Аснат исемле кызға өйләндерҙе, Илиополь каһины Потипераның кызы ине ул. Йософ Мысыр менән идара итә башланы. ⁴⁶Фирғәуенгә хезмәт итә башлағанда Йософка утыз йәш ине. Фирғәуен янынан китеп, Йософ бөтә Мысырҙы йөрөп сықты.

⁴⁷Ете туклык йылында ер мул уңыш бирҙе. ⁴⁸Мысырҙа был йылдарҙа йыйылған бөтә игенде Йософ калаларға бүлдә — һәр калаға уның тирә-яғында йыйып алынған игенде һала барҙы. ⁴⁹Ул диңгезгә ком күпме булһа, шул тиклем күп иген йыйҙы — хатта иҫәп алып барыуҙан туктаны, сөнки һанап бөтөрлөк түгел ине.

⁵⁰Йотлок башланғансы Илиополь каһины Потипераның кызы Аснат Йософка ике ул табып бирҙе. ⁵¹Баш балаһына Йософ Менашше тип исем кушты, был: «Алла миңә барлык кайғымды һәм атам йортон оноторға ярҙам итте», — тигәнде аңлата. ⁵²«Алла мине ғазапка дусар булған ерҙә мәртәбәле итте», — тип, икенсегенә Эфраим тигән исем бирҙе.

⁵³Мысырҙа ете уңдырышлы йыл үтеп китте. ⁵⁴Йософ юрағанса, ете йыллыҡ аслыҡ башланды. Был аслыҡ бөтә ерҙе солғап алды, ә Мысырҙа иген күп ине. ⁵⁵Аслыҡ башланып, Мысыр халкы фирғәуенгә ашлык һорап ялбарырға тотонғас, ул:

— Барығыҙ, Йософтан һорағыҙ, Йософ ни әйтһә, шуны эшләгез, — тине.

⁵⁶Бөтә донъяла аслыҡ башланды. Йософ, иген бураларын асып, Мысыр халқына иген һатырға тотондо. Мысырҙа йотлок көсәйә барҙы. ⁵⁷Мысырға башка илдәрҙән дә ашлык һорап Йософка килә башланылар, сөнки бөтә ерҙә аслыҡ котора ине.

Йософтоң ағаларының Мысырға беренсе тапқыр килгәне

42 ¹Мысырға иген барлығын ишетеп, Якуп улдарына: — Нимә бер-берегегә һалышып ятаһығыҙ? — тине.

²— Мысырға иген күп тип ишеттем. Барығыҙ, һатып алып кайтығыҙ, юкһа бөтәбездә үләрбездә.

³Йософтоң ун ағаһы Мысырға иген алырға китте. ⁴Тик Бинйәминде, Йософтоң бер карында яткан кустыһын ғына, Якуп үз янынан ебәрмәне: уның менән бер-бер хәл булып куймаһын тип куркты.

⁵Исраилдың улдары Мысырға иген алырға тип килгән кешеләр төркөмөнә кушылды, сөнки бөтә Кынаан аслыктан яфалана ине. ⁶Ә Мысырҙың улар барған еренә Йософ идара итә — иген һатыу менән ул шөгөлләнә ине. Ағалары килеп, уның алдына йөз түбән йығылды. ⁷Йософ туғандарын күреү менән таныны, әммә үзен танытманы, каты итеп:

— Кайҙан килдегеҙ? — тип һораны.

— Кынаандан, иген алырға тип килгәйнек, — тип яуап бирҙе улар.

⁸Йософ ағаларын таныһа ла, ағалары уны таныманы.

⁹Йософ улар һаҡында күргән төштәрен иҫенә төшөргә лә былай тине:

— Юк, һез шымсылар. Безҙең еребезгә кайҙан үтеп инергә йәтеш икәннен карарға килгәнһегеҙ.

¹⁰— Юк, әфәндем! — тине улар. — Без, колдарың, иген алырға килдек. ¹¹Без барыбыҙ за бер ата балалары, һағыһы кешеләр. Без, колдарың, бер ваҡытта ла шымсы булғаныбыҙ юк.

¹²— Юк, — тине Йософ, — еребезгә кайҙан үтеп инергә уңайлы булғанын белер өсөн килгәнһегеҙ.

¹³— Без, колдарың, ун ике ағай-энебез, — тип яуап бирҙе туғандары. — Һәммәбездә за бер ата балалары, Кынаандан килдек. Иң кесе кустыбыҙ атайыбыҙ менән калды. Ә беребез күптән юк инде.

¹⁴— Әйттем бит, — тине Йософ, — һез шымсылар. ¹⁵Әммә без һезгә һыһаяһаҡбыҙ. Фирғәүен иһеме менән ант итәм: иң кесе туғанығыҙ килмәйенсә, һезгә һыһаяһаҡтар.

¹⁶Берегеззе уның артынан ебәрегеҙ, ә калғандарығыҙ әлегә һак астында буласак — шунан һүзегез дөрөсмө-түгелме икәне асыкланыр. Дөрөсөн һөйләмәгән булһағыҙ — тимәк, һез шым-сылар. Фирғәүен исеме менән ант итәм!

¹⁷Йософ уларҙы өс көнгә төрмәгә ябып куйҙы.

¹⁸Өсөнсө көндө уларға былай тине:

— Мин әйткәнде эшләһегеҙ, йәшәйәсәкһегеҙ, сөнки мин Аллаға буйһонам. ¹⁹Әгәр һез, ысынлап та, намыслы кешеләр икәнһегеҙ, кемегеҙ ҙә булһа берегеҙ төрмәлә калһын, ә калғандарығыҙ асығыусы ғаиләләрегеҙгә иген алып кайтһын да ²⁰кесе туғанығыҙ менән бында кире килһен. Әгәр һүзәрегеҙ дөрөскә сыкһа, үлмәйәсәкһегеҙ.

Улар буйһондо.

²¹— Туғаныбыҙың коно кайта безгә! — тип һөйләште улар үз-ара. — Без уның ыҙаланғанын күрҙек, әммә, нисек кенә ялынһа ла, кызғанманыҡ уны. Бына хәҙер үзебезгә лә шул көн килде!

²²Рәүән былай тине:

— Малайға золот кылмағыҙ, тип әйтмәнемме ни мин һезгә? Тыңламанығыҙ. Хәҙер уның қаны өсөн яуап тотабыҙ.

²³Ағай-энеләре Йософтоң үзәрен аңлап торғанын белмәне, сөнки Йософ улар менән тәржемәсе аша һөйләшкәйне. ²⁴Ә Йософ ситкә китте лә илап ебәрҙе. Һуңынан, кире килеп, улар менән тағы һөйләште, шунан, Шимонды һайлап алып, башка туғандары алдында уны бәйләргә кушты. ²⁵Артабан ул токтарға иген тултырырға, һәр берененә тоғона үзәре алып килгән көмөштө кире һалып, юлға азыҡ бирергә бойорҙо. Шулай эшләнде. ²⁶Туғандар, ишәктәренә иген тейәп, өйҙәренә кайтып китте.

²⁷Төндә ялға туктаған сакта уларҙың береһе ишәген ашатам тип ток ауызын сисһә, өстә генә ятқан көмөштө күреп калды!

²⁸— Минең көмөшөм үземә кире кайткан! — тине ул туғандарына. — Бына ул, өстә генә ята.

Уларҙың йөрәге купты. Дер калтырап, бер-беренә:

— Ни кыла икән безҙең менән Алла? — тиештеләр.

²⁹Қынаанға, аталары янына кайтқас, улар үзәре менән булған хәлдәрҙе һөйләп бирҙе:

³⁰— Ул ерзә идара иткән кеше безҙең менән каты һөйләште, безҙе шымсылар тип уйланы. ³¹Әйттек: без шымсы түгел, намыслы кешеләрбез, ³²без ағалы-энеле ун ике кеше, бер ата балалары булабыз; бер туғаныбыз юк инде, иң кесе кустыбыз атайыбыз менән Кынаанда калды, тинек. ³³Ә ул безгә былай тине: «Мин һезҙең дөрөҫ һөйләгәнме-юкмы икәнегезҙе тикшерәм: берегезҙе алып калам, ә калғандарығыҙ асығыусы ғаиләләрегезгә иген алып кайтып бирегез ҙә ³⁴иң кесе кустығыҙ менән бында кире килегез. Шул сакта мин һезҙең шымсылар түгел, ә намыслы кешеләр булыуығыҙға ышанырмын — туғанығыҙы ла ебәрермен, һезгә безҙең ерзәрҙә иркен йөрөгә лә рөхсәт итермен».

³⁵Йөктәрен бушата башлағайнылар, һәр берененең тоғонан көмөш һалынған төргәк килеп сықты. Быны күреп, ағай-энеләрҙең дә, аталарының да кото осто.

³⁶— Һез мине бер-бер артлы улдарымдан яззыраһығыҙ, — тине Якуп. — Йософ юк. Шимон юк. Инде Бинйәминде лә алып китергә улайһығыҙ. Бөтөн кайғы минең бер башыма!

³⁷Рәүән атаһына былай тине:

— Әгәр ҙә мәгәр Бинйәминде кире алып кайтмаһам, ике улымды үлтер. Миңә ышанып тапшыр кустымды, уны һиңә кире алып кайтасакмын.

³⁸— Юк, — тине Якуп, — улымды һезҙең менән ебәрмәйем. Ағаһы үлдә, Бинйәмин бер үзе калды. Әгәр уның менән юлда бер-бер хәл була калһа, мине, сал сәсле картты, кайғыға батырып, гүргә индерәсәкһегез!

Бинйәминде алып икенсегә килгәндәре

43 ¹Аслык көсәйгәндән-көсәйзе. ²Мысырҙан алып кайткан иген бөткәс, аталары уларға былай тине:

— Барып, аз булһа ла тағы ашлык алып кайтығыҙ!

³— Теге кеше безгә, бәләкәй кустығыҙҙан башка күземә лә күренмәгез, тип бик каты әйтте, — тине уға Йәһүзә. ⁴— Әгәр уны безҙең менән ебәрһең, ашлык алырға барабыз. ⁵Ебәрмәйһең икән, унда барып тороуыбыҙҙан фәтеүә юк, теге кеше, кустығыҙҙы килтермәһегез, күземә лә күренмәгез, тине бит.

⁶— Ниңә кустығыҙ барлығын әйтеп, башыма бәлә килтерзегез инде?! — тине Исраил.

⁷— Теге кеше барыһы тураһында ла һорашты бит: үзебез, туғандарыбыз хақында, атайыбыздың тереме-юкмы, тағы кемдәребез булыуы тураһында белеште, — тине улар. — Ул һораны, без яуап бирзек. Кесе кустығызды алып килегез, тип бойоророн кем белгән?

⁸Йәһүзә атаһы Исраилға былай тине:

— Малайзы миңең менән ебәр, тизерәк юлға сығайык. Шул сакта барыбыз за иҫән калыр, без зә, һин үзең дә, балаларыбыз за ас үлемдән котолорбоз. ⁹Мин башым менән яуап бирәм: ул кайтасак. Әгәр уны алып кайтмаһам, ғүмерем буйы һинең алда ғәйепле булырмын. ¹⁰Һаман һузмаған булһак, без унда ике тапкыр барып урар инек инде.

¹¹— Ярар, — тине Исраил, — ул сакта бына нәмә эшләгез: токтарығызды еребеззәге байлыктың һәммәһе — бәлзәм, бал, һәр төрлө тәмләткестәр, ладан, хуш еҫле сайыр, сәтләүек, миндаль менән тултырығыз за ул кешегә күстәнәс итеп алып барығыз. ¹²Көмөш алығыз — токтарығызға һалып кайтарғанды ла, башкаһын да — бәлки, улар яңылышкандыр. ¹³Бинйәминде үзегез менән алығыз за ул кешегә тағы барығыз. ¹⁴Көзрәтле Алла һезгә мәрхәмәтен һалып, ул кеше тегендә калған туғанығызды ла, Бинйәминде лә ебәрә күрһен инде! Ә миңә балаларымдан мәхрүм булыу язған икән, шулай булыр, күрәһең.

¹⁵Ағай-әнеләр, бүләктәр әзерләп, көмөштө элеккегә карағанда ике тапкырға күберәк алды ла, Мысырға килеп, Йософ алдына баҫты — был юлы Бинйәмин менән. ¹⁶Йософ, Бинйәминде алып килгәндәрен күргәс, өйөндәге баш хезмәтсәһенә былай тине:

— Был кешеләрзе миңең йортка алып бар. Мал һуйып, һый әзерлә — бөгөн төшкөлөктө улар миңең менән ашаясак.

¹⁷Йософтоң әмерен үтәп, баш хезмәтсә ағай-әнеләрзе уның йортна алып китте. ¹⁸Туғандары, Йософтоң өйөнә алып баруызарынан шомланып, бер-берәһенә:

— Беззе унда токтарыбыззағы теге көмөш өсөн алып бармай-зармы икән? — тиештеләр. — Улар һөжүм итеп безгә ташланыр-зар за үзебеззе кол итерзәр, ишәктәребеззе тартып алырзар инде!

¹⁹Өйзөң ишеге төбөндә улар баш хезмәтсәгә мәрәжәгәт итте:

²⁰— Безгә бер нәмә әйтергә рөхсәт ит әле, әфәндебез! Без бында ашлык алырға бер тапкыр килгәйнек инде. ²¹Ә кире кайтып барғанда төндә ял итергә туктағас, токтарыбызды аскайнык, һәр беребезең тоғонда ашлык өсөн күпме түлэгән булһак, шул саклы көмөш ятканын күрзек. Без ул көмөштө кире алып килдек. ²²Яңынан ашлык һатып алырға тағы көмөш килтерзек. Ә теге вақытта безең токтарға көмөштө кем һалғандыр, без белмәйбез.

²³— Тынысланығыз, — тине уларға хезмәтсе, — куркмағыз. Моғайын, һезең Аллағыз — атайығыз Аллаһы — токтарығызға хазина һалғандыр. Ул сакта мин көмөштө тулыһынса алғайным!

Шунан уларға Шимонды алып килде. ²⁴Барыһын да Йософтоң өйөнә сакырзы, аяктарын йыуырға һыу килтерзе, ишәктәренә ашарға бирзе. ²⁵Ағай-әнеләр бүләктәрен сығарып тезеп һалды ла Йософтоң төшкөлөккә кайтканын көтөргә ултырзы: төшкө ашты уның менән ашарһығыз, тип әйтелгәйне уларға. ²⁶Йософ өйөнә кайтқас, бүләктәрен бирзеләр зә уның алдына йөз түбән йығылдылар. ²⁷Ә ул, сәләм биргәндән һуң, һораны:

— Оло йәштәге атайыбыз бар, тигәйнегез, уның хәле нисек? Ицәнме әле ул?

²⁸— Атайыбыз, һезең колоғоз, ицән-аман йәшәп ята, — тип яуапланы туғандар, уның алдында тағы ергә капланып.

²⁹Йософ Бинйәмингә, бер туған кустыһына, караны ла:

— Һез әйткән иң кесе кустығыз ошомо? — тип һораны.

Шунан өстәп кузы:

— Алла һаклай күрһен һине, улым!

³⁰Йософтоң күңелен кустыһына карата шундай яратыу-һағыныу тойғоһо солғап алды — сак илап ебәрмәне. Ул тиз генә икенсе бүлмәгә сығып китте лә шунда күз йәштәренә ирек куйзы. ³¹Бер азған йыуынып, яңынан кунактар янына сықты, үзен кулға алып, ашарға килтерергә кушты. ³²Йософка ашарға — айырым, кунактарға — айырым, мысырзарға айырым куйзылар (мысырзар йәһүдтәр менән бергә ашаузы хурлык һанай ине). ³³Ағай-әне Йософ алдында тәртип буйынса — олоһонан башлап кесеһенә табан — тезелешеп ултырзы һәм аптыра-

шып бер-беренә карашты. ³⁴Йософ уларға үзенең өстәленән дә һый ебәрзе, ә Бинйәмингә ул башкаларға карағанда биш тапкырға күберәк бирзе. Йософ менән бергә ашап-эсеп, күңел асып ултырзылар.

Йософтоң ағаларын һынағаны

44 ¹Йософ баш хезмәтсәненә былай тине: — Уларзың токтарын күтәрә алған тиклем ашлык менән тултыр. һәр берененең тоғоноң ауызына алып килгән көмөшөн кире һал. ²Ә иң кеселәренең тоғона көмөш менән бергә минең көмөш һауытымды ла һал.

Теге, Йософ нисек кушһа, шулай эшләне. ³Таң атыу менән кунактарзы ишәктәре-ние менән өйзәренә кайтарып ебәрзеләр. ⁴Бер туғандар каланан сығып алыс китеп тә өлгөрмәне, Йософ баш хезмәтсәненә былай тине:

— Тиз генә уларзы кыуып ет! Ә кыуып еткәс, әйт: «Ниңә һез якшылыкка яуызлык менән яуап бирзегез?» ⁵Хужам шарап эсә, күрәзәлек итә торған һауыт түгелме һуң был? Бик насар эш кылғанһығыз», — тиң.

⁶Баш хезмәтсе уларзы кыуып етте лә кушылғанды әйтте. ⁷Ағай-әнеләр быға яуап итеп:

— Ниңә улай тиһең, әфәндем? Без колдарың һис кенә лә быны эшләй алмаҫ инек. ⁸Без тоғобозза кайткан көмөштө лә Кынаандан һиңә кире килтерзек бит! Шулай булғас, хужандың көмөшөн йәки алтынын ала булабызмы ни без? ⁹Әгәр беззәң беребеззә урланған әйбер табылһа, әйзә, ул язаһын алһын, ә без әфәндебеззәң колдары булып калайык.

¹⁰— Якшы, һез әйткәнсә булһын, — тине баш хезмәтсе, — тик урланған әйбер кемдә табылһа, шул кол булып калыр, ә калғандар өйзәренә кайтып китер.

¹¹Туғандар кабаланып токтарын ергә төшөрзө, ауыззарын систе. ¹²Хезмәтсе уларзың барыһын да тәртип буйынса — олоһонан кесенә тиклем — тикшерзе: һауыт Бинйәминдә табылды. ¹³Ағайзары кайғынан кейемдәрен йырткыланы, йөктәрен ишәктәренә кире тейәп, калаға әйләнәп килде.

¹⁴Йәһүзә менән туғандары килгәндә Йософ өйзә ине. Уның алдына йөз түбән йығылдылар. ¹⁵Йософ былай тине:

— Ниңә быны эшләнегез? Минең кеүек кеше күрәзәлек итеп тә белә алып, тип уйламанығызмы?

¹⁶— Ни әйтәйек инде, әфәндем? — тине Йәһүзә. — Каршы әйтерлек тә, акланырлык та һүзебез юк, Алла гонаһыбызды таныта. Ошо көндән башлап, әфәндебез, без һезҙең колдарығыз — һауыт табылған кеше лә, калғандарыбыз за.

¹⁷— Юк, — тине Йософ, — мин улай эшләмәйем! Һауыт кемдә табылған, шул кеше минең колом була, ә һез тыныс кына атайығыз янына кайтып китегез.

¹⁸Шунда Йәһүзә Йософка былай тине:

— Әфәндем! Мин колоңа үзең менән генә һөйләшергә рөхсәт ит. Мин фәкиреңә асыланмаһаң ине, әфәндем. Һин фирғәүен менән бер бит!

¹⁹Һин, әфәндем, без колдарыңдан: атайығыз бармы, ағай-эне-ләрегеҙ тағы бармы тип һорағайның. ²⁰Без һин әфәндебезгә: атайыбыз бар, тик ул карт инде, уның иң кесе улы бар, тип әйткәйнек. Был уның картайғас кына тыуған балаһы ине. Ул бер әсәнән тыуған балаларҙан яңғызы ғына иҫән калды, ә ағаһы үлдә, тигәйнек. Атайыбыз уны нык ярата. ²¹Һин без фәкирҙең иң кесе кустыбызды алып килергә куштың. ²²Без, әфәндебез, һиңә, уға атайыбызды калдырып китергә ярамай, атайыбыз уның менән айырылышыуҙы күтәрә алмаясаҡ, тигәйнек. ²³Ә һин без фәкирҙең, кесе кустығыҙ килмәһә, күземә лә күренмәгеҙ, тинең.

²⁴Без өйгә, атайыбыз янына, кайтҡас, уға һин әйткән һүзҙәрҙе еткерҙек, әфәндем. ²⁵Ә атайыбыз безгә тағы азыраҡ ашлык алып кайтырға кушҡас, ²⁶уға: бәләкәй кустыбызҙан башка бармайбыз, унан башка без уның күзенә лә күренә алмайбыз, тинең. ²⁷Шунан һуң атайыбыз, һинең колоң, безгә былай тине: «Үзегеҙ беләһегеҙ: катыным ике ул тапҡайны. ²⁸Береһе юк булды. Уға йырткыс һөжүм иткәндер, тип уйланым, бүтән мин уны күрмәнем. ²⁹Хәҙер икенсәһен дә алып китәһегеҙ. Әгәр уның менән бер-бер хәл булып куйһа, мине, сал сәсле картты, кайғынан гүргә индерәһегеҙ инде».

³⁰Хәҙер мин өйгә атайым, һинең колоң янына, уның йәндәй күргән улынан башка кайта аламмы? ³¹Атайыбыз уның арабызға юк икәнән күреү менән йән бирәсәк. Һинең колоң, сал

сәсле атайыбыз, беззең аркала кайғыһынан теге донъяға китәсәк! ³²Мин колоң, атайыма: башым менән яуап бирәм, кустымды алып кайтмаһам, һинең алда мәңге ғәйепле булырмын, тигәйнем. ³³Зинһар, бында уның урынына колоң мин калайым! Ә ул ағалары менән кайтып китһен. ³⁴Мин унан башка өйгә кайтып, атайымдың хәсрәткә батканын күрә алмайым!

Ағаларының Йософто танығаны

45 ¹Йософ сит кешеләр алдында түзеп тора алмаҫ хәлгә килде.

— Бөтәгез ҙә сығығыз! — тип кысқырҙы Йософ. Йософ үзенең кем икәнен танытканда эргәлә бер кем дә юк ине. ²Әммә ул шул тиклем кысқырып иланы, уны Мысыр кешеләре лә ишетте, һүз фирғәүен һарайына ла барып етте.

³— Мин Йософ, — тине ул ағаларына. — Атайым нисек, иҫәнме әле?

Тегеләр иһә, шак катып, бер һүз ҙә әйтә алмай торҙо.

⁴— Якын килегез, — тине Йософ. Ағалары уның янына килде.

— Был мин, Йософ, — тине ул уларға, — һез Мысырға һаткан кустығыз. ⁵Ләкин бының өсөн үзегеҙҙе ғазапламағыз, өзгөләнмәгеҙ. Һезең ғүмерегеҙҙе һаклап калыр өсөн Алла мине бында Үзе ебәргән. ⁶Аслык башланғанға бына ике йыл инде, әле биш йыл ер һөрөү ҙә, ураҡ урыу ҙа булмаһаҡ. ⁷Алла мине бында һезҙән алда нәсел-ырыуығыз ерҙә һакланып калһын — һакланып калһын да күбәйһен өсөн — ебәргән. ⁸Һез түгел — Алла мине бында ебәргән дә шуны насип иткән: фирғәүендең баш вәзире — уның бөтә мөлкәтенең хужаһы һәм бөтә Мысыр ерендә хөкөм йөрөтөүсе булып киттем мин хәҙер.

⁹Тизерәк атайым янына кайтығыз ҙа әйтегеҙ уға: «Улың Йософ шуны мәғлүм кыла: Алла мине бөтә Мысырҙың һакимы итте. Һис кисекмәһтән килеп ет. ¹⁰Һин улдарың, ейәндәрең менән, бөтә көтөүҙәрең, мал-мөлкәтең менән минән алыҫ түгел — Гошен ерендә урынлашырһың. ¹¹Һин унда бер һиндәй мәхрүмлек күрмәй йәшәрһең, ғаиләң дә, мал-тыуарың да мохтажлыҡ кисермәҫ — сөнки алда биш йыл аслыҡ тора әле».

¹²— Күреп тораһығыз, — тине Йософ. — Кустым Бинийәмин, һин дә күрәһең! Был мин, мин бит һезҙең менән һөйләшәм!
¹³Мысырҙа миңең ниндәй бөйөк һәм шөһрәтле кеше икәнәмде атайыма һөйләгез. Нимәләр күргәнегезҙе һөйләгез ҙә атайымды тизерәк бында килтерегез!

¹⁴Ул кустыһы Бинийәминде косаклап алды ла илап ебәрҙе, Бинийәмин дә уны косаклап иланы. ¹⁵Һуңынан Йософ илай-илай башка ағайҙарын да косаклап үптө, шуңан һөйләшеүҙәр башланды.

¹⁶Йософка ағайҙары килгән, тигән хәбәр фирғәүен һарайына ла барып ишетелде. Фирғәүен һәм уның янындағы кешеләр был хәбәргә һөйөндө. ¹⁷Фирғәүен Йософка былай тине:

— Ағайҙарыңа Кынаанға барып, атайыңды һәм үзҙәренең ғаиләләрен бында килтерергә куш. ¹⁸Мин уларға Мысырҙа иң яҡшы ерҙәрҙе бирермен, илебезҙәге муллыҡтың рәхәтен күрһөндөр! ¹⁹Уларға Мысырҙан катын-кыҙҙар һәм бала-сағалар өсөн көймәле арбалар алып китергә бойор, үзҙәре менән атайығыҙҙы ла алып килһөндөр. ²⁰Тороп калған мөлкәттәре өсөн кайғырып тормаһыңдар: Мысырҙағы бөтә яҡшы нәмә уларҙың булыр.

²¹Исраил улдары шулай эшләне. Йософ, фирғәүен әйткәнсә, уларға көймәле арбалар, юлға азыҡ, ²²һәр берәһенә өр-яңы кейем, Бинийәмингә өс йөз шекел көмөш һәм биш кат кейем бирҙе. ²³Атаһына Мысыр ерендәге һәр төрлө ниғмәттән ун ишәккә тейәп озатты, тағы ун ишәккә иген, икмәк, юлға башка төрлө азыҡ-түлек тейәттө.

²⁴— Барығыз, юлда ғауғалашмағыз, — тине ул туғандарына хушлашканда.

²⁵Улар Мысырҙан китеп, Кынаанға аталары янына кайтып еттө.

²⁶— Йософ терә, — тине улар Якупка, — хәҙер ул бөтә Мысырға идара итә.

Якуптың йөрәге туктап калғандай булды: быға ышана алманы. ²⁷Ләкин улдары уға Йософтоң әйтеп ебәргән һүзҙәрен һөйләгәс, үҙен алырға тип Йософ ебәргән көймәле арбаларҙы

үз күззәре менән күргәс, Исраилдың рухы күтәрелде, ²⁸былай тине:

— Етте! Улым Йософ иҫән-һау! Үлерзән алда уны барып күрәйем!

Ағаларының өсөнсө тапкыр атайлары менән килгәне

46 ¹Исраил, бөтә мөлкәтен йыйып алып, юлға сықты. Бәғәр-Шәвәгә килеп еткәс, ул атаһы Исхак мәрхүм рухына корбан салды. ²Шул төндө ул төшөндәгеләй Алланың тауышын ишетте:

— Якуп, Якуп, — тип өндәште уға тауыш.

— Әйе, — тип яуап бирзе Якуп.

³Алла былай тине:

— Мин Алла, атайың Аллаһымын. Куркма, бар Мысырға: унда Мин һинән бөйөк халык бар кылырмын. ⁴Мысырға һезең менән Мин Үзем барам, Үзем үк һезе унан алып та сығырмын. Йософ күззәреңде үз кулдары менән йомдорор.

⁵Якуп Бәғәр-Шәвәнән кузғалып китте.

Улдары аталары Якупты, бала-саға, катын-кыззарзы фирғәүен ебәргән көймәле арбаларға ултыртып алып китте; ⁶алдан мал көтөүзәре, Кынаандағы мөлкәттәре тейәлгән арбалар бара ине. Шулай итеп, Якуп бөтә нәсел-ырыуы менән Мысырға күсенде: ⁷улдарын, кыззарын, ейән-ейәнсәрзәрен — барлык ырыуын Мысырға алып килде ул.

⁸⁻¹⁵Бына Исраилдың Мысырға күсеп килгән улдарының исемдәре:

Якуп һәм уның улдары.

Рәүән, баш балаһы, һәм уның улдары: Ханох, Паллу, Хесрон һәм Карми.

Шимон һәм уның улдары: Иемуел, Ямин, Оһад, Яхин, Сохар һәм Шаул — кынаандарзан алған катынының улы.

Леви һәм уның улдары: Гершон, Кеһат һәм Мерари.

Йәһүзә һәм уның улдары: Эр, Онан, Шела, Перес һәм Зерах.

Эр менән Онан Кынаанда сакта ук вафат булды, ә Перестың Хесрон һәм Хамул исемле улдары тыузы.

Исасхар һәм уның улдары: Тола, Пуа, Йов һәм Шимрон.
Зевулун һәм уның улдары: Серед, Элон һәм Яхлеел.

Былар — Якуптың Лиәнән тыуған балалары: кызы Динә менән ошо улдары Паддан-Арамда тыуғайны. Улдары һәм кызлары менән бөтәһе утыз өс кеше.

^{16–18}Якуптың Зилпанан (Лаван уны кызы Лиэгә хезмәтсе итеп биргәйне) тыуған балалары:

Гад һәм уның улдары: Сифион, Хагги, Шуни, Эсбон, Ери, Ароди, Арели.

Ашер һәм уның улдары: Имна, Ишуа, Ишуи һәм Брия. Уларзың һеңлеһе Серах. Брия улдары: Хевер һәм Малкиел.

Якуптың Зилпанан тыуған балалары: ун алты кеше.

^{19–22}Якуптың Рәхиләнән тыуған улдары: Йософ һәм уның улдары Менашше менән Эфраим. Улар Мысырҙа Илиополь каһини Потипераның кызы Аснаттан тыуҙы.

Бинйәмин һәм уның улдары: Бела, Бехер, Ашбел, Гера, Нааман, Эхи, Рош, Муппим, Хуппим һәм Ард.

Якуп менән Рәхиләнән таралған нәсел: барлығы ун дүрт кеше.

^{23–25}Якуптың Билһанан (Лаван уны кызы Рәхиләгә хезмәтсе итеп биргәйне) тыуған балалары:

Дан һәм уның улы: Кушим.

Нафтали һәм уның улдары: Яһзеэл, Гуни, Йесер һәм Шиллем.

Был Якуптың Билһанан таралған токомо: бөтәһе ете кеше.

²⁶Якуп менән Мысырға килгән нәсел-нәсәбе — килендәрен һанамайынса — алтмыш алты кеше ине. ²⁷Йософтоң Мысырҙа улар килгәнсе үк ике улы тыуғайны. Якуптың Мысырға күскән бөтә ырыуы етмеш кешенән тора ине.

²⁸Ә Йәһүзәне Якуп Йософка алдан ебәрҙе, ул уларҙы Гошенда каршыларға тейеш ине.

Улар Гошенға килеп етте. ²⁹Йософ ике тәгәрмәсле еңел арбаһын егергә кушты ла Гошенға атаһын каршыларға китте. Бына ул атаһы алдына барып басты, косаклап алды һәм атаһының косағында тыйыла алмай иланы. ³⁰Исраил Йософка:

— Һине имен-аман күрҙем, инде үлһәм дә үкенмәйем, — тине.

³¹Йософ ағаларына һәм барлык туған-ырыуына әйтте:

— Хәзер фирғәүенгә, минең яныма Кынаандан ағайзарым менән бөтә нәсел-ырыуым килде, тип хәбәр итергә барам.

³²Улар — мал бағыусылар, һарык көтәләр, үззәре менән вак һәм эре малдарын, бөтә мөлкәттәрен алып килгәндәр, тиәсәк-мен.

³³Ә фирғәүен, нимә менән шөгөлләнәһегез, тип һораһа, ³⁴былай тип яуап бирегез: «Без колдарың, ата-бабаларыбыз кеүек, бала сактан ук мал көтәбез». Шул сакта һеззә Гошен ерендә калдырырҙар, сөнки һарык көтөүселәрҙе Мысыр кешеләре хәрәмгә һанай.

47 ¹Фирғәүен янына килгәс, Йософ былай тине:

— Кынаандан атайым менән ағайзарым килде, үззәре менән барлык мал-тыуарын, булған мөлкәттәрен алып килгәндәр. Әле улар Гошен ерендә.

²Йософ фирғәүен янына биш ағаһын алып килгәйне. ³Фирғәүен:

— Ни менән көн күрәһегез? — тип һораны.

— Без колдарың, ата-бабаларыбыз кеүек, һарык көтәбез.

⁴Тағы былай тип өстәнеләр:

— Без был ергә күсенеп килдек. Безгә, һинең колдарыңа, мал көтөргә ер юк, сөнки Кынаанда хәзер бик көслө аслык. Без колдарыңа Гошен ерендә төпләнергә рөхсәт итһең ине.

⁵— Һиңә атайың менән ағайзарың килгән — ⁶әйзә, уларҙы еребезҙең иң яҡшы төбәктәренә урынлаштыр: бөтә Мысыр иле һинең алдыңда. Йәшәһендәр Гошен ерендә. Әгәр араларында яраклы кешеләр табыла икән, уларҙы минең көтөүзәремде лә көтөргә күш.

⁷Шунан Йософ фирғәүен янына атаһы Якупты алып килде.

Якуп фирғәүенгә фатихаһын бирҙе. ⁸Фирғәүен унан:

— Нисә йәш һиңә, аҡһаҡал? — тип һораны.

⁹— Йөз зә утыз йыл йәшәнем якты донъяла, — тип яуап бирҙе Якуп. — Был бик күп түгел, әммә ул йылдар бик ауыр булды. Уларҙы ата-бабаларымдың фани донъялағы ғүмере менән сағыштырырлык түгел.

¹⁰Хушлашканда Якуп фирғәүенгә фатиха кылып сығып ките.

¹¹Йософ, фирғәуен кушканса, атаһы менән ағаларын Мысырҙың якшы еренә, Рамзес төбәгенә урынлаштырҙы, шунда ер бүлеп бирҙе. ¹²Йософ атаһына, ағаларына, барлык туған-ырыуына, ғаиләләге балалар һанына карап, иген өләште.

Мысырҙа аслыктың көсәйгәне

¹³Бер ерҙә лә иген юк ине, аслык көсәйҙе. Мысыр менән Кынаан ере лә бөлә барҙы. ¹⁴Халыҡка иген һатып, Йософ фирғәуен казнаһына Мысыр һәм Кынаан ерендәге булған бөтә көмөштө йыйып алды. ¹⁵Мысырҙа ла, Кынаанда ла көмөш бөткәс, Мысыр халқы Йософка:

— Иген бир безгә! Күз алдында ятып үләйекме ни? Көмөш юк, — тип ялбарҙы.

¹⁶— Көмөшөгөз бөтһә, — тине Йософ, — мал килтерегез, игенде малға алыштырырмын.

¹⁷Улар көтөү-көтөү малдарын алып килде, Йософ игенде мал-тыуарға — ат, һарык, кәзә, һыйыр, ишәктәргә алмашып бирә башланы. Бер йыл буйы шулай булды. ¹⁸Икенсе йылды йәнә килделәр. Йософка:

— Һинән йәшерәһе юк, әфәндебез, көмөштәребез ҙә, мал-тыуарыбыз ҙа — барыһы ла һиңә күсте, — тинеләр. — Йәнәбез менән еребезҙән башка һиңә бирерлек нәмәбез калманы. ¹⁹Һинә күз алдында еребез-ниәбез менән үлеп ятайыҡмы ни инде? Игенгә алмашка үзәбезҙе лә, еребезҙе лә ал — без еребез менән бергә фирғәуендең колдары булырбыз. Тик орлок кына бирә күр — үзәбез тере калайыҡ та ер буш ятмаһын.

²⁰Шул рәүешле Йософ Мысырҙағы бөтә ерҙе фирғәуенгә һатып алып бөттө. Мысыр халқы береһе лә калмай уға ерен һатты — шул тиклем көслө ине аслык. Бөтә ер фирғәуен милкенә күсте, ²¹ә Мысыр кешеләренең барыһын да — илдең бер сигенән икенсе сигенә тиклем — Йософ фирғәуендең колдары иттә. ²²Йософ бары тик каһиндарҙың ерҙәрен генә һатып ала алманы, сөнки улар фирғәуен карамағында һәм шул иҫәптән туклана ине, шуға күрә ерҙәрен һатып та торманылар.

²³Йософ Мысыр халқына былай тине:

— Хәҙер инде баһуҙарығыҙҙы ла, үзегеҙҙе лә фирғәуенгә һатып бөткәс, орлок алығыҙ ҙа сәсегеҙ. ²⁴Ошо көндән башлап

уңыштың биштән бер өлөшөн фирғәүенгә бирәсәкһегез, ә биштән дүрт өлөшөн орлокка һәм үзегезгә, балаларығызға, йорттағыларға ашарға калдырасакһығыз.

²⁵— Һин беззе үлемдән коткарзың! — тине Мысыр кешеләре. — Әфәндебез, һин безгә мәрхәмәт күрһәттең. Ошо көндән башлап без — фирғәүендең колдары.

²⁶Йософ урынлаштырған канун Мысырҙа бөгөн дә һаҡланып килә: фирғәүенгә уңыштың бишенсе өлөшөн бирәләр. Бары тик һаһиндарзың ере генә фирғәүенгә күсмәй кала.

Якуптың үз токомона фатиха биргәне

²⁷Исраил кешеләре Мысыр иленең Гошен ерендә урынлашты. Улар шунда ер биләп, нәсел-ырыулары артып, күп һанлы халыҡ булып китте.

²⁸Ун ете йыл йәшәне Якуп Мысырҙа, ул барлығы йөз зә кырк ете йыл ғүмер һөрзө. ²⁹Үләр ваҡыты еткәс, ул Йософто саҡырып алды ла:

— Мәрхәмәтеңдән ташлама, балам, кулыңды минең йән еремә куйып, һорауыңды үтәрмен, онотмам, тип ант ит: Мысырҙа ерләмә мине! — тине. — ³⁰Теге донъяға киткәс, Мысырҙан алып китеп, ата-бабаларым яткан зыяратка куй.

— Нимә әйтһең, шуны эшләргән, — тип яуап бирҙе Йософ.

³¹— Ант ит, — тине Якуп.

Йософ ант итте, ә Якуп яткан көйөнсә генә баш эйҙе.

48 ¹Бер аҙған, атаһының ауырығанын ишетеп, Йософ уның янына улдары Менашше менән Эфраимды алып килде.

²«Улың Йософ килде», — тинеләр Якупка.

Якуп, барлық көсөн йыйып, түшәгендә тороп ултырҙы ла

³Йософка былай тине:

— Бер ваҡыт Лузда, Кынаан ерендә, минә Көзрәтлеләрҙән-көзрәтле Аллабыҙ күренде. Фатихаһын биреп, ул миңә: ⁴«Мин һинең нәсел-ырыуыңды үрсемле һәм күп һанлы итәм, һинән бик күп халыҡ тараласак, ә был ерҙе мәңгелеккә һинең нәсел-ырыуыңа бирәм», — тип әйтте.

⁵— Бына хәҙер, — тине Якуп Йософка, — мин килгәнгә тиклем Мысырҙа тыуған ике улыңды уллыҡка алам. Эфраим менән

Менашше минең өсөн Рәүвән менән Шимон кеүек үк. ⁶Ә уларзан һуң тыуған улдарың иһә — һинекә, әммә улар за оло ағаларының ырыуына карар һәм уларзың өлөшөнән мирас алыр.

⁷— Ә минең Рәхиләм, — тип дауам итте Якуп, — кызғаныска каршы, Паддандан кайтып килгән сакта Кынаанда, Эфратанан алыс түгел юлда, вафат булды. Мин уны шунда — Эфрата юлында (хәзер ул Бейт-Лехем тип атала) ерләнем.

⁸Исраил Йософтоң балаларына карап:

— Кемдәр былар? — тип хораны.

⁹— Былар минең улдарым, — тине Йософ, — уларзы Алла миңә ошонда бирзе.

— Килтер уларзы минең яныма, — тине Исраил, — уларға фатихамды бирәм.

¹⁰Исраилдың күззәре картлыктан томанланғайны инде — ул бер ни зә күрмәй ине. Йософ балаларын уның янына алып килде; Исраил уларзы косаклап үпте лә ¹¹Йософка:

— Һинең үзеңдә күрергә лә өмөтөм юк ине, бына Алла миңә балаларыңды ла күрергә насип итте, — тине.

¹²Йософ Исраилдың теңдә ултырған балаларын алды ла уның алдында баш эйзе.

¹³Йософ балаларын Исраил янына килтергәндә, Эфраим уның уң яғында — Исраилдың һул яғында, ә Менашше һул яғында — Исраилдың уң яғында ине. ¹⁴Әммә Исраил уң кулын Эфраимдың, кеселенең, башына, ә һул кулын Менашшенең, өлкәненең, башына һалды, шулай итеп, уның кулдары бер-береһенең өстөнә ятты.

¹⁵Исраил Йософка ошондай һүззәр менән фатиха бирзе:

— Аллам — Һинән айырылманы ата-бабам Ибраһим үә Исһак!

Аллам — Һин бағыусымдыр ошо көнгә тиклем һәм һәр сак,

¹⁶Золомдарзан мине коткарыусы фәрештәбез

Йәш-елкенсәккә лә фатихалы булһа ине!

Сөнки улар минең токомодан,

Ата-бабам Ибраһим һәм Исһак токомонан.

48:12 Был йола уллыкка алыузы аңлаткан. Кара 30:3 һәм 50:23.

Күп булыр улар нәселе ер йөзөндә.

¹⁷Йософ атаһының уң кулын Эфраимға һалғанын күрзе лә уның кулын Эфраимдан алып Менашшеға һалмаксы булды.

¹⁸— Улай түгел, атай, — тине Йософ. — Бына баш бала, уң кулыңды уға һал.

¹⁹— Беләм, — тип яуап бирзе Исраил, — беләм мин, улым. Унан да бөйөк халык тараласак. Шулай за кесеһе унан узып китер һәм бик күп ырыузарға башланғыс һалыр.

²⁰Ошондай һүззәр менән фатиха бирзе уларға Исраил:

— Исраилдар һеззән фатихалы булыр,

Бер-беренә фатиха кылып, улар әйтер булыр:

«Алла һисек ярзам итһә Эфраим менән Менашшеға, шундай ярзам һисип булһын һезгә лә».

Шулай итеп, ул Эфраимды Менашшенан өстөн куйзы.

²¹Шунан Исраил Йософка былай тине:

— Мин озакламай үлермен. Ләкин Алла һеззе ташламайасак, Ул һеззе ата-бабаларыбыз еренә кире кайтарасак. ²²Ә мин һиңә таулы ерзәрзе, Шехемды, өстәп бирәм: һин көслөрәк буласакһың. Мин уны әмөризәрзән кылыс һәм ук менән яулап алғайным.

49 ¹Якуп улдарын һакырып алды:

— Йыйылығыз: әйтәм һезгә ни көтөрөн киләсәктә.

²Бергәләшәп тыңлағыз, Якуптың уландары, — Тыңлағыз әле атағыз Исраилды!

³Рәүвән — минең баш балам, ғәйрәтемдең, ир корона ултырыуымдың тәүге емеше, барыһынан да ул ғорурырак, көс-кеүәт — ул үзе!

⁴Ағын һыузай тыйылғыһың инең, хәзәр алдын була алмаһың, атаң түшәгенә ятып, ятыр урынымды хәрәм кылдың.

⁵Шимон менән Леви — бер туғандыр, кылыстары — рәхимһезлек коралылыр!

⁶Уртақ түгел улар менән минең уйым, улар корон урап үтә минең юлым. Асыузары килһә, кеше үлтерә улар, күңел аһалар — мал имгәтәләр.

- ⁷ Бындай кылык кәһәр алыр,
сөнки асыузары үтә рәхимһез,
ярһузары иһә самаһыз!
Мин уларзы Якуп нәселенән айырымын,
Исраил кәүеме араһында таратырмын!
- ⁸ Йәһүзә, ағай-энең данлай, мактай һине!
Кулың дошмандарзың елкә сәсендә,
Бар Исраил баш эйер алдында.
- ⁹ Табышы өстөндә дәһшәтле калкынған
йәш арыслан ише һин, Йәһүзә.
Гүйә, ул арыслан — ырғыр алдынан ергә һырыккан —
Ошо хәлендә кем бар уны борсорға базнат иткән?
- ¹⁰ Йәһүзә кулынан ыскынмаң хөкөм таяғы,
Хакимдар тыузырыр уның нәсел-ырыуы.
Әммә килгәс шундай бер зат — ул бәхеткә юлығыр
һәм халыктар бары уға буйһонор.
- ¹¹ Уның ишәген бәйләр бау — йөзөм ботағы булыр,
ишәк балаһын бәйләр бау — йөзөм тәлгәше булыр.
Кейемдәрен ул шарапта сайкатыр,
өстөндәге сапанын йөзөм һутында йыуыр.
- ¹² Шараптан күззәре янып торор,
Тештәре һөтгән ак булыр.
- ¹³ Ғүмер һөрөр Зевулун диңгез яры буйында.
Алыстан килгән караптар туктай торған урында.
Сиге иһә булыр Сидон янында.
- ¹⁴ Исасхар ул — көслө ишәк ише,
йөктәр араһында ята булыр;
- ¹⁵ тыныслыктың якшылығын күрә белә,
ерзең матур икәнлеген аңлай белә,
йөк күтәрергә ул әзер — һыртын куя,
шуға күрә мәхлүккә әйләнәп куя.
- ¹⁶ Дан халкы өстөнән хөкөм кылыр,
ул халык та Исраил ырыуынан булыр.
- ¹⁷ Дан йылан булыр юлда яткан,

- юлға сығып яткан ағыулы йылан.
 Аңғармастан сағыр аттың аяғын,
 ныбай кеше колар ергә тәкмәсләп.
- ¹⁸ (Котқар, Раббым! Тик ниңә генә ышанам!)
- ¹⁹ Кеше талаусылар Ғадтың юлын баһыр,
 уларһы таларға тип арттарынан ул да осор.
- ²⁰ Аһерһың ризығы мул буһыр,
 батшалар унан һыйланыр.
- ²¹ Матур-матур балалар тыуһыра коралай,
 Нафтали, — гүйә, шул ирекле коралай.
- ²² Йософтоң буһмышы — емешле йөһөмдөр,
 һыу буйында йәйрәп үскән емешле ағастыр.
 Тирә-якты сырмап үскән шул ағас ботағыһыр.
- ²³ Уға һөжүм иткән, хаслык кылған,
 уға каршы һуғышкандар — оһта уксылар ине.
- ²⁴ Әммә уның кереше буһды һәр сак тартыулы,
 сөнки уның кул көһөнөң сығанағы —
 Каты куһлы Якуп Аллаһы,
 Курсалаусыбыһ иһеме, Исраилдың Таш каяһы.
- ²⁵ Ул атабыһ Аллаһы, Ул ярһамын бирер,
 Ул Көһрәтле, Ул фатиха бирер.
 Ул фатиха яуыр аһмандан,
 Ул фатиха калкыр упкындан
 һәм дә имсәк менән карындан,
- ²⁶ фатиха кыһыр сәскә һәм башак,
 сал тауһар һа фатиха кыһасак,
 мәңге яткан калкыулыктар байлығын йомарт бирер,
 һәм быларһың барыһы ла Йософ өләһөнә төһөр,
 ағай-эне араһынан Йософ тәкдиренә яһыһыр.
- ²⁷ Бинйәмин — йырткыс бүре кеүек,
 һәр сак һуғышыр һа йөрөр,
 иртән корһанын кимерһә,
 кисен өзгөләр табыһын.
- ²⁸ Бына шундай Исраилдың ун ике ырыуы — аталары уларға
 фатихаһын кыһды. Һәр ырыуға айырым фатиха бирелде.

Якуптың вафаты

²⁹Якуп улдарына былай тине:

— Озақламай мин теге донъяға китермен. Мине ата-бабаларым янына, хет Эфрон баһыуындағы мәмерйәлә ерләгез. ³⁰Был мәмерйә Кынаан ерендә, Мамре янында, Махпела баһыуында булыр, ә ул баһыуы картатайым Ибраһим хет Эфрондан зыярат урыны итеп һатып алған. ³¹Картатайым Ибраһим менән өләсәйем Сара ла, Ғаяз менән Рабиға ла шунда ерләнгән, мин Лиәне лә шунда күмдем. ³²Баһыу за, ундағы мәмерйә лә хеттарзан һатып алынған.

³³Улдарына ошо васыяттарын әйтеп, Якуп түшәгенә ятты ла йән бирзе, әхирәткә күсте.

50 ¹Йософ атаһының кәүзәһе өстөнә йығылды, илай-илай, мәрхүмде үпте. ²Хезмәтсе табиптарына ул мәйетте бәлзәмләргә әмер бирзе, Мысыр кешеләре, мәйетте күммәйенсә, етмеш көн иланьлар. ³Табиптар, ғәзәттәгесә, мәйетте кырк көн буйына бәлзәмләне, ә мысырзар мәрхүм һакына етмеш көн иланы. ⁴Матәм вақыты үткәс, Йософ фирғәүен янындағы кешеләргә:

— Зинһар өсөн, фирғәүенгә әйтегез әле, ⁵атайым минән ант иттергәйне: мин үлгәс, Кынаанда, үзем алдан әзерләп куйған кәбергә күмегез, тигәйне. Мин атайымды алып барып ерләргә рәхсәт итеүен һорайым — һуңынан кайтырмын, — тип мәрәжәғәт итте.

⁶Фирғәүен рәхсәт бирзе.

— Бар, атайыңды куйып кайт. Антыңды үтә, — тине ул.

⁷Йософ атаһын ерләргә тип юлға сықты, уның менән бергә фирғәүендең барлык түрәләре, бөтә һанаттары, Мысыр иленең аһнакалдары, ⁸Йософтоң бар ғаиләһе, ағай-әнеләре һәм нәсел-ырыуы китте. Гошен ерендә бала-саға менән мал-тыуарғына қалды. ⁹Уны ике тәғәрмәсле еңел арбалар, һыбайлылар һәм бик күп халық озата барзы.

¹⁰Иордан аръяғындағы Горен Атадка барып еткәс, улар күмәкләшеп кыскырып илай башланы — Йософтоң атаһы өсөн тағы ете көн иланы улар. ¹¹Кынаанда йәшәгән кешеләр, Горен Атадтағы матәмде күреп:

— Кара, нисек үкһеп илай был мысырзар! — тиеште.

Шуға ла Иордан аръяғындағы был урын «Мысырзар илаған» тип атала.

¹²Уландары аталарының ихтыярын үтәне: ¹³уның мәйетен Кынаанға алып кайтып, Махпела басыуындағы мәмерйәләр ерләнеләр. Был мәмерйәне Ибраһим хет Эфрондан зыярат урыны итеп һатып алғайны — Мамренан алыс түгел ул. ¹⁴Ерләгәндән һуң, Йософ, уның ағай-энеһе, улар менән барған бөтә кешеләр Мысырға кайтты.

Йософтоң ағалары менән ярашканы

¹⁵Аталары үлгәс, Йософтоң ағалары уйға калды: «Әгәр Йософ безгә элеккесә асыу һаклап, беззән күргән яуызлык өсөн үс алырға теләһә, ни эшләрбез?» ¹⁶Улар Йософка кеше аша ошо һүззәрзе еткерзе:

¹⁷— Үлер алдынан атайыбыз һиңә былай тип әйтергә васыят итте: «Һинән шуны һорайым: ағайзарыңдың гонаын, ғәйептәрен — һиңә күрһәткән яуызлыктарын ярлыка». Ғәфү ит беззе, без зә бит бер ата-бабаның Аллаһы коллобоз!

Йософ был һүззәрзе илай-илай тыңланы.

¹⁸Ағай-энеләре килеп, уның алдында ергә капланды:

— Ошо көндән башлап без һинең колдарың! — тинеләр.

¹⁹— Куркмағыз, — тип яуап бирзе Йософ. — Һеззе хөкөм итергә мин Алламы ни? ²⁰Һез миңә каршы уйлаған золом Алланың ихтыяры менән якшылыкка әүерелде: шул аркала күпме кеше коткарылды! ²¹Куркмағыз. Мин һеззе һәм балаларығыззы кайғыртасакмын.

Ошо һүззәр ағай-энеһе тынысландырзы, күңелдәре рәхмәт тойғоһо менән тулды.

²²Йософ бөтә нәсел-ырыуы менән Мысырға төпләнде. Ул йөз зә ун йыл йәшәһе; ²³уға бүләләрен — Эфраимдың ейәндәрен күрергә, Менашһеның улы Махирзың яңы тыуған балаларын тезенә алырға насип булды.

²⁴— Озақламай мин үлермен, — тине Йософ ағай-энеләренә. — Ләкин бер көн килер: Алла һезгә илтифат кылыр һәм һеззе бынан Үзе Ибраһимға, Исһакка һәм Якупка бирергә ант иткән ергә алып китер.

БАШЛАНМЫШ 50:25–26

²⁵Йософ Израил халкынан ант иттерзе: Алла һезгә илтифатын һалып, Мысырҙан сыкканда, миңең һөйөктәрәмде лә алып китегез, тине ул.

²⁶Йософ йөз зә ун йәштә вафат булды. Уның мәйетен бәлзәмләп, Мысырҙа табутка һалдылар.

Кушымталар

Һуңғы һүз

+

Һүзлек

+

Карталар



ЫУҢҒЫ ЫҮЗ

Библия, йәғни Изге Язма, төрлө вакытта, төрлө урында, төрлө кешеләр тарафынан язылған китаптар йыйылмаһынан тора. Ул Иске һәм Яңы Ғәһедкә бүленә. Иске Ғәһед китаптары — Ғайса пәйғәмбәргә тиклемге замандар, ә Яңы Ғәһед Ғайса пәйғәмбәр һәм уның шәкерттәре тураһында һөйләй. Яңы Ғәһед — боронғо грек телендә, Иске Ғәһед китаптары боронғо йәһүд, арамей һәм боронғо грек телдәрендә язылған. Иске Ғәһед өс өлөштән тора: Канундар, Пәйғәмбәрҙәр, Язмалар. Уның тәүге биш китабын Канундар йәки Мусаның биш китабы тәшкил итә. «Башланмыш» — Муса китаптарының тәүгеһе. Һеҙҙең иғтибарығыҙға тәкдим ителгән тәржемә *Biblia Hebraica Stuttgartensia** баһмаһы буйынса башкарылды. Бөгөнгө көндә ул — масорет** тексттарының иң абруйлы баһмаһы.

Тәржемәселәр баштан ук башкортсаға ауҙарылған текста башка сығанаҡтар, мәсәлән, боронғорак кулъязмаларға таяныуына карамаһтан, Септуагинта — Мусаның биш китабының грексаға тәржемәһе, тәкдим иткән варианттарҙы күрһәтмәскә ҡарар итте. Шулай итеп, беҙ төрлө сығанаҡтарҙан йыйылған фәнни тупланмалар һәм тәржемәселәрҙең ғараздары емешен түгел, ысын текстты нисек бар, шулай килеш күрһәтер өсөн, Иске Ғәһедте урыс теленә тәржемә итеү традицияларынан*** баш тарттыҡ.

* *Biblia Hebraica Stuttgartensia* 5th Editio quinta, Stuttgart, 1997

** Масореттар — урта быуатта Иске Ғәһед китаптарын йыйған, һаҡлаған һәм күсереп яҙған кәтиптәрҙең дөйөм исеме. Масореттар тырышлығы аркаһында ғәйәт яҡшы һаҡланған *Codex Leningradensis* (1009 й.) кулъязмаһы беҙҙең көндәргә тиклем килеп еткән. *Biblia Hebraica Stuttgartensia* баһмаһының нигеҙен ул тәшкил итә.

*** Был традиция бигерәк тә Синод тәржемәһендә асыҡ сағыла. Унда төп нөсхәгә төрлө сығанаҡтар — Септуагинта, сиркәү-славян телендәге Елизавета Библияһы, Библияның латинсаға тәржемәһе Вульгата һәм башкаларҙан алынған өстәлмәләр кушылған. Уларҙың кайһылары икенсе төрлө шрифт менән бирелһә лә, бәғзеләре айырып күрһәтелмәгән.

ҺУҢҒЫ ҺҮЗ

Изге Язманың башкорт теленә тәүге тәржемәләре XIX быуат азағы — XX быуат баштарында барлыкка килгән һәм Яңы Ғәһед китаптары менән Иҫке Ғәһедтең һайланма урындары нәшер ителгән. 1917 йылғы революциянан һуң Изге Язманы башкортсаға әйләндереп эше туктап калған. Озақ йылдар буйы башкорт укыусылары донъя мәзәниәтенең хазинаһы булған Изге Язма китаптарын үз телендә укыуҙан мэхрүм булды. Үткән быуат дауамында Библияны өйрәнеү фәне бик нык алға китте, филологтар һәм дин белгестәре, телселәр һәм тарихсылар, археологтар етди тикшеренеү эштәре алып бара.

2002 йылдан Рәсәй Библия йәмғиәтендә Иҫке Ғәһед китаптарын башкортсаға тәржемә итеү башланды. Изге Язма китаптары башкортсаға тәүләп аралашсы телдәр — урыс, грек, төрөк телдәре катнашлығынан тыш, туранан-тура төп нөсхәнән — боронғо йәһүд теленән — аузарыла. Бының өсөн тәржемәселәр Рәсәй Библия йәмғиәте ойошторған махсус курстарға укыны, унда боронғо йәһүд телен, боронғо Яқын Көнсығыш тарихын, тәржемә теорияһын өйрәнде. Тәржемә барышына библеистика, дин фәне, лингвистика өлкәһендәге Рәсәй һәм сит илдәр белгестәре етәкселек итә.

Тәржемәселәр алдына бик катмарлы бурыс куйылды: Иҫке Ғәһед китаптарын хәзәрәгә эзәби башкорт теленә тәржемә итергә, боронғо текстың динамикаһын мөмкин тиклем тулы һаҡларға, башка телдәрҙән үзләштерелгән һүзәрҙә кулланмаһа тырышырға, тәржемәне архаизмдар менән сүпләмәһкә һәм уның башкорт укыусыһына аңлайышлы булыуына өлгәшергә. Бынан тыш тәржемә һиндәй ҙә булһа тышкы дини йоғонтонан азат булырға һәм мәғәнәүи йәһәттән төп нөсхәгә кәтғи тап килергә тейеш.

Шуның өсөн тәржемә проектына дини караштары һәм инаныуҙары буйынса төрлө диндәр вәкилдәре йәлеп ителде. Уларҙың һәмһәнән дә бер теләк берләштерә: ябай һәм матур тәржемә яһау.

«Башланмыш» ҡитабының башкортса исеме — уның төп йөкмәткәһән бер һүзә сағылдырырға тырышыу. Был ҡитап төрлө телдәрҙә һәм мәзәниәттәрҙә төрлөсә йөрөтөлә: боронғо йәһүд телендә ул ҡитаптағы иң беренсе һүз буйынса «Берешит», йәғни «Башта» тип аталған, гректар иһә «Генезис» — «барлыкка килеү» тип исемләгән.

ҺУҢҒЫ ҺҮЗ

«Башланмыш» — Библиялағы иң матур һәм таң калдырғыс, шул ук вакытта иң катмарлы китаптарзың береһе. Тәржемәселәрҙең тырышлығына карамастан, укыусы кайһы вакыт капма-каршылыҡ, сәйер кабатлау булып күренгән урындарға осрар. Был бер зәғжәп түгел. Беренсенән, «Башланмыш» китабы — бөтөнләй башка жанр канундарына һәм стиль талаптарына таянған боронғо шәрәк әзәбиәте әсәре. Миҫал өсөн, тамырзаш һүззәрзе күп кулланыу, кабатлауҙар бөгөнгө күзлектән карағанда етешһезлек булып тойолһа, ул заманда, киреһенсә, үзенә күрә бер бизәк һаналған.

Икенсенән, «Башланмыш»-ка бик күп метафоралар, кинәйәләр, мәкәл һәм әйтемдәр ингән һәм ул мәликтәрҙең юғарылағы, әзәмдәрҙең урталыктағы, үлеләрҙең караңғы донъяһынан ғибәрәт булған ғәжәйеп үзенсәлекле донъяны һүрәтләй. Ниһайәт, ул әхлак, никах, дуслыҡ, ғәилә тураһында бөтөнләй башкаса төшөнсәләр бирә. Шул сәбәпле без тәржемәгә зур булмаған һүзлек куштыҡ, унда боронғо йәһүдтәрҙең көнкүрешендәге һәм донъяға карашындағы кайһы бер үзенсәлектәрҙе аңлатырға тырыштыҡ.

Өсөнсөнән, уның структураһы катмарлы, сөнки төрлө әзәби жанрҙарға караған өлөштәрҙән тора. Күптән булып үткән вакиғалар хақында һөйләгән «Башланмыш»-тың нигезендә безгә билдәле булмаған «мөхәррир» тарафынан йыйылған һәм бер китапка тупланған язма һәм ауыз-тел ижадына караған төрлө сығанактар ята булһа кәрәк. Боронғо йәһүд тексы менә ярымдан ашыу үзенсәлекле өлөштән**** тора. Урта быуаттарҙа улар илле киҫәккә бүленгән. Әммә, бүленеш һәр урында ла уңышлы килеп сыккан, тип булмай. Ә китап үзе һуңғы тапкыр безҙең эраға тиклемге IV быуатта Ғөзәйер пәйғәмбәр заманында мөхәррирләнгән булһа кәрәк.

Шулай ҙа «Башланмыш»-ка төрлө тарих һәм хикәйәттәрҙең боронғо тупланмаһы тип кенә карарға ярамай. Китап биттәрәндәге күп кырлылыҡ һәм әзәби формалар төрлөлөгө осраҡлы түгел.

Иң әлек без унда һүрәтләү барышына тамызылған шиғри юлдар менән йыш осрашабыз. Боронғо йәһүд шиғриәтенә рифма һәм үлсәм канундары хас булмағанға күрә, улар яратылыу

**** Урыс телендә шартлы рәүештә «стих» тип аталған был өлөштәр, ғәзәттә, бер-ике катмарлы һөйләмдә үз әсенә ала. Уларҙы һандар менән билдәләү традицияһы безҙең осорҙа ғына барлыҡка килгән.

ҺУҢҒЫ ҺҮЗ

тураһында хикәйәләүзә сит бизәктәр итеп кабул ителмәй. Шиғри-эт параллелизмдарға нигезләнгән, уларҙы без һезгә шиғырҙарға ритм һәм рифма өстәп тормайынса еткерәбез. Ғәзәттә, шиғри юлдар телмәрҙе матурлау түгел, ә тыңлаусының (китап кысқырып укылып булған) иғтибарын иң мөһим урындарға йәлеп итеү өсөн кулланылған.

Артабан без был китапта жанрҙар төрлөлөгө менән осрашабыз.

Кәзимгә һүрәтләү, шәжәрәләр, каталогтар, фатиха һәм кәһәрләү, килешеү протоколдары, мифик хикәйәттәр, канун акттары — һәммәһе бар унда. Бындай төрлөлөк хәҙерге заман укыусыһы өсөн сәйер күренә, әлбиттә, сөнки ул шиғырҙы — шиғри йыйынтыктарҙа, шәжәрәләрҙе — тарих китаптарында, канундарҙы шулай ук тейешле бәсмәләрҙә күрәп өйрәнгән. Әммә боронғо йәһүдтәрҙә канундың кайҙан, ни өсөн килеп сығканын, ни өсөн уны үтәргә кәрәклеген аңлатмайынса канун хақында һөйләү башка һыймаһ эш һаналған. Улар һандар аша ғына тарих һөйләүҙе лә кабул итмәгән. Боронғо хронология — ул килешеүҙәр һәм тәүбәләләр хронологияһы. Кеше тарихи вақиғаны тик билдәле бер тәүбаба, беренсе йәки икенсе килешеү дәүере менән бәйләгәндә генә кабул итер булған.

Китап донъя яратылғандан алып Якуп менән Рәхиләнең улы Йософтоң вафатына тиклемге арауықта булған вақиғаларҙы бәйән итә. Ул төп өс өлөштән тора: беренсәһендә — донъяны бар кылыу һәм дөйөм кешелек тарихының башы (1–11), икенсәһе Ибраһим, Исхак, Якуп һәм уларҙың ғаиләләренә бағышланған (12–36), һуңғы өлөшөндә Йософ менән ағалары хақында хикәйәләнә.

Яратылмыш тарихы тәүге ике бүлектә үҙе бар кылған донъя сиктәренән тышта торған берҙән-бер Алла хақында һөйләй. Илаһи ихтияр менән яратылғанға күрә, донъя шул ихтиярға ярашлы ғына йәшәй ала. Донъя осраҡлы ғына яратылмаған, ул — Алланың аңлы һәм ныҡ уйланылған карарының һөҙөмтәһе. Кешене Алла рәүешендә һәм Аллаға окшатып бар кылыу яратылмыштың кульминацияһы булып тора. Әммә тупрактан яратылыуы кешенең илаһи сифаттарын бик сикләй. Күп илаһтарға табыныуҙан баш тартыуы китапта яуызлык төшөнсәһен аңлау һәм һүрәтләүҙән дә күрергә мөмкин. Яратылмыштың яҡшы булыуы «Башланмыш»та даими рәүештә һызык өстөнә алына. Был фекер «донъя үҙенең асылы менән бозок» тигән мәжүсизәрсә карашка кырка каршы

килә. Эденда кылынған тәүге гонаһ тураһындағы хикәйәнән яуызлык кешенең азат һәм буйһонмаҫ ихтыяры аркаһында килеп сыкканын күрәбез. Тимәк, ул тәбиғи зә, ғәзәттән тыш нәмә лә түгел, ә әхлаки күренеш. Мохтажлык, бәлә-казалар Алла яраткан донъяның етешһезлегенән түгел, кешенең Алла ихтыярына буйһонмауынан килеп сыға. Кабилды кустыһын үлтергән өсөн язалау, азғын халыкты һәләк иткән туфан һыузары, гонаһка баткан Содом менән Аморра — барыһы ла илаһи тәртип барлығын һәм уны бозған хәлдә кешенең мотлак рәүештә яуапка тарттырыласағын күз уңында тота.

Кешелектең бер тамырҙан таралыуы тураһындағы фекер Алланың тәүге кушаға — Әзәм менән Һауаны яратыуына арналған бүлектә бик матур тасуирлана. «Башланмыш»тағы озон шәжәрәләр иһә кешелектең үсешен һүрәтләй. Китап тотош кешелекте бер ғәилә итеп күрһәтә: 10-сы бүлектә бының сағыу миҫалы — халыктар исемлеге бирелгән. Уға ярашлы донъялағы бөтә халыктар — Нухтың туфандан котолған өс улының балалары.

Нухтың улы Шем икеләтә фатихалы (9:26) — уның нәҫел ебен Библия Алла тарафынан яңы халыктарҙың атаһы итеп һайлап алынған Ибраһим тыуғанға тиклем юллай. Ибраһимдың тәүге улы Исмәғил Алла фатихаһы менән бөйөк ғәрәп халкының атаһы була. Исхактан Исраил халкы тарала. Якуптың илаһи фатиха алыуы тәүбабалар осороноң һуңғы өлөшөн билдәләй, һәм кешелектең коткарылыу тарихы башлана.

Алла менән кеше араһындағы мөнәсәбәттәрҙең ни рәүешле һүрәтләнеүе «Башланмыш» китабының иң ғәжәйеп үзенсәлектәренең береһе булып тора. Был мөнәсәбәттәрҙең нигезендә Алланың бәрәкәте булған килешеү ята.

Килешеү тәүге тапкыр Нух тураһында һөйләгәндә (9:8–17) иҫкә алына. Ибраһимдан башлап «Башланмыш»та килешеү темаһы иң мөһим урынды биләй. Ә китап, үз сиратында, бөтә Изге Язмаға инеш булып тора. Тәүбабаларға иҫәпһез-һанһыз током һәм улар йәшәйәсәк ер нәҙер ителә. Ибраһим Кынаанды мираҫ итеп аласаҡ бөйөк халыкка нигез һала (12:1–3; 13:15–17). Исхак (26:3–4) менән Якупка ла шундай ук вәғәзә бирелә (35:11–12). «Башланмыш»та килешеү — Алла үз теләге менән йөкләмә итеп алған бер яклы күренеш. Уның тантаналы һәм үзгәрешһез булыуы хайран калдырғыс йола менән нығытып куйыла (15).



ҺУҢҒЫ ҺҮЗ

«Башланмыш» китабының һуңғы өлөшө Алланың хәүеф-һынаузар, хыянаттар һәм кайғылар аша, осраған каршылык һәм яуызлыктарға карамастан, кешене гелән якшылыкка етәкләп алып сығыуына бағышланған. Ағалары Йософто мәкерле рәүештә коллоқка һатып ебәрһәләр зә, Алла уларзың яуыз гәмәлен якшылыкка әйләндерә: йотлоқ йылдарында Йософто Мысырзың һәм ғәиләһенең коткарыусыһы итеп, Алла рәхмәтенең һәм илаһи ихтыярзың ахыр сиктә бөтә яуыз көстәрзе еңеп сығыуын иҫбатлай.



ҺҮЗЛЕК

АЛЛА РУХЫ — «Рух» тигән боронго йәһүд һүзе тәүзә «ел, еләслек» тигән мәғәнәлә кулланылған. Артабан был һүзгә «Алла бар кылған тереклекте йәшәтеүсе йән» мәғәнәһе һалынған. Алла рухы үзе иңгән кешегә үзенсәлекле йоғонто яһай: уны ниндәйҙер ғәзәттән тыш эштәргә этәрә. Алла Рухы берәйһендә оҙағырак торһа, был әлеге кешенең Алла менән яҡын бәйләнештә булыуына ишара итеп кабул ителгән. Изге рух Алланың ижади кеүәте булып тора.

БАШ БАЛА — Бар тереклектең Алланан һәм Алланың булыуының билдәһе итеп баш ир бала Аллаға бағышланған. Был бағышлау баш бала урынына символик рәүештә мал корбан итеү йолаһы менән озатылған.

ГОНАҺ — Изгелек менән яуызлык төшөнсәләрен айырып карау бөтә диндәрҙә лә тиерлек бар, ә гонаһты иһә дин канунын, Алла һүзен бозоу тип аңларға кәрәк. Ләкин йәһүд, христиан һәм ислам диндәрендә генә гонаһ Алла менән мөнәсәбәттәрҙә бозоуға килтерә. Индуизм менән буддизмда насар карма төшөнсәһе гонаһ мәғәнәһенә яҡын тора, насар карма тигәндә, яуыз эштәр кылып, үзендә лайыҡһыз күрһәткән осрақта, йәндең күсәүе аша тазарыныу мөмкинлегә күз уңында тотола. Исламда иң зур гонаһ — әзәмдең тәкәбберлегә. Ул, Алла урынлаштырған тәртипкә каршы төшөп, кешенең бойондорокһоҙ булырға тырышыуынан килеп сыға. Тәкәббер әзәм Аллаға хезмәт итеү һәм буйһоноу зарурлығын инкар итә. Көсһөз кешеләр генә Аллаһы Тәғәлә һыҙған йәшәйеш сиктәренән сығып китә, Аллаға тиңләшергә тырыша. Шулай итеп, исламда гонаһ кеше йомшаклыктарының эзәтәһе тип карала, иманһызлык иһә тәкәбберлектең гонаһлы эзәтәһе тип иҫпләнә. «Башланмыш» китабында, бөтә Иҫке

ҺҮЗЛЕК

Ғәһедтәге кеүек үк, гонаһ, золот менән ялғандың хакимлик итеү эзәптәһе буларак, каза һәм кыйралышка килтерә. (Баш. 3:22 һәм артабан; 4:8; 6:5; 8:21). Гонаһка батыу тураһындағы хикәйә (Баш. 3) золотдоң ситтән килеүен күрһәтә, ләкин кеше эргәһендә уның көсә арта, ул кешегә баһым яһай башлай, әгәр кеше, ошо баһымға каршы тора алмайынса, бирешһә, был гонаһ була (Баш. 3:6; 4:7). Гонаһ — ул кешенең үз Аллаһына түгел, ниндәйҙер башка көскә буйһоноуы (Баш. 3:1–6). Был, Библиялағы төшөнсәләргә ярашлы, Алланан сигенеү тип баһалана һәм Аллаға буйһоноуҙан баш тартыу эзәптәһе тип карала. Гонаһ алты төрлө кәүзәләнештә осрай: — зарар килтереүсе золот эш (Баш. 3:5, 22; 4:7; 6:5; 8:21); — көс кулланыу, мәжбүр итеү (Баш. 4:8, 10; 6:11; 9:5; 34:2); — ялған һәм мәкер (Баш. 3:4–7; 9:21–23; 27:35; 37: 31–33; 39:12–20); — ғәзәлһезлек (Баш. 18:17–32; 19:4–11; 34:5–7); — дыуамаллыҡ (Баш. 34:7); — йола паклығын бозоу (Баш. 7:2, 8; 8:20). Гонаһ һәр ваҡыт кешенең кешегә (Баш. 4:8; 20:9; 37:18; 40:1) йә Аллаға (Баш. 3:3, 6, 17; 6:5; 38:10) каршы кылған ғәмәле булып тора, шунлыҡтан ул тәртипһезлек тип қабул ителә. Әзәмдең гонаһка батырға әзер тороуы хақындағы фекер зә Иске Ғәһедкә ят түгел (Баш. 6:5–6; 8:21). Кешенең гонаһлы булыуының сәбәбе уның көсһөзлөгө һәм тоторокһөзлөгө менән аңлатыла (Баш. 6:3). Гонаһка батыу тураһындағы хикәйәлә гонаһ менән ғәйеп араһындағы тығыз бәйләнеш сағыу һүрәтләһә (Баш. 3:7–13). Унда гонаһлы булыу тиз арала Әзәм менән һауала ғәйепле булыу тойғоһон уята, был ғәйеп гонаһлыны ауыр йөктәй изә (Баш. 3:3; 20:3). Ғәйеп иң элек гонаһлының башына төшә, әммә йәмғиәттә бының менән генә сикләһәп калмай, уны уратып алған социаль тирәйүндә лә ағыулай (Баш. 34:30). Әммә Алла бәндәһәнең гонаһын да ғайзаға әйләндереү көзрәтәһә эйә (Баш. 50:20).

ДӨНГӨР — Кара: МУЗЫКА КОРАЛДАРЫ.

ИЗГЕ БУЛЫУ — Был төшөнсә донъя диндәһәнде төрлөсә аңлатыла. Йыш кына изге төшөнсәһә ниндәй зә булһа әйберзәргә, кешеләргә, урын-ергә, йолаларға қағыла һәм шомло, серле, куркыныс көстә аңлата. Бындай мәғәнәлә ул кешеләргә,

ҺҮЗЛЕК

илаһтарға һәм ендәргә бойондорокһоз эш итә, һәм кешегә уның менән осрашыу хәүефле. Әммә был котолғоһоз, шунлыктан, аралашыу сараһын табып, һакланыу талап ителә. Изге менән осрашыу куркыта ла, кыуандыра ла, ул бер үк вақытта якшы ла, яман да. Изге кәзимгенән, йәғни изге түгелдән, нәк шуның менән айырыла. Исламда Мөхәммәт пәйғәмбәр тормошондағы бөтә ғәзәттән тыш, сәйер һәм серле хәл-күренештәр изге, йәғни кағылғыһыз (кағылырға ярамаған) һәм һаклаулы һанала. Айырыуса Мәккә, Мәзинә һәм Йәрүсәлим калалары изге. Мосолмандарзың инаныуынса, Мөхәммәт үзе, башка пәйғәмбәрзәр, ислам ғалимдары Алланың якындары һәм изгеләр тип һанала. Изге — Библияла үзәк төшөнсә, ул Алланың иң төп сифатын, хатта Уның асылын билдәләй. Тик Алла ғына ысын мәғәнәһендә изге. Фараз ителеүенсә, изге төшөнсәһен аңлатыусы йәһүд һүзе боронғо семит телдәрәндәге «кырқып алыу, айырыу» һүззәрәнән килеп сыккан. Алланың изгелеге Уның, кешенән айырмалы рәүештә, бөтөнләй башка булыуында сағыла, һәм нәк ошо шарт кешенең үзенең изге түгеллеген, лайыкһызлығын, пак булмауын аңлауға килтерә. Әммә кеше, тик Алланың изге булыуын таныһа ла, үзе лә Уға табан ынтыла һәм Алла үзенең һайланма халкы араһында изге тип раһлай. Шулай итеп, изгелек — Исраил Аллаһының илаһи асылын билдәләүсә һәм Уны берзән-бер итеүсә төшөнсә. Кеше уйлап сығарған башка аллалар иһә кешенән бер ни менән дә айырылмай. Бынан тыш, изге — мөнәсәбәттәрзе сағылдырыусы төшөнсә булып тора: Алла ғәзеллек, ярлыкау, донъяны яратыу, коткарыу менән изгелеген ғәмәлгә ашыра. Шулай итеп, Библияла изгелек төшөнсәһе әхлаки камиллыкты ла үз эсенә ала. Библияла изгелек культ кына булып калмай, ә бар донъя, барлык әйберзәр, кешеләр һәм бөтә тарихка тарала: бөтәһе лә изге булыуға ынтылырға тейеш! Алланың изге исеменең йорто булған корам изге, корам урынлашқан Сион тауы изге, был тау менән корам торған Йәрүсәлим калаһы изге, шулай ук Алла Исраилға бүләк иткән ер изге. Бынан тыш, алтарь, йола кәрәк-ярағы, корбанлык, йола икмәге, йола башкарыузы хезмәтләндерәүселәр, уларзың кейемдәре, хуш есле май — һәммәһе изге. Айырым предметтарзы изгеләштерәү уларзың һәр вақыт, һәр урында, һәр максатта

ҺҮЗЛЕК

кулланыла алмауын аңлата, сөнки улар тик Аллаға хезмәт итеү йолаларында ғына тонола. Шулай ук Алла тарафынан башка кәүемдәр араһынан айырып алынған һайланма Исраил халкы изге. Ниһайәт, азнаның башка көндәренән айырып алынған ял көнө — шәмбе һәм байрам көнө, шулай ук ураза көнө изге. Былар изгене изге булмағандан, кәзимгенән айырыу принцибына нигезләнә лә инде.

ИЗГЕ РУХ — Кара: АЛЛА РУХЫ.

КИЛЕШЕҮ — Килешеү тигән һүз Библияла кешеләр араһындағы үз-ара килешеү мөнәсәбәттәрен сағылдыра (Баш. 14:13; 21:27; 31:44). Килешеү төшөнсәһе аша белдерелгән хокуки мөнәсәбәттәр тиң партнёрҙарҙы ла (Баш. 14:13), тиң булмағандарҙы ла (Баш. 21:27) берләштерә ала. Һуңғыһында юғарыраҡ дәрәжәгә эйә булғаны, үз ихтыяры менән билдәле бер йөкләмәләргә алып (айырым мөнәсәбәт күрһәтеү, мәрхәмәтле булыу), бойондорокло партнёрына өстөнлөктәр бирә. Килешеүҙә катнашыусылар араһындағы айырма был осракта бик зур: әйтәйек, кенәз һәм килмешәк, батша һәм хезмәтсе төрлө баҫкыстарҙа тора, шунлыҡтан килешеү һәр сак өстөндөң түбәндәгегә үз ихтыярын тағыу төшөн алыңқырай (миһырбан күрһәтеү, васыят итеү). Бындай килешеү ике яқты ныклы бәйләй. Ғәмәлдә, уның ваҡыт сикләүе юк һәм ул мәңгелек тип иҫәпләнер булған. Килешеү төшөнсәһенең айырыуса киң кулланылыу даирәһе Алла менән Ул һайлап алған халыҡ араһындағы мөнәсәбәттәрҙең метафорик сағылышына тағыла. «Башланмыш» китабында ошо төшөнсә аша Алланың Нухка (Баш. 6:18; 9:8–17), Ибраһимға (Баш. 15:18–21; 17:1–27), шулай ук уларҙың токомдарына, Исраил халкына айырым ихласлығы күрһәтелә. Алла менән килешеүҙең файҙаһы кешегә тейә, килешеү шарттарын үтәһә, ул ғүмер (Баш. 6:18, 20), ил (Баш. 15:18–21), током (Баш. 17:4), тыныслыҡ һәм хөр тормош, хакимлиҡ, азатлыҡ ала. Килешеү төзөү билдәгә әйләнерлек вакиғалар, изге йолалар солғанышында бара: һандыҡ (Баш. 6:18–21), корбанлыҡ малы (Баш. 8:20), йәйғор (Баш. 9:12–13), урталы сабылған корбанлыҡ түшкәһенең ике өлөшө араһынан үтеү (Баш. 15:17), сөннәтләү (Баш. 17:10–13).

ҺҮЗЛЕК

Ниһайәт, тоғролок еңә, тыныслык урынлаша. Аллаға тоғролок һәм Унан айырылғыһыҙ булған хәр тормош Библияла йыш кына тәкүәлелек тип билдәләнә. Алла менән килешегә тоғролокто һаклаған кеше тәкүәле тип йөрөтөлә. Иске Ғәһедтең күп кенә китаптарында килешегә категорияһы иң элек Исраилдың җажигәле яҙмышын уның Алла менән килешегә тоғролок һакламағаны өсөн яза тип аңлау ерлегенә күсерелә. Килешегә ингән вәғәзәләрен үтәүсе буларак, Алла хәжикәт юлына кайткан халкына яйлап фатихаһын бирә һәм ихласлығын күрһәтә бара.

КӨСНӘ — Кара: МУЗЫКА КОРАЛДАРЫ.

КҮРЕНМЕШ — Алланың кеше менән осрашыуы башкорт теленә «күренмеш» тип тәржемә ителде (Баш. 12:7; 17:1; 18:1; 26:2; 26:24; 35:9; 48:3). Осрашыу Алла тарафынан ғәмәлгә ашырыла. Дөйөмләштереп әйткәндә, «Алла Үзен күрергә рөхсәт итте» йәки «Алла Үзе күренде» тиергә булыр ине. Әммә был ғәмәл ябай ғына күрәүгә түгел, ә тәрән рухи тойоуҙы аңлата. Мәсәлән, Алланың Лузда Якуп менән осрашыуы Якуптың төшө итеп һүрәтләнә (Баш. 28:12–16), ә икенсе бер осрақта, Алла үзе күренде, тиелә (Баш. 48:3). Төш менән өндөң кушылыуы ихтимал. Кағизә буларак, Алланың күренмеше ғибәҙәттәр кылып, нәҙер әйтеү аркылы ғәмәлгә аша.

КАҢИН — Иске Ғәһедтә билдәле бер ырыуға карағанлығы һәм мәсәхләнеүе аркаһында Аллаға бағышланған йолаларҙы башкарыу, корбан салыу, Алла ихтыярын аңлатыу хокуғын алған кешеләр каһин тип йөрөтөлә. Һарун, Садок ырыуҙары, левиттар каһин ырыуҙары буларак билдәле. Каһиндар бер нисә төркөмгә бүленгән, улар, һәр кайһыһы үз сиратына һәм вазифаларына ярашлы, изге корамдағы изге йолаларҙы башкарыуҙа катнашкан. Сөләймән осоронан алып уларҙың өҫтөндә баш каһин торор булған.

КОЛ, КОЛЛОК — Коллок боронғо донъяға хас күренештәрҙең береһе булған. Бер төбәктәге коллок башка төбәктәрҙәгенән

ҺҮЗЛЕК

кайһы бер үзенсәлектәре менән генә айырылған. Әйтәйек, Исраилда колдарға мөнәсәбәттә уларзың килмешәктәнме, әллә ерле халыктанмы булыуы билдәләгән. Исраил халкынан берәү үтә етди ғәйепкә тарыһа йә, бик ауыр бәлә-казаға оспап, башка котолор юл тапмаһа ғына икенсәһенәң колона әйләнә алған. Ауырлыкка түзмәгән ата-әсә лә балаһын коллоқка һатып ебәргеләгән. Шул уқ вақытта коллоқка һатылған исраил кешенә бысрак һәм ауыр эштәрзә файзаланыу тыйылған. Уны ялланған эшсе итеп иҫәпләү фарыз булған һәм шәмбе йылды иреккә ебәрәү каралған. Коллоқка һатылған кыззарзы һаклау йәһәтенән Канунда айырым талаптар куйылған. Сит-ят халыктарзан колдар һуғыш ғәнимәте сифатында йә кол базарынан һатып алыныр булған. Исраилда был колдарзы ғайлә ағзалары кеүек күргәндәр, ләкин улар иң бысрак һәм иң ауыр эштәрзә башкарырға тейеш булған. Исраилдар араһынан сыккан колдарзан айырмалы рәүештә, килмешәк колдарзы һатып ебәрәргә лә рөхсәт ителгән.

КОРБАН — Корбан килтерәү боронғо халыктарзың бөтәһендә лә киң таралған булған һәм дини йолаларзың айырыуса тантаналы өлөшөн тәшкил иткән. Был йола Алланы хөрмәтләү, Уның мәрхәмәтен яулау йә бәлә-каза ебәрмәүенә өлгәшеү өсөн башкарылған. Борон Исраилда корбанды мөкәддәс тип табылған урындарза килтергәндәр, һуңынанырак — тик Йәрүсәлимдә генә. Канлы һәм канһыз корбандар булған. Емеш, ашык, шарап, май, хуш еҫле матдәләр канһыз корбан итеп килтерелгән, ә канлы корбан итеп үгез, бызау, һарык, кәзә, күгәрсен салынған. Тотош яндырыу корбаны корбандың иң мөһим төрө тип һаналған. Уны көнөнә ике тапкыр башкарып, корбанлыкты корбан усағында тотошлайы менән яндырып бөтөрөр булғандар. Корбан килтерәүең киң таралған төрзәренәң беренә берзәмлек корбаны булған. Тәүге мәлдәрзә малды йола буйынса салыузың һәр оспағы ошо төргә караған. Әс-карыны тотош яндырыу корбаны менән бергә яндырылған, ите корбан ашында ашалған. Берзәмлек корбаны, ғәзәттә, айырым йә бер нисә кешенәң шөкөр корбаны булып, мөһим оспақтарза (ауырыузан йә бәлә-казанан котолоу) килтерелгән. Алла

ҺҮЗЛЕК

Канунын енәйтсел рәүештә бозғанда пакланыу өсөн гонаһ корбаны салынған. Уның барышында каһин корбанлыктың каны менән пакланыу йолаларын башкарған, ә майын усақта яндырған. Был корбан яңылыштан йә белмәйенсә кылынған гонаһтар өсөн дә килтерелгән. Ғәйеп корбаны ла пакланыу максатында салынған. Уны енәйттәрзең кайһы бер төрҙәренән тазарыныу өсөн ғәмәлгә ашырғандар. Ашлык сазакаһы килтерерү өсөн бойҙай онон есле май кушып болғаткандар һәм бер ус катнашманы тотош яндырыу корбаны менән бергә корбан усағына һалып яндырғандар. Ондон калғаны каһинға бирелгән. Тотош яндырыу корбанына һирпеу шарабы өштәлер булған. Ғәзәттә, кызыл шарап кулланғандар. Төтәсләү корбаны өсөн ладан һәм башка хуш есле матдәләрҙән махсус катнашма эшләнгән. Каһин ырыуҙарының һәр кайһыһы уны яһау ысулын сер итеп һаклаған. Корбан килтерерү йолаһының асылы, күрәһең, бергәләшеп табын короуп ултырыу ғәмәленән торғандыр. Корбан ашында кеше менән Алла табындаш булған, шуның менән уларҙың берҙәмлеге нығытылған.

КЫНААН — Иордан йылғаһының көнбайышынан Урта диңгезгә тиклемге ер. «Калкыу ер» тигәнде аңлаткан Арамдан (Сирия) айырмалы рәүештә, Кынаан «уйпат ер» тигән мәғәнәне бирә. Гректар уны Финикия, йәғни «кызыл ер» тип йөрөткән.

ЛӘҒНӘТ — Кара: ФАТИХА.

МУЗЫКА КОРАЛДАРЫ — Библияла осраған музыка коралдары хәзерге заман коралдарының тынлы, кыллы һәм һуҡма төрҙәренә тап килә. «Башланмыш» китабында көснә (Баш. 4:21; 31:27), дөңгөр (Баш. 31:27) һәм һыбызғы (Баш. 4:21) телгә алына. Көснәнең кылдары резонатор қапҡасына параллель һузылған, рамы бөгөлгән ике таяуға куйылған. Музыкант йышыраҡ баһып тороп уйнай, һул кулы менән кылдарҙы сиртә, уң кулы менән плектр ярҙамында кылдарҙы кәрәкле тауыш юғарылығына көйләй. Дөңгөр ағас дүңгәләккә мал тиреһе киреп эшләнә. Тире тауыш сығарыусы яры булып

ҺҮЗЛЕК

тора. Исраилда был коралда тик катын-кыз ғына уйнаған. Һыбызғы ағастан эсе кыуыш итеп эшлэнгэн, мөштөгөнә өрөп көй сығарғандар, клапандарға басып тауыш юғарылығын һайлағандар. Бына тыш, Библияла һукма музыка коралдары телгә алына: кипарис үзағасынан яһалған ксилофон, үртэлгэн балсыктан шалтырауыктар, тимер шөңгөр, бронза цимбал, баш каһиндың итәгенә тағыла торған кыңғыраузар. Тынлы музыка коралдарынан ишле гобой, көмөш торбалар, һарык йәки кәзә тәкәһе мөгөзә билдәле. Тынлы музыка коралдарынан тоқ кеүек итеп эшлэнгэн резонаторлы лира осрай. Исраилда музыка коралдары озатыуында йырлағандар, оркестр тип атарлык ансамблдәр зә булған, улар дини ғибәзәт йолаларына йәлеп ителгән. Әлбиттә, музыка коралдары күнел асқанда ла кулланылған.

МӘЛИК — Боронғо Иске Ғәһед язмаларында «мәлик» һүзе «Алла илсеһе» тигәнде аңлата. «Алла мәлиге» йәки «Раббы мәлиге» тип әйткәндә, күп осракта әзәм киәфәтендә күренгән йә кешеләргә мөрәжәғәт иткән Алланың Үзе күз уңында тотола. «Мәлик» атамаһы шулай ук Аллаға яқын булған күктәге заттарға карата ла кулланыла. Алла — батша рәүешендә, ә мәликтәр Уның миһырбанлығын данлаусы, Уның ихтыярын үтәүсе ярзамсылары буларак күз алдына баға. Йәһүдтәр карашынса, Канунды Мусаға Синай тауында нәк мәликтәр тапшырған.

РАББЫ — бында Алла исеменә тәржемәһе. Боронғо йәһүд язмаларында бары тик тартынкы хәрәфтәр генә кулланылғанлыктан, ул Йһvh тип язылған. Йәһүдтәр, христиандар һәм мосолмандар Алланың исемен әйтмәй, уның урынына Раббы тип мөрәжәғәт итә.

РАББЫ МӘЛИГЕ — Кара: МӘЛИК.

ТОТОШ ЯНДЫРЫУ — Кара: КОРБАН.



ҺҮЗЛЕК

ТӘҮГЕ ТҮЛ — Бөтә тереклектен Алланың булуының билдәһе итеп, тәүге түлдән булған иркәк мал Аллаға корбан ителгән.

ФАТИХА — Йәһүдтәр фекеренсә, әйтелгән һәр һүзән ғәйрәтле көсө бар. Был көс, әлбиттә, һүз әйәһенәң холок-фигеленә, шәхси һызаттарына бәйле. Кайһы бер кешеләрзә фатиха биреү һәләте була. Ауырыуларға ул әжәл яқынлашқанда асылып китеүсән (Якуп — Баш. 48). Бәғзе берәүзәрзә осрай торған ғәзәти булмаған сифаттар, каһиндарзың үз вазифаһына бәйле халықка фатиха биреү бурысы ла ошо күренеште хасил итә. Ләғнәт (кәһәр, карғыш) юридик ғәмәл булып торған, уны хокук бозоусының ғәйебен иҫбатлау мөмкин булмағанда кулланғандар. Дини йолалар башкарған сакта, Канун кабул ителгәнлеген иҫкә төшөрөп, халықта Алла ихтыярын үтәүгә ынтылыш тәрбиәләү максатында ла ләғнәт һүзәрә әйтелгән.

ҠЫҒЫҒЫ — Кара: МУЗЫКА КОРАЛДАРЫ.



ШӘМБЕ — Ете көнлә азнаның һуңғы көнө. Ете көнлә азна төшөнсәһе иң элек Исраилда барлықка килгән. Уның мәғәнәһен, моғайын, ошо көндө үткәрелә торған ғибәзәт йолалары билдәләгәндер, шунлыктан ул тик Аллаға ғына бағышланған көнгә әүерелә барғандыр. Һуңынанырақ ул көн сөннәтләү кеүек үк исраилдарзы башкаларзан айырып торған төп һызаттарзың беренә һәм Исраил халқы менән уның Аллаһы араһындағы килешеүзәң билдәһенә әйләнгән.





